

30 LET DELOVANJA DRUŠTVA MARATONCEV IN POHODNIKOV

35 ULTRAMARATONOV CELJE – LOGARSKA DOLINA

30 let Društva maratoncev in pohodnikov

Dogaja se, da imajo na videz nenavadne ideje lahko dolgoročne posledice na dogajanje v življenju posameznikov, delovanje društev in v utripu neke doline. Čeprav je bila ideja tistega ali tistih, ki so se, vzrok poznajo samo oni, odločili, da bodo prehodili 75 km, je ta ideja pustila dolgoročne posledice. Ideja je dobila veliko posnemovalcev, ki so se iz leta v leto v vse večjem številu odpravljali na maraton iz Celja v Logarsko dolino. Botrovala je temu, da se je vedno več posameznikov začelo zanimati za to prireditev. Ultramaraton je postal opazen v javnosti, zanimiv za medije in sponzorje. Pojavil se je tekmovalni duh. Vedno več tekačev in pohodnikov, ki so štartal v Celju, so hoteli čimprej v Logarsko dolino. Zaradi varnosti tekačev in pohodnikov se je prireditev pričela odvijati podnevi. Veliko je bilo tekačev in pohodnikov, ki niso zmogli celotne poti, vendar so klub temu hoteli biti del, zato smo za njih uvedli teke in hoje na krajše razdalje, kar je prireditev še bolj populariziralo. Prireditev je postala praznik teka in hoje, ki pa je zaradi množičnosti potrebovala dobrega skrbnika.

Po 10. ultramaratonu je takratni Organizacijski odbor maratona v Logarsko dolino, ki je deloval kot sekcija Planinskega društva Celje, sklenil, da se za organizacijo ultramaratona Celje – Logarska dolina ustanovi društvo. Tako je bilo 24. septembra 1994 ustanovljeno Društvo maratoncev in pohodnikov, v turističnem kampu v Logarski dolini. Društvo je bilo takrat tisto, ki je zagotavljalo, da bo ultramaraton živel naprej, da bo ideja o izjemno težkem teku in hoji ostala pri življenju.

Maraton iz Celja v Logarsko dolino je postal sinonim za Društvo maratoncev in pohodnikov, za vztrajnost in neizmerno voljo. Vsakdo, ki je prišel v Logarsko dolino, je bil zmagovalec. Ob maratonu so se spletale najrazličnejše zgodbe, vsem pa je bilo skupno to, da so bile vesele in da so nastopajoči v njih bili ponosni. Društvo si je moralo utirati pot tudi med ljudi, med domačine, se spoprijateljiti z njimi, da so nas sprejeli, da smo pridobili njihovo prijateljstvo, da jim nismo bili odveč, ko so tekači pritekli v dolino. Prijetno nam je bilo spoznanje, da so domačini maraton sprejeli in da so tudi oni postali del te zgodbe, saj so za maraton bili vedno najpomembnejši ljudje in dolina. Po petih letih delovanja Društva in po petnajsti izvedbi ultramaratona v Logarsko dolino je bila prireditev uvrščena v evropski ultramaratonski pokal, ki je glas o lepoti gibanja v prelepi naravi ponesel tudi izven meja Slovenije.

Zgodba ob 30. obletnici delovanja Društva maratoncev in pohodnikov je zgodba o delovanju skozi tri desetletja v prelomu dveh tisočletij, ki je spleta številne zgodbe. Na petintridesetih ultramaratonih in tekih na različnih razdaljah je nastopilo več kot 16.500 tekačev in pohodnikov, od teh jih je razdaljo iz Celje do Logarske doline preteklo ali prehodilo več kot 5.650 tekačev in pohodnikov. Ponosni smo, da je prireditev vsako leto privabila številne tekače iz Slovenije in tujine, ki so pisali zgodovino.

Društvo je v treh desetletjih pustilo velik pečat pri organizaciji drugih prireditev. Vsako leto od ustanovitve smo organizirali Maraton državnosti in Tek državnosti, ki se ga je vsako leto udeležilo več kot sto petdeset tekačev. Več kot dve desetletji smo organizirali Otroški mini maraton. Na pobudo Olimpijskega komiteja smo vrsto let organizirali olimpijske teke. Organizirali smo tudi zelo obiskane nočne Binkošne pohode iz Celja v Pilštanj, teke in pohode iz Celja na Donačko goro, teke in pohode iz Rogaške Slatine do Kumrovca, se udeleževali številnih pohodov po Sloveniji, tekov trojk v Ljubljani. Osemnajst let smo se udeleževali ultramaratonov za evropski ultramaratonski pokal, kjer so številni naši člani dosegali velike uspehe. Udeležili smo se tudi maratonov v Amsterdamu, dvakrat v Atenah, Berlinu in Istanbulu.

Društvo se mora za uspešno delo zahvaliti članom društva, ki so pomagali pri izvedbi vseh prireditev in številnim sponzorjem, ki so nas skozi desetletja podpirali in nam omogočili izvedbo prireditev.

To je naša zgodba, nas, dolgoletnih članov Društva maratoncev in pohodnikov, ki nam je ne more vzeti nihče. Zgodba o ljubezni do teka, do druženja, odrekanja zaradi prijateljstva, prijateljstva zaradi teka, pozitivne energije, veselja do življenja, globokega dihanja, preznojenih majic, veselja, da je tek način našega življenja, ki nas osrečuje in združuje.

Odon Simonič

USTANOVITEV DRUŠTVA MARATONCEV IN POHODNIKOV- DRUŠTVO, KI JE POSTALO DEL MENE

Ko sem se leta 1988 odločil, da poskušam prehodit daljavo od Celja do Logarske doline po vzoru prvo pohodnikov, ki so že sedemkrat prehodili to daljavo, se mi niti sanjalo ni, da vstopam v druge dimenzije življenja, da bom štiri leta kasneje prevzel vodenje takratnega Organizacijskega odbora maratonskega pohoda Celje – Logarska dolina, ki je delovalo pod okriljem Planinskega društva Celje, dve leti kasneje pa, da bom ustanovni član in prvi predsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje, ki je postalo del mene.

Z velikimi mukami in trmo se je moj poskus uspešno zaključil v Logarski dolini. Ko sem si zacelil vse rane oziroma pozdravil žulje in ko so bolečine prenehale, sem se zatrdno odločil, da se ponovno poskusim na tej razdalji. Ker sem naslednje leto pohod zaključil v Lučah sem ugotovil, da kondicija, ki jo premorem, ne zadošča, da bi brez težav prišel v Logarsko dolino ter da se je potrebno zadeve lotiti drugače. Pričel sem trenirati in se pripravljati na naslednji pohod in leta 1990 brez večjih težav pritekel v Logarsko dolino, za pot sem porabil okoli 9 ur.

Z udeležbami na pohodih Celje – Logarska dolina sem se spoznal z organizatorji tega pohoda in ostalimi pohodniki. Leta 1992 sem se odločil, da grem skupaj s pohodniki v Biel ter da se preizkusim na razdalji 100 km. V Bielu sem se dobro spoznal s takratnimi organizatorji pohoda Celje – Logarska dolina. Ob vračanju iz Biela me je Franc Smodiš, v imenu organizacijskega odbora povabil, naj se jim pridružim. Na prvem sestanku sem prevzel vodenje takratnega organizacijskega odbora Celje – Logarska dolina, ki je deloval pod okriljem Planinskega društva Celje. Leto pred mano so organizatorji v svojo sredino povabili tudi Odon Simoniča in tako sva bila skupaj velika osvežitev za organizacijo 8. pohoda Celje – Logarska dolina.

Po dveh letih delovanja v organizacijskem odboru sem postal popolnoma zasvojen tako s tekom kot z organizacijo, niti pomisliti nisem več mogel, da ne bi deloval pri organizaciji, začutil sem, da lahko skupaj še veliko postorimo in spremenimo, pohod Celje – Logarska dolina pa uspešno peljemo naprej. Tako je ta pohod postal del mene in mojega življenja.

S Planinskim društvom Celje, pod okriljem katerega je takrat deloval organizacijski odbor pohoda Celje – Logarska dolina, smo se dogovorili, da ga razbremenimo vseh aktivnosti v zvezi z organizacijo pohoda, da se po organiziranju 10. pohoda organizacijski odbor statusno preoblikuje v samostojno društvo.

Ustanovna skupščina društva je bila 24. septembra 1994.

Tudi ustanovna skupščina društva, ki smo mu dali ime Društvo maratoncev in pohodnikov Celje, je bila v stilu pohoda Celje – Logarska dolina. S takratnim upravljalcem kampa Logarska dolina Edijem Ikavcem, ki nam je pomagal pri zaključku prireditve, saj se je pohod Celje – Logarska dolina takrat zaključil v kampu v Logarski dolini, smo se dogovorili, da imamo tri tedne po zaključku prireditve v kampu analizo, hkrati pa bomo izpeljali ustanovno skupščino in ustanovili društvo. Z ustanovitvijo društva so bili postavljeni tudi organizacijski temelji za razvoj pohoda Celje – Logarska dolina kakor tudi za razvoj pohodništva in maratona za celjsko regijo. Bil sem izvoljen za predsednika društva, za podpredsednika Odon Simonič, tajnik društva pa je postal Sretan Popovič. Med ustanovnimi člani so bili še takratni člani organizacijskega odbora Franc Smodiš, Jože Tonkli, Cveto Kolenc in Ladislav Perčič. K novoustanovljenemu društvu so zelo kmalu po ustanovitvi pristopili novi člani: Ivan Kregar, Hubert Ankerst, Leopold Drame, Dragica in Franc Tratnik, Marija Abraham, Helena Ograjenšek, Stane Novak, Vida in Žani Valenčak ter še drugi, ki so potem s svojim delovanjem v društvu bistveno dajali ton in vsebino delovanja društva. Društvo je že na prvi skupščini štelo okoli 120 članov. Člani niso bili samo iz celjske regije, ampak tudi iz drugih delov države.

Leto 1995

Leto 1995 lahko ocenim kot mobilizacijo ljubiteljev teka in pohodništva ter konsolidacijo organov društva in širitev aktivnosti ne samo na organizacijo pohoda Celje – Logarska dolina, ampak tudi drugih prireditev. Tako je društvo prevzelo organizacijo teka državnosti, ki ga je v bistvu pričel Ladislav Perčič s svojimi somišljeniki, ki so na 1. obletnico osamosvojitve prehodili pot okoli Celja v dolžini okoli 40 km. V tem letu je društvo tudi navezalo stike z organizatorji pastirskega praznika v Pilštanju in organiziralo pohod Celje – Pilštanj preko Celjske koče, Svetine, Šentruperta, Dobja pri Planini, Planinske vasi na pastirski praznik v Pilštanju, v dolžini 40 km. Tako je bila v letih 1995 in 1996 postavljena vsebina delovanja društva, ki je z manjšimi spremembami takšna še danes.

Maraton je bil usoden tudi za mojo nadaljnjo kariero. Na povabilo do takrat meni še neznanega maratoncev Milana

Birse, vodje Okrožnega državnega tožilstva Celje, sem se konec leta 1994 zaposlil na navedenem tožilstvu in začel opravljati funkcijo okrožnega državnega tožilca. Ob zaposlitvi nisem vedel, da me bo maraton zbližal z Milanom, tako da sva postala velika in nerazdružljiva prijatelja. Milan in Ivan Kregar sta tudi »kriva« za pohod Celje – Donačka gora, ki je nastal zaradi stave v Pragi med njima, da se preizkusita na navedeni razdalji. Ostali člani smo se jima z veseljem pridružili. Odločili smo se, da stavo izpolnimo na Kregarjev rojstni dan, 2. maja. Ker je Ivan Kregar oziroma naš ata, kot smo ga klicali, zaradi svoje

preprostosti in skromnosti bil zelo priljubljen med nami, smo se odločili, da bomo vsako leto na njegov rojstni dan z njim prehodili pot iz Celja preko Boča na Donačko goro in tako smo, do njegove pozne starosti z nji hodili iz Celja na Donačko goro. Z Milanom sva dvakrat skupaj pretekla 100 km v Bielu in se skupaj udeležila številnih maratonov in raznih tekov po Sloveniji in Evropi.

V letu 1995 se nam je pridružil tudi moj dobri prijatelj iz osamosvojitvene vojne Štefan Šemrov, žal že pokojni, ki je takrat zasedal vidno mesto v vojaškem poveljstvu za celjsko območje. Njegove so zasluge, da se nam je pri organizaciji pridružila Slovenska vojska. Poleg discipline militari, ki je bila uvedena na 7. pohodu, smo uvedli še vojaški maraton (40 km) iz Mozirja, ki je bil izbirni maraton za ostale maratone, ki se jih je udeleževala Slovenska vojska. Dobili

smo pomoč pri logistiki, predvsem v postavljanju šotorov na cilju v Logarski dolini, pripravi in delitvi toplega obroka, kakor tudi nudenju pomoči pri organizaciji na progi, prevozu prtljage v Logarsko dolino, razvozu različnega materiala po progi, skratka, dobili smo pomoč v kompletni logistični podpori prireditve pohoda Celje – Logarska dolina.

Leto 1996

V letu 1996 je Vida Valenčak v naše vrste pripeljala zdravnika, dr. Ivana Žurana, kar je bila velika pridobitev za naše društvo, saj smo dobili strokovnjaka, ki je zelo profesionalno poskrbel za zdravstveno varstvo tekmovalcev na vseh naših tekmovalnih prireditvah in s tem na tem področju zelo dvignil nivo naših prireditev. Nismo pa pridobili samo strokovnjaka, pridobili smo tudi človeka, prijatelja, velikega ljubitelja teka, ki nam je in nam še danes nesebično pomaga tudi na drugih področjih organizacije.

Če leti 1995 in 1996 ocenim kot mobilizacijo množic oziroma tistih ljudi, ki so pristopili k društvu in ki še danes dajejo vsebino delovanju društva, so bila naslednja leta v bistvu bolj posvečena organizaciji, tako delovanju društva kakor tudi organizaciji prireditev, ki smo jih začeli v letu 1995. Znotraj društva je tako nastala delitev dela; sam sem postal odgovoren za pridobivanje dovoljenj in drugih pravnih zadev, podpredsednik Odon Simonič in Franc Smodiš za označitev prog in organiziranje okrepčevalnic na progi, dr. Žuran in Vida Valenčak za zdravstveno varstvo tekmovalcev na progi, Cveto Kolenc za delo s sponzorji in donatorji, Dragica Tratnik, Jože Tonkli, Marija Abraham in Helena Ograjenšek za pobiranje startnine in delitev štartnih števil.

V tem času sem bil tudi aktiven član Združenja šoferjev in avtomehanikov (ZŠAM) in uspelo mi je, da se je spletlo tesno sodelovanje obeh društev. Poleg redarske službe, ki ga je ZŠAM opravljal od 4. pohoda dalje, nam je pomagal tudi pri raznih administrativnih in tehničnih zadevah, pri prijavah za maraton, pobiranju članarine in pri organiziranju vseh prevozov na prireditve. Za tako dobro sodelovanje sta imela vse zasluge takratni predsednik združenja Igor Poljanšek in takratni vodja delovne skupnosti združenja, Slavko Veternik, žal že pokojni. Oba sta bila redna voznika avtobusov oziroma kombijev na maratone po Evropi,

katerih smo se udeleževali. Zanimanje za Biel v Švici je bilo v letih 1995 in 1996 tako veliko, da smo napolnili kar dva avtobusa. Leta 1996 smo morali poleg avtobusov vključiti še kombi. Najbolj mi je v spominu ostala udeležba na pohodu Brdska stezka v Mnišku leta 1995. S Slavkom Veternikom, ki je takrat vozil avtobus, sva iz znamenite pivnice Flek v Pragi do jutranjih ur iskala pot nazaj do hotela Huberto na obrobju Prage, v katerem smo bili nastanjeni in upravičeno so imeli potniki na avtobusu pripombe, da bi lahko prespali kar na avtobusu. Z leti se je to sodelovanje z ZŠAM Celje samo poglobljalo, saj je njihova strokovna služba začela za naše društvo opravljati vsa administrativna dela, sam pa sem postal član njihovega UO. Leta 2021 pa sem tudi prevzel vodenje ZŠAM Celje, tako da so danes aktivnosti obeh društev zelo povezane.

S podpredsednikom Odomom Simoničem sva vložila veliko energije, da bi domačini sprejeli pohod Celje – Logarska dolina za svojega. Obiskala sva vse župane in druge pomembne osebnosti ob progi in v dolini ter jim poskušala predstaviti, da gre za skupni projekt in da je v njihovem in našem interesu, da se razvija. Postopoma so domačini pohod sprejeli. Pri tem je imel velike zasluge Gusti Lenart, takratni direktor družbe Logarska d.o.o., ki nam je vsako leto pomagal pri organizaciji zaključka v Logarski dolini. Ko je navedena družba prenehala delovati so se začele tudi težave z domačini v dolini, tako da je bil to tudi eden od razlogov, da smo se pri izvedbi 34. maratona Celje – Logarska dolina, leta 2018, odločili, da maratona društvo ne bo več organiziralo.

Društvo se ni uveljavilo in postalo prepoznavno samo v Sloveniji, ampak smo z udeležbami na raznih maratonih v tujini poskrbeli, da se je prepoznavnost našega društva prenesla preko meja naše domovine v vse centre s podobno dejavnostjo. Tako je društvo redno organiziralo udeležbo v Bielu, Eisenachu in Brdski stezki v Mnišku. Z navedenimi organizatorji se nam je uspelo tudi zblížati. Zelo pa smo poglobili sodelovanje z maratoncev in pohodniki s Češke, ki so naši redni gostje od 6. pohoda naprej, postali smo pravi prijatelji. Na tem mestu moram izpostaviti Ivano Vidimovo s Češke in Huberta Ankersta, ki sta zaslužna, da se je to sodelovanje poglobilo in postalo vsebinsko tako bogato, kot je še danes. Hubert Ankerst se nam je pridružil že leta 1993, ko smo se prvič organizirano udeležili pohoda Brdska stezka v Mnišku. Češko je zelo dobro poznal, saj se je tam rodil in kot otrok tudi nekaj časa živel v Pragi. Tako je potem tudi vsako leto z nami potoval v Prago, nas vodil po njej in nam razkazoval znamenitosti. Redno, kljub svoji starosti, pa se je udeleževal tudi pohoda v Mnišku, žal nazadnje leta 2006, saj je v 91. letu starosti po krajši bolezni umrl. Ankerst nam je pomagal premagovati jezikovne pregrade. Poleg češkega jezika je aktivno govoril še nemško in angleško, pasivno pa še devet jezikov. Nepogrešljiv je bil tudi na sestankih Evropskega pokala, saj je bil prevajalec tako za nas kot za Čehe. Vsi pa se ga spominjamo kot človeka, ki je s svojo skromnostjo in vitalnostjo dokazoval, da lahko tudi v poznih letih življenja živiš polno in bogato življenje.

Leto 1999

Največje priznanje za delovanje našega društva je bilo povabilo konec leta 1999 na sestanek organizatorjev Europacup der Ultramarathone, da nas vključijo v navedeni pokal. Že vabilo na sestanek je bil dokaz, da si je društvo postavilo pravilne temelje in vsebino dela in da so v društvu zbrani pravi ljudje, ki so sposobni sporočiti prvih pohodnikov in pohod Celje – Logarska dolina iz lokalnih nivojev prenesti tudi preko meja v Evropo.

Leta 1999 pa smo se na pobudo Milana Birse v počastitev dneva upora proti okupatorju, 27. aprila, odločili, da bomo tekli oziroma prehodili pot iz Rogaške Slatine, kjer je Milan doma, preko državne meje na

maloobmejnem prehodu Rajnkovec do Kumrovca. Tudi ta tek oziroma pohod je postal tradicionalen in ga društvo neguje še danes.

Leto 2000

Sestanka v Schwäbisch Gmündu sta se v mesecu marcu leta 2000 poleg mene udeležila še Hubert Ankerst kot prevajalec in Marjan Bernjak, ki je pomagal pri vožnji v oddaljeno nemško mesto. Na veliko presenečenje sem ugotovil, da organizatorji pokala zelo dobro poznajo naš maraton, saj so se ga tudi že vsi udeležili, še posebej pa so bili navdušeni nad lepotami Logarske doline. Presenečen sem bil tudi nad pozornostjo, ki mi jo je namenil Erich Wenzel, oče pokala. Na sestanek je povabil tudi Franca Travnarja, takratnega predsednika Slovenskega izseljeniškega društva v Schwäbisch Gmündu, ki me je nato spoznal še z gospodom Imenškom, lastnikom večje gostilne v tem mestu in z drugimi zdomci. Imenšek je takoj ponudil svoje usluge in naši maratonce so bili v času maratona nastanjeni pri njem. Tako se je med nami in zdomci spletlo pravo prijateljstvo, še posebej z Imenškom in z njegovo natakario Dragico, ki sta nas vsako leto sprejela pod streho in skrbela za naše dobro počutje.

Leta 2001

Pohod Celje – Logarska dolina, ki smo ga preimenovali v Maraton Celje – Logarska dolina leta 2001, je skupaj s pohodom Brdska stezka vključen v Evropacup der Ultramarathone. Za nas, organizatorje, je to pomenilo veliko priznanje in veliko obveznost, organizacija maratona Celje - Logarska dolina je zahtevala organizacijo na nivoju Evrope. Z vstopom v Evropski pokal je društvo zaokrožilo tudi vsebino delovanja.

Leta 2002

Konec leta 2001 sem začel opravljati funkcijo vodje Okrožnega državnega tožilstva v Celju, ocenil sem, da moja funkcija ni več združljiva s funkcijo predsednika društva, iz navedenih razlogov sem na skupščini društva v začetku leta 2002 odstopil kot predsednik društva. Funkcijo predsednika je pričel opravljati takratni podpredsednik Odon Simonič. Sam sem prevzel funkcijo podpredsednika društva. Še naprej sem skrbel za pridobitev dovoljenj za prireditve, druge pravne zadeve, izdelavo medalj, pokalov in za organizacijo izvedbe cilja v Logarski dolini. Nisem pa se ukvarjal z drugimi področji, kot so marketing ter pridobivanje donatorjev in sponzorjev.

Leta 2003–2023

To je bilo obdobje, ko okolje ni bilo več tako naklonjeno delovanju društev. Iz časov, ko so bili interesi skupnosti postavljeni pred posameznika smo prišli v čase individualizacije na eni strani, pomanjkanja vrednot in občutka za skupnost na drugi strani. V tem času je tudi veliko društev ugasnilo oziroma prenehalo delovati. Komercialni teki so zasenčili teke, ki so se organizirali volontersko. Članstvu v društvu se ni več povečevalo, ostali so še samo tisti člani, ki so bili z nami že od samega začetka.

V tem obdobju tudi nismo več odpirali novih projektov. Društvo je organiziralo samo še maraton Celje – Logarska dolina in tek državnosti. Ves čas smo se ukvarjali s finančnimi problemi, predvsem kako zagotoviti finančna sredstva za maraton Celje – Logarska dolina in Tek državnosti, katere je društvo vsako leto organiziralo. V letih 2017/18 smo poskušali finančne probleme reševati z generalnim sponzorjem Celjskim sejmom, vendar je po dveh letih Celjski sejem ugotovil, da predstavljamo prevelik strošek in z nami prekinil pogodbo. Stopnjevale so se tudi težave z domačini v Logarski dolini, glede uporabe prostora

za zaključek maratona. Lastnica penziona Na razpotju, kjer smo zadnja leta zaključevali maraton, nam je odpovedala gostoljubnost in smo bili prisiljeni 34. tradicionalni maraton leta 2018 zaključiti kar na travniku pri turistični kmetiji Plesnik. Glede na vse težave smo se odločili, da društvo ne bo več organiziralo maratona Celje – Logarska dolina. Nadaljevali pa smo z organizacijo tradicionalnega Teka državnosti, ki ga je društvo organiziralo vsako leto ob dnevu državnosti.

Leto 2024

Po 22. letih sem ponovno prevzel vodenje društva od Odonu Simoniča, ki je 21 let vzorno vodil društvo, za kar se mu zahvaljujem, saj ima vse zasluge, da je društvo preživelo vse do danes in da še vedno opravlja svoje poslanstvo. V zadnjih letih so se nam priključili tudi mladi člani, s katerimi smo letos po petih letih pavze skupaj organizirali 35. Maraton Celje – Logarska dolina. Progo smo nekoliko spremenili, štart je bil na Špici v Celju, cilj pa pri Domu planincev v Logarski dolini in se s tem tudi izognili težavam z domačini. Udeležba je bila bolj skromna, vendar je pomembno, da je društvo ocenilo, da je potrebno z zgodbo Maraton Celje – Logarska dolina nadaljevati in ga prilagoditi današnjim razmeram. Društvo je tudi dokazalo, da je sposobno, tudi v današnjih razmerah, organizirati tako zahteven projekt. Pomembno je tudi, da so bili v organizacijo vključeni mladi člani društva in upam, da se bodo okužili z maratonom, tako kot smo se mi in nadaljevali s poslanstvom društva, za kar je bilo tudi ustanovljeno.

24. septembra je društvo praznovalo 30 let delovanja. V tem času delovanja je postalo zelo prepoznavno, ne samo v Sloveniji, ampak tudi v Evropi in je dalo svoj doprinos razvoju rekreacijskih tekov, pohodništvu in zdravemu načinu življenja, ne samo v celjski regiji, ampak tudi širše. Ponosen sem, da sem lahko bil del društva, ki je nastalo na temeljih zgodbe, ki so jo naši predhodniki Franc Smodiš, Ivan Kregar, Sretan Popovič, Cveto Kolenc in Hubert Ankerst, žal že vsi pokojni, začeli pred 40. leti. Kot član društva pa sem lahko koristil vse privilegije, ki mi jih je nudilo društvo. Spoznal sem veliko prijateljev teka, tako v Sloveniji kot v širni Evropi, šestnajstkrat pretekel maraton Celje – Logarska dolina, šestkrat opravil Europacup, štirikrat v Bielu pretekel 100 km, se udeležil tudi vseh večjih maratonov v Rimu, Atenah, Amsterdamu, Podgorici, Sarajevu, Berlinu in drugih krajih. To so nepozabni dogodki, ki mi jih je dalo društvo.

Prepričan sem, da ima društvo kondicijo in energijo, da bo nadaljevalo svoje poslanstvo, ki ga je začelo pred 30. leti. Vsem vam, ki ste bili z mano del društva, ustvarjali zgodbo, ki so jo začeli naši predhodniki, mi pa jo nadaljevali, se zahvaljujem za vaš doprinos k uspešnemu delovanju društva. Posebej se zahvaljujem Odonu Simoniču, ki se je 21 let razdajal za društvo in ga uspešno vodil. Bil sem počaščen, da sem se lahko vsa ta leta družil z vami. Prepričan sem, da bo naše druženje v društvu tudi vnaprej tako uspešno in bogato z nepozabnimi dogodki. Kot predsednik društva pa bom naredil vse, da bodo naši mladi člani postopoma prevzeli vodenje društva in s poslanstvom društva tudi nadaljevali.

Ivan Žaberl

Delovanje Društva maratoncev in pohodnikov od leta 2002 do 2024

Ko je organizacija ultramaratona v Logarsko dolino prerasla sekcijo, je bilo logično, da smo ustanovili društvo. Na ustanovni skupščini Društva maratoncev in pohodnikov leta 1994 sem bil izvoljen za podpredsednika društva in sprejel veliko obveznosti za delovanje društva. Ko pa sem leta 2002 bil izvoljen za predsednika Društva maratoncev, so se moje obveznosti v delovanju društva močno povečale. To funkcijo sem v društvu opravljal od leta 2002, ko je prišlo do sprememb v vodstvu. Dotedanji predsednik društva Ivan Žaberl je zaradi službenih obveznosti odstopil in prevzel funkcijo podpredsednika društva.

Delo v društvu mi je bilo dobro poznano. Vse se je vrtelo okrog maratona Celje – Logarska dolina in sodelovanja v evropskem ultramaratonskem pokalu. V bistvu je delovanje Društva maratoncev in pohodnikov slonelo na organizaciji ultramaratona Celje – Logarska dolina.

Priprave na maraton so bile vsako leto zelo obsežne, trajale so nekaj mesecev, saj je bilo treba pridobiti dovoljenja za izvedbo prireditve za vse občine, skozi katere se je odvijal maraton, pripraviti propagandni material (plakate, zloženke, prijavnice), izvesti temeljito obveščanje o prireditvi preko medijev in interneta, pripraviti nagrade, medalje in pokale za vse nastopajoče, se dogovoriti za sodelovanje s Slovensko vojsko, ki je vsako leto opremila ciljni prostor in poskrbela za večino prevozov pred, med in po maratonu, se dogovoriti za zdravniško oskrbo, za varovanje maratona, za masažo in za računalniško obdelavo rezultatov. Za pridobitev dovoljenj je vsako leto poskrbel podpredsednik Žan, za zdravniško ekipo pa je vsako leto poskrbel dr. Ivan Žuran.

Izvedba maratona je bila vsako leto najtežji in najbolj stresni del maratona, saj je bilo treba označiti progo, pripraviti štartni in ciljni prostor, razporediti redarsko službo, razdeliti štartne številke, postaviti kontrole na progi, se dogovoriti s policijo, pripraviti in oskrbeti okrepčevalnice, zagotoviti prevoz v Logarsko dolino in nazaj. Za označitev proge sta vsako leto poskrbela Lojze Melavc in Božo Mulej. Štartne prostore na vseh štartih smo pripravili nekateri člani IO društva skupaj z ZŠAM Celje. Na cilju je vsako leto Ivan Žaberl, skupaj s Slovensko vojsko na čelu z Bogdanom Hvalcem, in ZŠAM Celje poskrbel za pripravo ciljnega prostora. Za varovanje maratona je vsa leta skrbel ZŠAM Celje. Za kontrolne točke med maratonom je skrbel Franc Smodiš, za pripravo in oskrbo okrepčevalnic sem poskrbel sam, za pripravo in razdelitev števil pa sta skrbela Marija Abraham in Jože Tonkli.

Društvo je imelo v tem času sedež na Zavodu za zdravstveno varstvo Celje, kjer smo imeli brezplačno v uporabi manjšo pisarno in smo bili zelo utesnjeni. Stanje se je izboljšalo potem, ko smo leta 2007 postali najemniki pisarne v Kocenovi ulici, vendar pa tudi tukaj ni bilo veliko udobja, zato smo se leta 2009 preselili v veliko večjo in bolj udobno pisarno na Kidričevi ulici 3. Po številnih selitvah smo končno dobili tisto, kar smo iskali, prostore za normalno delo.

Po sprejetju moje funkcije kot predsednika so nas pestile finančne težave, ki so bile posledica vse dražje organizacije maratona v Logarsko dolino. Minus se je vsako leto povečeval, odrešitev pa je prišla v letu 2005, ko smo z občinami, skozi katere poteka maraton, podpisali pogodbo o sofinanciranju maratona. Seveda pa je bila najpomembnejša naloga vsako leto zagotavljanje finančnih sredstev, ki smo jih pridobili od startnin, članarin, dotacij, donacij in od sponzorjev. Sponzorska sredstva so vsako leto predstavljala 50 odstotkov vseh prihodkov društva. Najbolj je bila pri pridobivanju aktivna tajnica našega društva, Dragica Tratnik, podpredsednik društva, Ivan Žaberl, pa tudi jaz kot predsednik društva sem zagotovil del sponzorskih sredstev.

Finance so nam v tistem času, ko sem bil izvoljen za predsednika društva, povzročale največ težav, ker je bil takrat sprejet »znameniti« Zakon o varnosti v cestnem prometu, ki nam je zelo podražil organizacijo maratona zaradi varovanja prireditve. Potem pa je prišlo do velikega preobrata, ki je pomenil preživetje še vsaj za nekaj let. Ob veliki podpori župana Mestne občine Celje, Bojana Šrota, in županov ostalih občin, po katerih je potekal maraton, smo podpisali pogodbo o sofinanciranju maratona, s katero smo lahko pokrili stroške za storitve policije, zaporo cest in varovanje maratona.

Naši cilji pri organizaciji ultramaratona so vsa leta isti, kako izboljšati organizacijo prireditve in kako zagotoviti še večjo varnost za nastopajoče, zagotoviti dobre pogoje na štartu, na progi in v cilju, oskrbeti nastopajoče z napitki, s sadjem, z zdravniško oskrbo, masažo, s prijazno besedo organizatorjev. Naša velika skrb je bila, kako speljati pot, da bo čimbolj varna, da bo čim manj potekala po prometnicah, da bodo tekači ali pohodniki uživali, da bo tek čisti užitek, spojitev z naravo, da bodo vsi zadovoljni in kako dati udeležencem čim več, čeprav s startnino nismo pokrili niti polovice stroškov.

V času mojega predsedovanja je maraton doživel nekatere spremembe, saj smo cilj maratona leta 2002 prestavili iz kampa v Logarski dolini k hotelu Plesnik in s tem maraton podaljšali za en kilometer. Čez tri leta pa smo cilj ponovno prestavili na novo lokacijo, k penzionu Na razpotju, zato se je maraton podaljšal še za en kilometer. V letu 2017 smo zašli v finančne težave, zato smo v letu 2017 in 2018 ultramaraton organizirali skupaj s Celjskimi sejmi. V teh letih je bil start ultramaratona na Celjskem sejmu.

Sožitje z lastniki penziona Na razpotju je trajalo do leta 2017. Snaha lastnice penziona je čez noč pometla z nami in nam odpovedala gostoljubje, zato smo leta 2018 prireditev zaključili na travniku pred penzionom Ojstrica. Boleča je bila ugotovitev, da po tridesetih letih nismo bili več dobrodošli v Logarski dolini s strani domačinov. Spreli smo težko odločitev, da ne bomo več organizirali ultramaratona, zaradi negativne energije domačinov in stroškov organizacije, ki so presegali naše zmožnosti. Takrat smo bili prepričani, da je bil 34. ultramaraton Celje – Logarska dolina tudi zadnji ultramaraton, vendar smo se po šestih letih vrnili v dolino. Ob 30-letnici delovanja društva smo organizirali 35. ultramaraton v Logarsko dolino. V Celju je bil štart na Špici, cilj v Logarski dolini pa pri Domu planincev.

Poleg ultramaratona Celje – Logarska dolina je Društvo vsako leto organiziralo Mali maraton državnosti, Olimpijski tek in Binkoštni pohod.

Prireditve, ki smo jih organizirali v teh letih, smo organizirali z veseljem. Organizacija ultramaratona v Logarsko dolino pa je bila nekaj posebnega. Vsi, ki smo sodelovali, smo bili veseli, da smo bili lahko del te prireditve, da smo naredili nekaj lepega in koristnega za druženje, za dobro počutje v lepi naravi, da so vsi, ki so prišli, odhajali z lepimi vtisi in z mislijo, da se še vrnejo.

Pomembno je tudi, da smo se v teh letih uveljavili v Evropskem maratonskem pokalu, da smo postali prepoznavni v Sloveniji in po Evropi. Evropskega ultramaratonskega pokala smo se udeleževali od leta 2001 do 2018, ko se pokal ni več organiziral zaradi pandemije.

Že od vsega začetka je bil gonilna sila društva Izvršni odbor društva, ki se je vsako leto sestal pred vsako prireditvijo, ki smo jo nameravali organizirati. Delovanje društva je bilo že utečeno, vendar je bilo treba še veliko narediti na organizaciji dela društva, na prepoznavnosti društva, sanirati je bilo potrebno finančno stanje in kadrovsko okrepiti članstvo društva.

Mnogo je bilo v teh letih storjenega na področju promocije društva in obveščanja o naših prireditvah. Na mojo pobudo smo že prvo leto mojega predsedovanja dobili svojo spletno stran. Veliko je tudi bilo storjenega glede prepoznavnosti društva, saj smo dobili klubsko zastavo, drese, zloženko za maraton v Logarsko dolino in Maraton državnosti. Pri prepoznavnosti so nam pomagali tudi mediji, kot sta Novi tednik - Radio Celje in TV Celje, ki sta bila tudi sponzorja vseh naših prireditev.

Da smo uspešno organiziral prireditve, so bili pomembni številni sponzorji in donatorji, brez katerih ne bi mogli izpeljati prireditve, ki so nam omogočili, da so tekači in pohodniki zadovoljni zapuščali naše prireditve. Veliko je bilo sponzorjev in donatorjev skozi desetletja: Mestna občina Celje, Občina Žalec, Občina Mozirje, Občina Luče, ZŠAM Celje, Sipro Žalec, Pilih beton, Cinkarna Celje, CRing. Optika Teržan in številni drugi.

Odon Simonič

Pregled delovanja društva po letih

Leto 2002

Društvo je v letu 2002 delovalo v prostorih Zavoda za zdravstveno varstvo na Ipavčevi 18 in je imelo 56 članov, ki so sodelovali pri organizaciji tekmovanj in pohodov. Članstvo v letu 2002 se je nekoliko zmanjšalo, čeprav je ostal izvršni odbor društva v enaki sestavi, vendar brez Slavka Veternika. Poleg sprememb na mestu predsednika društva, ki so bile dogovorjene, so še nastale spremembe na funkciji tajnika. Franc Smodiš je odstopil, na njegovo mesto pa je bil imenovan Andrej Abraham. Kadrovske spremembe so vplivale na to, da je precej zastalo delo v društvu. Velik poudarek v tem letu je bil na izboljšanju obveščanja v zvezi z našim delom v društvu in o prireditvah, ki jih organizira društvo. Dobili smo spletno stran, ki jo je urejal Jože Turnšek. Finančno poslovanje za leto 2007 je bilo pozitivno, vendar je v preteklih letih nastal velik dolg za storitve policije, ki je znašal skoraj dva milijona tolarjev.

Štart maratona Štefana Šemrova v Mozirju

Štart 18. maratona Celje – Logarska dolina je bil tam, kjer je bil že v zadnjih letih, to je pred Mestno občino Celje. Proga je bila speljana po Ljubljanski cesti in kasneje zavila na nabrežje Savinje. Na štartu v Celju je bilo nekaj več kot 170 maratoncev. Moško preizkušnjo je končalo 120 maratoncev, žensko pa 24 maratonek. Med moškimi je zmagal Milan Pilih iz Celja pred Miranom Centrihom iz Velenja in Matjažem Krevljem iz Štor. Žensko preizkušnjo je dobila Blanka Gstettner iz Avstrije pred Sigrid Lomsky in Giselo Laub iz Nemčije. Maraton iz Mozirja v

Logarsko dolino je preteklo 44 tekmovalcev. Zmagal je Tadej Drobnič iz Rakeka. Na cilju je bilo tudi 13 maratonek, zmagala je Marija Loc iz Šmartnega pri Litiji. Na Ljubnem je štartalo 57 tekačev in tekačic, v Lučah pa 133 tekačev in 79 tekačic. Skupno se je maratonov in tekov na vseh razdaljah udeležilo 487 maratoncev in tekačev.

V tem letu je nastala sprememba na cilju v Logarski dolini, kjer so zaprli turistični kamp, tako da smo morali prestaviti cilj maratona zopet tja, kjer je nekoč že bil, pri hotelu Plesnik, kjer je nekoč stal Izletnikov Planinski dom. Sprememba je bila zelo dobrodošla, saj smo lažje pripravili ciljni prostor. S to spremembo smo naredili velik korak naprej pri kvalitetni izvedbi prireditve in promociji tekmovanja. Tudi vreme, ki je zelo

pomemben dejavnik pri organizaciji, je bilo - proti pričakovanju glede na zadnja leta - lepo in je privabilo veliko obiskovalcev, kar je še izboljšalo prijeten občutek ob izvedbi prireditve.

Kljub odlični izvedbi maratona, za kar so bili zaslužni prav vsi, ki so pomagali pri organizaciji maratona, zlasti Slovenska vojska in zdravniška ekipa, pa se je prireditev končala z grenkim priokusom, saj je dolg za delo policije zaradi stroškov varovanja narasel skoraj že na 2 milijona tolarjev, tako da se prireditvi ni pisalo dobro. Potreben je bil razmislek, kako naprej. Obstajala je možnost, da je bil to zadnji maraton, ker po zaključku maratona ni bilo več sredstev za pripravo naslednjega maratona.

Drugič smo sodelovali tudi v evropskem ultramaratonskem pokalu in se udeležili vseh tekmovanj za evropski ultramaratonski pokal. Udeležili smo se tudi drugega Malega kraškega maratona, Teka trojk v Ljubljani in maratona v Plitvicah.

Maraton državnosti je bil zaradi velike vročine odpovedan; v dogovoru z zdravnikom in tekmovalci je bil organiziran samo mali maraton ter družinski in otroški tek. Med odmevnejšimi prireditvami, ki jih je organiziralo društvo, pa je bil tudi Binkoštni pohod. V društvu smo organizirali še tek in pohod iz Celja na Donačko goro ter tek in pohod iz Celja na Roglo.

Leto 2003

Članstvo v društvu se ni bistveno spremenilo, v društvu je bilo 59 članov. Nastale pa so nekatere spremembe v sestavi Izvršnega odbora (IO) društva. Za tajnika društva je bila izvoljena Dragica Tratnik, za blagajnika Saša Esih, za člana IO društva pa Robi Ašenberg. Največje breme pri delu društva je slonelo na delu IO društva, ki se je sestajal glede na koledar prireditev društva. Tudi v tem letu je bil poudarek na izboljšanju obveščanja preko interneta, kjer so bile objavljene vse aktivnosti društva, in na propagiranju naših prireditev preko medijev. Finančno poslovanje je bilo pozitivno, saj je društvo v naslednje leto preneslo šeststo tisoč tolarjev.

Zmagovalci med vojaki

Po programu je društvo organiziralo *19. maraton Celje – Logarska dolina*, ki je tudi štel za Evropski ultramaratonski pokal. Po tradiciji je bil njegov štart na Trgu celjskih knezov v Celju, ki je bil v lepem vremenu, in je zato privabil veliko obiskovalcev. Trasa maratona je ostala nespremenjena in je bila speljana enako kot leto prej. Cilj je bil ponovno pri Hotelu Plesnik, kar je dajalo vsem, ki so prišli na cilj, več udobja, zagotovljen pa je bil boljši standard za vse nastopajoče. Ponujal pa se je tudi lep pogled na gore, ki obkrožajo ciljni prostor.

Na štartu v Celju je bilo nekaj manj kot 180 maratoncev.

Maraton do Logarske doline je preteklo 130 maratoncev in 23 maratonek. Med maratoncev je osmič zmagal Stanko Barber iz Velenja pred Ulrichom Grallathom iz Nemčije (Hersbruck) in Jorgom Schreiberjem iz Münchna, medtem ko je med ženskami zmagala Čehinja Renata Bezdekova pred Tino Jelenc iz Škofje Loke in Zdenko Robnik iz Celja. Maraton iz Mozirja do Logarske doline je opravilo 60 maratoncev in 11 maratonek. Med moškimi je zmagal Tadej Drobnič, med maratonekami pa ponovno Marija Loc iz Šmartnega pri Litiji. Tek z Ljubnega je opravilo 50 tekačev in 15 tekačic, tek iz Luč pa 184 tekačev in 116 tekačic. Skupno je bilo na prireditvi 609 nastopajočih. V okviru maratona Celje – Logarska dolina je bil organiziran tudi 9. vojaški maraton, ki se ga je udeležilo rekordno število nastopajočih, bilo jih je več kot 270. Slovenska vojska je tako kot vsa predhodna leta nudila logistično podporo pri izvedbi maratona, na čelu s polkovnikom Štefanom Šemrovom. Ponovno je bilo ugotovljeno, da je bila organizacija, razen nekaterih

manjših pomanjkljivosti, odlično opravljena, vendar pa so se nadaljevale finančne težave. Dolg se je sicer nekoliko zmanjšal, zato po zaključku maratona nismo vedeli, ali je to bil zadnji maraton.

Po sklepu IO društva je bil ponovno izveden samo *Mali maraton državnosti*, ki pa je potekal v veliki vročini. Štart je bil na Starem trgu v Celju, proga pa je bila speljana do Žalca in nazaj. Prireditve se je udeležilo razmeroma malo tekmovalcev, le nekaj več kot sto. Med moškimi je zmagal Romeo Živko, pri ženskah pa Tjaša Burnik. Zelo dobro pa je bil organiziran in obiskan otroški tek, ki ga je skupaj s prijatelji organizirala Anica Živko.

Olimpijski tek smo zaradi težav pri zapori cest prestavili in smo ga prvič organizirali na Špici. Tek je bil speljan po nabrežju Savinje, zato nam ni bilo potrebno pridobiti dovoljenj za zaporo prometnic. Teklo se je na dveh razdaljah, in sicer na 8,5 km in na 3 km. Tek se je udeležilo malo manj kot sto tekačev vseh starostnih kategorij.

Binkoštnega pohoda se je udeležilo nekaj več kot 120 pohodnikov, ki so imeli na progi tri okrepčevalnice. Da je pohod uspel, sta bila "kriva" naša člana Ivan Valenčak in Milan Birska, ki sta pohod tudi organizirala. V tem letu sta bila tudi organizirana Kregarjev pohod iz Celja na Donačko goro in pohod na Roglo. Posebno doživetje pa je bila udeležba na maratonu v črnogorski Podgorici, ki se ga je udeležilo veliko članov našega društva.

Leto 2004

V društvu je bilo 52 članov, kar je bilo malo manj kot v predhodnem letu, tako da se niso uresničila prizadevanja, da bi v društvo pridobili nove člane, ki bi kadrovsko okrepili članstvo. Nastale so le manjše spremembe v sestavi IO društva, saj je bila za blagajnika društva izvoljena Nataša Robič. Izvršni odbor se je sestajal glede na organizacijo tekmovanj in na organizacijskem odboru za pripravo maratona Celje – Logarska dolina. Za večjo prepoznavnost društva smo dobili klubske drese in zastavo. V letu 2004 se je izboljšalo finančno poslovanje društva, saj je bila ob podpori župana Mestne občine Celje, Bojana Šrota, podpisana pogodba o sofinanciranju maratona Celje – Logarska dolina z vsemi občinami, skozi katere je potekal maraton. Na ta način smo lahko pričeli s postopno sanacijo dolga za storitve policije.

Štefan Šemrov in Janko Turnšek v cilju

20. jubilejno izvedbo *Ultramaraton Celje – Logarska dolina* sta zaznamovala rekordna udeležba in izredno lepo vreme. Rekordni sta bili udeležbi na štartih v Celju in Lučah. Cilj maratona je bil tretje leto zapored pri Hotelu Plesnik. Na štartu v Celju je bilo prvič več kot 200 nastopajočih, maraton pa je končalo 155 maratoncev in 22 maratonk. Med moškimi smo dobili novega zmagovalca, Staneta Ferfilo iz Cerknice, ki je zmagal pred Jorgom Schreiberjem iz Nemčije (Oberkochen) in Miranom Centrihom iz Velenja. Med maratonkami je ponovno zmagala tekmovalka iz Nemčije, Heike Groß pred rojakinjo Brigitte Rodenbeck in Tino Jelenc iz Škofje Loke. Na maratonu iz Mozirja je štartalo 78 tekmovalcev. Zmagala sta Tadej Drobnič iz Rakeka in ponovno Marija Loc iz Šmartnega pri Litiji. Na Ljubnem je štartalo 58 tekačev, v Lučah pa rekordnih 476 tekačev in pohodnikov. Skupaj je bila dosežena rekordna udeležba, saj je bilo 813 nastopajočih.

Kljub odlični izvedbi maratona, za kar so bili v veliki meri zaslužni tudi Slovenska vojska in odlična zdravniška ekipa, na čelu z dr. Ivanom Žuranom, so se pri organizaciji pojavile nekatere pomanjkljivosti, ki so bile posledica tega, da je na prireditvi sodelovalo rekordno število tekačev in pohodnikov ter je zato nastal logističen problem pri izvedbi prireditve, zlasti pri prometni ureditvi. To leto nam je prineslo olajšanje pri organizaciji maratona, saj smo ob pomoči celjskega župana Bojana Šrota, žalskega župana, Lojzeta Posedela, in ostalih županov občin, skozi katere

Ekipa za pripravo in razdelitev štartnih števil

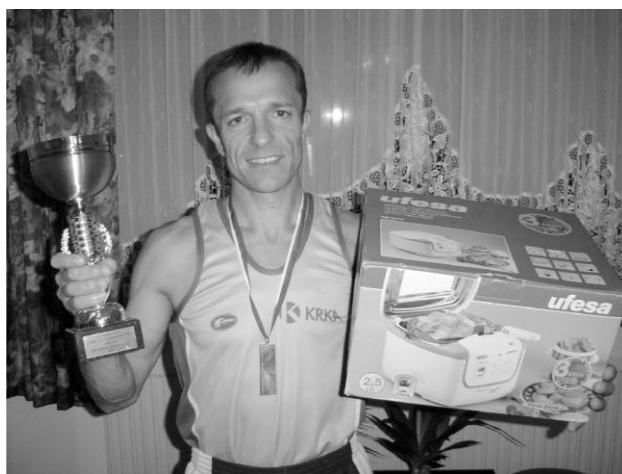
poteka maraton, uspeli podpisati pogodbo o sofinanciranju varovanja maratona in smo tako začeli zmanjševati dolg za storitve policije, ki je nastal v preteklih letih.

Start Malega maratona je bil ponovno na Starem trgu v Celju, vendar je bil prestavljen na popoldanski čas, na 17. uro. Prireditev je zato postala bolj privlačna za gledalce, nastopajoči pa so lahko izbirali med krajšo in daljšo razdaljo. Mali maraton državnosti je doživel nekatere spremembe, saj je dobil stalni termin, to je na predvečer dneva državnosti, spremenila pa se je tudi trasa maratona, saj se je prvič teklo dva kroga, en je bil dolg nekaj več kot 10 km. Proga pa je bila speljana ob Savinji do brvi v Levcu. Prireditev je uspela, vendar pa nismo bili zadovoljni s številom nastopajočih. Po tradiciji je bil pred Malim maratonom izveden Otroški tek, ki se ga je udeležilo rekordno število nastopajočih. Z veseljem smo ugotovili, da se je Otroški tek dokončno prijel in da se število nastopajočih vsako leto zelo povečuje.

Društvo je po programu organiziralo tudi Olimpijski tek, Binkoštni pohod, tek in pohod v Kumrovec, tek in pohod na Donačko goro in pohod na Roglo. V tem letu smo se udeležili še vseh maratonov za evropski pokal, Teka trojk v Ljubljani, Ljubljanskega maratona, pohoda po stopinjah Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti.

Leto 2005

Članstvo v društvu se je nekoliko povečalo, in sicer na 62 članov. Na volilni skupščini je bil izvoljen NO društva. Za predsednika društva je bil izvoljen mag. Odon Simonič, za podpredsednika Ivan Žaberl, za tajnika Dragica Tratnik in za blagajnika Nataša Robič. Za člane IO društva so bili izvoljeni Alojz Melavc, dr. Ivan Žuran, Anica Živko, Cveto Kolenc, Franc Smodiš, Dušanka Kregar, Božo Mulej, Janez Kožuh in Matevž Naraks. Še naprej so bili v društvu najbolj aktivni člani IO društva. Sprejemali so vse pomembne odločitve v zvezi z delovanjem društva in za prireditve, ki jih je organiziralo društvo. Delo po sekcijah pa ni zaživelo, čeprav je bil to eden izmed pomembnejših ciljev v tem letu. Za društvo je bilo zelo pomembno, da se je počasi začelo izboljševati finančno stanje, da smo lahko nekaj sredstev vložili v promocijo društva, velik poudarek pa je bil ponovno na obveščanju in predstavitvi društva preko spleta.

Štirikratni zmagovalec ultramaratona Stane Ilar

Po programu društva smo to leto organizirali dve osrednji prireditvi, in sicer 21. maraton Celje – Logarska dolina in 14. mali maraton državnosti. *Štart ultramaratona* je bil ob 6. uri na Trgu celjskih knezov, pred zgradbo Mestne občine Celje, v lepem in za ta čas zelo toplem vremenu. To leto smo spremenili čas štarta na Ljubnem, ki je bil pol ure kasneje, in v Lučah, kjer je bil eno uro kasneje; vse z namenom, da tisti najboljši, ki štartajo v Celju, prvi prispejo na cilj v Logarsko dolino. Cilj je bil tokrat prvič pri penzionu Na razpotju. Maraton je bil tokrat prvič dejansko dolg 75 km, saj smo v Celju naredili dva kilometra dolgo pentljo, cilj pa se je pomaknil za en kilometer naprej. Zaradi pentlje v Celju so se za dva kilometra podaljšali vsi skrajšani teki. V Celju je štartalo 170 tekačev, maraton do Logarske doline pa je preteklo 123 maratoncev in 15 maratonk, 27 tekačev pa je predčasno zaključilo maraton v Mozirju in Lučah. Prvič je zmagal Stanislav Ilar iz Novega mesta pred Nemcema Stafanom Goschem in Josefom Willerichom. Med ženskami je zmagala Julija Haeussler pred Ingeborg Lang (obe iz Nemčije) in Pio Golob iz Črnuč. Klasični maraton je končalo 74 moških in 9 žensk. Zmagala sta Tadej Robnik iz Rakeka in ponovno Marija Loc iz Šmartnega pri Litiji. Razdaljo na 27 km je končalo 40 tekačev in 14 tekačic. Tek in pohod na 17 km pa je končalo 210 moških in 95 žensk. V tekmovalnem delu je nastopilo 607 udeležencev. Udeležba je bila zopet rekordna, saj je v Lučah štartalo več kot 700 pohodnikov in so zato nastali veliki logistični problemi.

S ciljem maratona pri penzionu Na razpotju je prireditev tako pridobila na kvaliteti, za nas pa je bila to nova, prijetna izkušnja. Naredili pa smo tudi korak naprej pri promociji te prireditve. Organizacija maratona je bila po tradiciji zelo dobra, nastali pa so logistični problemi s prometom v Logarski dolini, ker je bilo premalo parkirnih prostorov, saj je na prireditvi sodelovalo rekordno število tekačev in pohodnikov. Na koncu se je z nami poigralo še vreme. Zaradi nevihte je zmanjkalo elektrike in nismo mogli izvesti celotne razglasitve rezultatov.

Mali maraton državnosti je bil spremenjen, saj se je spremenila trasa maratona, ker sta bila štart in cilj maratona na Trgu celjskih knezov pred Mestno občino Celje in je bil organiziran v sklopu praznika Občine Celje. Tek na 10,5 km je prvič štel za Štajersko-koroški in za Slovenski pokal. Prvič pa je prireditev bila tudi dobro obiskana, predvsem zaradi tekačev na krajši razdalji, ki so tekli za pokal. V Malem maratonu sta zmagala Gorazd Šuligoj in Vilma Brešan. Prireditve se je udeležilo 128 tekačev na obeh razdaljah, prireditev pa se je tudi finančno pokrila. Kot že vrsto let nazaj se je pred Malim maratonom odvijal Otroški tek, ki je bil že po tradiciji dobro organiziran in obiskan, saj se ga je udeležilo 172 otrok. Za promocijo društva je bilo pomembno, da si je prireditev ogledalo veliko število gledalcev in da sta prireditev prenašala TV Celje in Radio Celje.

Po programu smo organizirali še Olimpijski tek, Binkoštni pohod, tek in pohod na Donačko goro, pohod na Roglo in tek ter pohod v Kumrovec in se udeležili vseh maratonov za evropski pokal, Teka trojk v Ljubljani in pohoda po Levstikovi poti.

Leto 2006

Članstvo v tem letu se je nekoliko zmanjšalo glede na predhodno leto, in sicer na 48 članov. Delo v društvu je potekalo preko IO društva, ki se je tudi to leto okrepil s člani organizacijskega odbora za pripravo maratona v Logarsko dolino. Izvedene so bile vse prireditve, ki so bile predvidene z letnim načrtom za leto 2006. Ponovno je bilo za promocijo društva največ narejeno z obveščanjem preko interneta in z udeležbo na maratonih za evropski pokal, pa tudi z izdelavo zastav društva, klubskih dresov, majic in s sodelovanjem z mediji. Pomembno za društvo pa je bilo tudi, da je bil poravnani dolg do policije, ki je nastal v preteklih letih.

Poleg Maratona Celje – Logarska dolina smo organizirali tudi 15. mali maraton državnosti. 22. izvedbo *Ultramaratona Celje – Logarska dolina* je zaznamovala rekordna udeležba med pohodniki iz Luč in ponovno zelo toplo vreme, ki je vplivalo na to, da je veliko maratoncev, ki so štartali v Celju, predčasno končalo maraton na krajši razdalji. Na štartu v Celju se je pojavilo nekaj več kot 180 maratoncev. Maraton je končalo 116 maratoncev in 19 maratonk. Ponovno je med maratoncev zmagal Stanislav Ilar iz Novega mesta pred Čehom Jirijem Krejciem (Brno) in Bonigom Torstenom iz Nemčije (Belzing). Med maratonkami je po tradiciji zmagala tekmovalka iz tujine, tokrat Petra Schultz iz Nemčije (Woldmirstedt) pred Marjeto Furman iz Poljčan in še eno Nemko, Brigitte Rodenbeck (Braunschweig). Zaradi velike vročine, saj je bila temperatura v času maratona več kot 25 stopinj, je 46 tekačev predčasno končalo maraton v Mozirju in Lučah. Maraton iz Mozirja je končalo 68 maratoncev in 16 maratonk; zmagala sta Peter Sajevec iz Dolenjskih Toplic in Nežka Sulin iz Tolmina. Tek na 27 km z Ljubnega je končalo 43 tekačev in 16 tekačic, iz Luč pa 234 tekačev in pohodnikov in 102 tekačice oziroma pohodnice. Vseh tekačev in pohodnikov, ki so tekmovali, je bilo 660. Po teku so štartali še pohodniki iz kampa v Šmici. Po naši oceni jih je bilo vsaj 700. Zdravniška ekipa je tokrat imela zelo veliko dela, saj je po prihodu v cilj več kot 30 tekačev potrebovalo pomoč.

Vsi zmagovalci po kategorijah na maratonu (75 km)

Štart v Celju

Rekordna udeležba nam je povzročila obilo težav na štartu v Lučah, saj je primanjkovalo parkirnih prostorov, tako da so morali pohodniki štartati v kampu Šmica. Tudi na poti iz Luč proti Logarski dolini je bila velika gneča, še večja pa je bila na cilju v Logarski dolini. Tudi Slovenska vojska, ki pripravlja obroke hrane na cilju, je le s težavo zagotovila obroke za vse nastopajoče in organizatorje. Še sreča, da je bil cilj maratona pri penzionu Na razpotju (drugič), da smo lahko sprejeli vse, ki so prišli na cilj. Ponovno smo ugotovili, da je prireditelj pridobila na kvaliteti in da smo s tem naredili korak naprej pri promociji te prireditve. Kljub odlični izvedbi maratona so zopet nastali problemi v prometu, ki so bili posledica tega, da je na prireditvi sodelovalo rekordno število tekačev in pohodnikov.

Mali maraton državnosti je doživel več sprememb, saj se je odvijal na novi lokaciji. Štart in cilj maratona sta bila pred dvorano Zlatorog na Hudinji v Celju. Trasa je bila speljana do Šmartinskega jezera, kjer je nekaj časa potekala neposredno ob jezeru. Z novo lokacijo smo veliko pridobili na kvaliteti prireditve, saj so nastopajoči imeli garderobe, tuše in velik parkirni prostor. Teklo se je na 21 km in na 10,5 km. Za 21 km je bilo potrebno preteči dva kroga. Zaradi sodelovanja v Štajersko-koroškem pokalu je bila tudi dobra udeležba na maratonu. Povečali pa so se tudi stroški za organizacijo maratona in izvedbo zapor, saj se maraton odvija po prometnicah. Tudi Otroški tek je pridobil na kvaliteti in množičnosti. Odvijal se je pred dvorano Zlatorog in ga je tako, kot je že v navadi, obiskal Spidi.

Po programu smo tudi organizirali Olimpijski tek, Binkoštni pohod, pohod na Donačko goro, pohod na Roglo in tek ter pohod v Kumrovec in se udeležili vseh maratonov za evropski pokal, Teka trojk v Ljubljani, pohoda po stopinjah Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti.

Leto 2007

Število članov v društvu se je povečalo glede na predhodno leto, bilo jih je 69. Kadrovsko pa se nismo okrepili, nastala pa je manjša sprememba v sestavi IO društva, saj je Bojan Bevc postal novi član odbora. Po večletnih prizadevanjih in gostovanjih po različnih pisarnah, kar nam je povzročalo kar nekaj težav pri delovanju društva, smo dobili društveno pisarno in postali najemniki poslovnega prostora v Kocenovi ulici v Celju. Uspešno je bilo tudi finančno poslovanje društva, saj smo del sredstev prenesli v naslednje leto. Po ustaljenem programu zadnjih let smo organizirali maraton v Logarsko dolino in Mali maraton državnosti, Olimpijski tek in Binkoštni pohod.

23. maraton Celje – Logarska dolina je minil brez pohodnikov. Po analizi predhodnega maratona je bilo predlagano, da bi pohodniki štartali med 10. in 11. uro v kampu, vendar do dogovora z lastnikom kampa ni prišlo. Kasneje je Slovenska vojska sprejela odločitev, da na maratonu ne bo več pohodnikov iz Luč, saj so bile logistične težave prevelike, in da je za prireditev optimalno, če se je udeleži največ tisoč tekačev. Na štartu v Celju se je pojavilo nekaj več kot 180 maratoncev. Maraton je končalo 111 maratoncev in 18 maratonek.

Pred štartom teka Huberta Ankersta v Lučah

Tretjič zapored je med maratoncev zmagal Stanislav Ilar iz Novega mesta pred Andrejem Špeličem iz Kranja in Clausom Ublom iz Nemčije (Rostock). Med maratonekami se je nadaljevala tradicija zadnjih let, saj je ponovno zmagala tujka, Anja Samse iz Nemčije (Menden) pred Polono Kuzma z Dobrne in Natašo Robnik iz Celja. Zaradi vročine in utrujenosti je 53 maratoncev predčasno končalo maraton v Mozirju in v Lučah. Maraton iz Mozirja je končalo 42 maratoncev in 7 maratonek. Zmagala sta Andrej Robnik iz Zgornje Polskave in Katja Bric iz Šmartnega ob Dreti. Tek na 26 km z Ljubnega je končalo 45 tekačev in 20 tekačic. Iz Luč pa je tek končalo 199 tekačev in 99 tekačic. Vseh maratoncev in tekačev je bilo 596.

Prireditev je imela tudi jubilaranta, saj je Franc Smodiš opravil 23., Milan Pilih pa 20. maraton. Po tradiciji zadnjih let je prireditev ponovno zaznamovalo zelo lepo, za tek prevroče vreme in posledično je prihajalo do mnogih odstopov v Mozirju in Lučah. Zdravniška ekipa z zdravnikom Ivanom Žuranom je zato imela veliko dela.

Cilj maratona je bil tokrat, tretjič zapored, pri penzionu Na razpotju, kjer nam vsako leto lastnica Dragica Plesnik omogoči izvedbo prireditve. Kljub odlični izvedbi maratona, za kar so bili zaslužni vsi, ki so pomagali pri organizaciji, posebej še Slovenska vojska na čelu z majorjem Bogdanom Hvalcem, pa so se pri organizaciji pojavile tudi nekatere pomanjkljivosti, ki jih bomo morali v naslednjem letu odpraviti. Zelo dobro je tokrat delovala redarska služba ZŠAM Celje, še zlasti na cilju v Logarski dolini, ki jo je tokrat prvič vodil Albin Ojstrešek.

Maraton državnosti se je odvijal drugič pred dvorano Zlatorog. Trasa maratona se je še nekoliko spremenila, saj je tokrat potekala samo po cesti do Šmartinskega jezera in nazaj. Teka se je udeležilo 119 tekmovalcev, skoraj polovica je bila žensk. V Malem maratonu, kjer je tekmovalo 60 maratoncev, sta zmagala Dražen Dinjar in Ida Šurbek. Teka na 10,5 km se je udeležilo 59 tekmovalcev. Maraton smo organizirali skupaj s TV Celje, ki je tudi tokrat bila pokrovitelj Otroškega teka, ki se ga je udeležilo več kot 200 otrok, ki so pri dvorani Zlatorog tekli na različnih razdaljah. Olimpijski tek je bil tretjič organiziran skupaj z Društvom Spiridon in se ga je udeležilo nekaj več kot 70 tekačev.

Binkoštni pohod je doživel nekaj sprememb, saj je bil štart prestavljen za dve uri na željo organizatorjev v Pilštanju, ki so prestavili začetek pastirskega praznika na kasnejšo uro. Pohoda se je udeležilo nekaj več kot 80 pohodnikov, ki so vsi uspešno prehodili nočni pohod.

Ostale prireditve, ki jih je društvo organiziralo, so se odvijale po programu. Organizirali smo tek in pohod iz Rogaške Slatine do Kumrovca, ki vsako leto poteka ob dnevu upora proti okupatorju in ga organizira Milan Birsa, Kregarjev tek in pohod iz Celje na Donačko goro in pohod iz Celje na Roglo. Posebno doživetje za člane društva pa je bil tek na Mangartsko sedlo, ki se ga je udeležilo več kot 20 članov društva. Kot je bila praksa zadnjih let, smo sodelovali na vseh ultramaratonih za evropski pokal, se udeležili Teka trojk v Ljubljani in se udeležili pohoda po Levstikovi poti.

Žal pa smo v tem letu tudi izgubili dva dobra prijatelja in člana društva, najstarejšega člana društva Huberta Ankesta in Štefana Šemrova. V spomin nanju smo poimenovali maraton iz Mozirja do Logarske doline po Štefanu Šemrovu, tek iz Luč v Logarsko dolino pa po Hubertu Ankerstu.

Leto 2008

Značilnost zadnjih let so bila nihanja v številu članov društva, vendar s trendom na povečanju števila članov. V tem letu se je zmanjšalo število glede na leto 2007, saj jih je bilo le 58. Po sklepih IO društva smo organizirali vse prireditve, ki so bile planirane za leto 2008, in omogočili članom društva, da so se udeležili maratonov za evropski pokal. Za promocijo društva smo priskrbeli klubske trenirke. Finančno poslovanje društva je bilo dobro, saj je društvo pozitivno končalo poslovanje v letu 2008.

Štart na Ljubnem

Stanislav Ilar iz Novega mesta pred Avstrijcema Hannesom Kranixfeldom (Oplau) in Berhardom Santnerjem (Weibriach). Pri ženskah se je nadaljevala tradicija tujih zmag. Zmagala je Antje Krause iz Nemčije (Marburg) pred Natašo Robnik iz Celja in še eno Nemko, Ingeborg Lang (Puettingen). 42 km je preteklo 49 maratoncev in 13 maratonk. Zmagala sta Matej Beke iz Kranja in Anamarija Krušič iz Ljubljane. Razdaljo na 27 km je končalo 49 tekačev in 21 tekačic, tek na 17 km pa je končalo 197 tekačev in 86 tekačic. Na prireditvi je nastopilo skupno 605 tekmovalcev. Ocena organizacije prireditve je bila ponovno zelo dobra.

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je dočakal že svojo 24. izvedbo. Vreme je bilo ponovno lepo in zelo toplo. Prireditve se je udeležilo nekaj kot več 750 tekačev. Zaradi visoke temperature je bilo veliko odstopov v Mozirju in Lučah. Cilj maratona je bil že četrtič pri penzionu Na razpotju. V Celju je štartalo 190 tekačev, maraton do Logarske doline pa je preteklo 125 maratoncev in 15 maratonk. 40 maratoncev je predčasno zaključilo maraton v Mozirju in Lučah. Četrtič zapored je zmagal

Problem pa še vedno ostaja v tem, da se večji del maratona od Ljubnega do Logarske doline odvija po cesti. Dodatni problem pa je obnova ceste pred Lučami in štart maratona v Lučah, kjer se vedno zbere zelo veliko tekmovalcev. Ponovno je zelo dobro delovala redarska služba ZŠAM Celje, zlasti na cilju v Logarski dolini. Na srečo pa zdravniška ekipa tokrat ni imela veliko intervencij zaradi izčrpanosti udeležencev.

Mali maraton se je ponovno odvijal pred dvorano Zlatorog in se ga je udeležilo 119 tekmovalcev. V malem maratonu, kjer je tekmovalo 60 tekmovalcev, sta zmagala Dražen Dinjar in Ida Šurbek. Teka na 10,5 km se je udeležilo 59 tekmovalcev. Organizirali smo tudi Otroški tek, ki se ga je udeležilo več kot 200 otrok, ki so tekli na različnih razdaljah. Maraton smo organizirali skupaj s TV Celje, kot sponzorja sta sodelovala še Mercator in prvič tudi Simobil. Prireditev se je po več letih finančno pokrila.

Po programu smo tudi organizirali Olimpijski tek, Binkoštni pohod, pohod na Donačko goro, pohod na Roglo, tek in pohod v Kumrovec. Udeležili smo se tudi vseh maratonov za evropski pokal, Teka trojk v Ljubljani, Ljubljanskega maratona, pohoda po Jurčičevi poti od Višnje Gore do Muljave, pohoda po stopinjah Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti. Po več letih smo se v oktobru udeležili tudi enega večjih svetovnih maratonov, in sicer v Istanbulu.

Leto 2009

Število članov društva se je v letu 2009 zelo povečalo, naraslo je na 87. Dobili smo nove društvene prostore v Kidričevi ulici, s čimer so se nam bistveno izboljšali pogoji za delovanje društva. Zelo pomembno za delovanje društva je bilo tudi to, da smo podpisali novo, petletno pogodbo o sofinanciranju maratona v Logarsko dolino in da smo podpisali pogodbo za generalno sponzorstvo s podjetjem Simobil, dokončno pa smo se tudi dogovorili, da bomo pričeli z organizirano vadbo teka.

V tem letu smo bili tudi uspešni pri organizaciji vseh tekov, saj smo povsod zabeležili rekordno udeležbo. Ob Maratonu Celje – Logarska dolina je bila rekordna tudi udeležba na Malem maratonu državnosti.

Prvi štirje na ultramaratonu

Prvič po nekaj letih je bil štart *Ultramaraton Celje – Logarska dolina* v Celju v deževnem vremenu, vendar so se razmere izboljšale, tako da se je zaključek maratona v Logarski dolini končal v sončnem vremenu. Na štartu pred Mestno občino Celje je bilo nekaj več kot 200 maratoncev. Trasa maratona se je nekoliko spremenila, saj smo del poti od Ljubnega do Luč speljali po stranski cesti, po desnem bregu Savinje. Cilj maratona je bil tako kot

zadnja leta na jasi pred penzionom Na razpotju.

Ciljni prostor smo pripravili tako, da smo ločili tekače, ki so prišli iz Celja, in ostale tekače. Prvič po letu 1990 ni bil zmagovalac Slovenec. Serijskega zmagovalca Staneta Ilarja sta presenetila tekača iz Nemčije, tako da je bil tokrat le tretji. Zmagal je Danny Thewes (Dussin) pred Danielom Beho (Amberg). Tudi med maratonkami je zmagala Nemka, Bärbel Lemme (Perdohl) pred Melito Šinkovec iz Loga pri Brezovici in Natašo Robnik iz Celja. Maraton je končalo 136 maratoncev in 26 maratonk, predčasno pa je maraton v Mozirju in Lučah končalo 37 tekačev. Na štartu v Mozirju je bilo 63 maratoncev in 12 maratonk. Zmagala sta Andrej Cvikl iz Celja in Tatjana Bokavšek iz Brezovice. Z Ljubnega je štartalo 85 tekačev, na najkrajši

progi iz Luč pa 371 tekačev, od tega je bilo 114 žensk in 257 moških. Maratona na različnih razdaljah se je tako udeležilo 730 tekmovalcev.

Na petindvajseto izvedbo maratona Celje - Logarska dolina smo se temeljito pripravili, zlasti smo izboljšali obveščanje preko spleta, tako da smo dodali veliko novih informacij, ki so bile objavljene v treh jezikih. Vendar vsega nismo mogli predvideti, saj nam je v prvem delu zagodlo zelo slabo vreme. Zaradi močnega deževja je bila poplavljen trasa maratona med Letušem in Mozirjem, zato smo jo morali v zadnjem trenutku spremeniti in se je maraton odvijal po magistralni cesti, možno pa bi bilo, da bi morali zato maraton na tej relaciji celo odpovedati.

Deževen štart v Celju

V letu 2009 smo veliko pozornost posvetili varnosti nastopajočih, zlasti tistim zadnjim na maratonu, ki so komaj lovili limitiran čas na posameznem odseku, tako da smo jih opozarjali in jih, če niso dosegali časa, varno pripeljali na cilj. Zelo dobro smo tudi zavarovali ciljni prostor in dostop do njega ter uredili parkirišča na cilju. Redarska služba je delovala zelo dobro, za kar gre zasluga ZŠAM Celje. Z nami so ostali vsi sponzorji in seveda Slovenska vojska, brez katere si ne predstavljamo, da bi še lahko izvedli maraton.

Pomembno je tudi, da smo podaljšali petletno sodelovanje z občinami, skozi katere poteka maraton in s tem zagotovili del finančnih sredstev za organizacijo maratona.

Mali maraton državnosti, tako kot je bilo že v navadi v zadnjih letih, se je odvijal 24. junija pred dvorano Zlatorog in se ga je udeležilo 190 tekmovalcev. V malem maratonu, kjer je tekmovalo 84 tekačev, sta ponovno zmagala Marjan Rozmarič in Ida Šurbek. Tek na 10,5 km se je udeležilo 106 tekmovalcev. Po tradiciji smo mali maraton organizirali skupaj s TV Celje, ki je bila tudi pokrovitelj Otroškega teka, ki se ga je udeležilo več kot 350 otrok. Kot sponzorja pa sta sodelovala tudi Simobil in Mercator.

Po programu smo tudi organizirali Olimpijski tek z rekordno udeležbo, Binkoštni pohod, pohod na Donačko goro, pohod na Roglo ter tek in pohod v Kumrovec.

Udeležili smo se tudi vseh maratonov za evropski pokal, Tek trojk v Ljubljani, Ljubljanskega maratona, pohoda po stopinjah Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti. Posebno doživetje je bila udeležba na maratonu v Berlinu, ki je eden največjih maratonov na svetu, in se ga je udeležilo 42 tisoč maratoncev. Iz našega društva je sodelovalo 16 maratoncev, ki so maraton vsi uspešno pretekli.

Leto 2010

Članstvo v tem letu se je nekoliko zmanjšalo glede na predhodno leto, na 56 članov. Delo v društvu je potekalo preko IO društva, ki se je tudi to leto okrepilo s člani organizacijskega odbora za pripravo maratona v Logarsko dolino. Izvedene so bile vse prireditve, ki so bile predvidene z letnim načrtom za leto 2010. Ponovno je bilo za promocijo društva največ narejeno z obveščanjem preko interneta in z udeležbo na maratonih za evropski pokal, z izdelavo majic z napisi in s sodelovanjem z mediji.

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je dočakal že svojo 26. izvedbo. Cilj maratona je bil tokrat že šestič pri penzionu Na razpotju. Lepo vreme je zdržalo do podelitve. Prireditve se je udeležilo 669 tekačev in pohodnikov. Najbolje pripravljeni maratoncev so se zbrali na Trgu celjskih knezov. Prva sta ultramaraton odtekla Radovljčan Uroš Kralj in Kranjčanka Neža Mravlje, ki je močno izboljšala ženski rekord proge. V moški konkurenci je bil drugi Nemec Daniel Beha, tretji pa Švicar Robert Etter. V ženski kategoriji je drugo mesto osvojila Čehinja Sarka Machackova, tretja je bila Celjanka Nataša Robnik. V Celju je štartalo 161 tekačev, ultramaraton je končalo 126 tekačev, 35 jih je odstopilo v Mozirju in v Lučah. Posebno zadovoljstvo za nas organizatorje je bilo dejstvo, da sta tokrat na ultramaratonu v moški in ženski konkurenci zmagala tekača iz Slovenije.

V Mozirju so tekači štartali na 42-kilometrski progi, ki jo je premagalo 57 maratoncev in 17 maratonk. Zmagovalca sta bila Stanko Mergula v moški konkurenci in Mojca Justin v ženski kategoriji. Uro in pol po mozirskem startu se je začel 27 kilometrov dolg tek iz Ljubnega. Tek je končalo kar 74 tekačev in 28 tekačic. Najhitrejši je bil Tomaž Kalan, med ženskami je zmagala Nana Weber. Najkrajše 17 kilometrske proge se je udeležilo največ tekačev. V moški kategoriji je progo preteklo ali prehodilo 227 udeležencev; zmagal je Stojan Švigelj. V ženski kategoriji je s progo opravilo 105 žensk; zmagala je Ana Stopnik. Za dobro počutje maratoncev, tekačev in pohodnikov sta na progi skrbeli mobilni zdravniški ekipi, na celotni trasi pa je bilo razvrščenih kar 15 okrepčevalnic, na katerih so bili sodelujočim na voljo različni napitki, sadje, juha, čokolada, jogurti in ostali prigrizki, ki so tekačem pomagali ohranjati in obnovljati moči.

Mali maraton državnosti smo tako kot predhodno leto izvedli 24. junija, na predvečer praznika državnosti. Vreme je bilo po tradiciji zadnjih let lepo in ne prevroče. Prireditve je bila petič izvedena po novi varianti, tako da se je teklo od Hale Zlatorog do Šmartinskega jezera in nazaj. Udeležba na maratonu je bila rekordna, saj je tek na 10,5 km štel za Štajersko-koroški pokal in se ga je udeležilo 115 tekmovalcev; Malega maratona pa se je udeležilo 67 tekmovalcev. Na polmaratonu je zmagal Kotnik Robert iz Lukovice, v ženski kategoriji pa Zala Praprotnik iz Ljubljane. Na 10,5 km teku za Štajersko-koroški pokal sta zmagala Česnik Velentin med moškimi in Ana Stropnik med ženskami. Zelo dobra je bila udeležba na Otroškem teku, ki se ga je udeležilo 138 dečkov in deklic, ki so tekli v šestih kategorijah. Otroške proge pa so potekale okoli dvorane Zlatorog. Tek je potekal v čudovitem vremenu in prijetnem vzdušju.

V letu 2010 smo se drugič udeležili Atenskega maratona ob 2500-letnici bitke na Maratonem polju, ki se ga je udeležilo 16 tisoč maratoncev. To je bil nepozaben maraton za vse tekače in tiste, ki so potovali z nami in doživeli to veličastno prireditve. Na maratonu sta bila tudi Zdravko Čufar in Miro Režonja, ki sta mesec pred atenskim maraton pretekla Špartatlon.

V aprilu smo izvedli tradicionalni pohod iz Rogaške Slatine v Kumrovec, ki se ga je udeležilo več kot 30 članov društva. Maja smo organizirali pohod in tek iz Celje na Donačko goro. Prvič je bil ta pohod organiziran v letu 1996.

Leto 2011

Članstvo v tem letu je ohranilo isto število, in sicer 56 članov. Delo v društvu je potekalo preko IO društva, ki se je tudi to leto okrepil s člani organizacijskega odbora za pripravo maratona v Logarsko dolino. Izvedene so bile vse prireditve, ki so bile predvidene z letnim načrtom za leto 2010. Ponovno je bilo za promocijo društva največ narejeno z obveščanjem preko interneta in z udeležbo na maratonih za evropski pokal, z izdelavo majic z napisi in s sodelovanjem z mediji.

Ultramaratona Celje – Logarska dolina, ki je v soboto, 3. septembra, dočakal 27. izvedbo, se je udeležilo več kot 700 tekačic, tekačev, pohodnikov in pohodnic, različnih starosti, profesionalcev in rekreativcev, neenake kondicijske pripravljenosti. V Celju je štartalo skoraj 200 tekačev, vendar jih je maraton zaključilo 141 tekačev, 124 moških in 17 žensk, nekaj jih je odstopilo v Mozirju in v Lučah. Posebno zadovoljstvo je bilo, da je bil ultramaraton ponovno v znamenju tekačev iz Slovenije v moški in ženski konkurenci. V moški konkurenci je zmagal Rems Marko iz Ljubljane, pred Potočnik Boštjanom iz Škofje Loke in Kralj Urošem iz Radovljice. Med ženskami je zmagala Cokan Simona iz Mežice, pred Robnik Natašo iz Celja in Lesnik Natalijo iz Raven. Na klasični maratonski progi iz Mozirja je tekmovalo 50 maratoncev in 17 maratonk. Med maratoncev je zmagal Žontar Aleš iz Ljubljane, med maratonkami je zmagala Justin Mojca iz Šmartnega pri Litiji. Teka iz Ljubnega se je udeležilo kar 67 tekačev in 39 tekačic. Sedemindvajset kilometrov dolg tek sta najhitreje pretekla Magdič Danilo iz Ljutomera med moškimi in Bric Katja iz Šmartnega ob Paki med ženskami. Na startu v Lučah na najkrajši razdalji se je zbralo rekordno število tekačev in pohodnikov. Progo je premagalo 253 tekačev in pohodnikov in 135 tekačic in pohodnic. Najhitrejši na tej razdalji je bil Zevnik Vid iz Brežic med moškimi in Mlinar Mateja iz Rečice ob Savinji med ženskami.

Pred štartom v Lučah

fotografije: www.fotoaventija.com

Mali maraton državnosti, ki je dočakal dvajseto izvedbo, je potekal v čudovitem vzdušju in lepem vremenu, ki je omogočalo tekačem dobre pogoje za tek. Tekmovanje je končalo 149 tekačev in tekačic. Na polmaratonu je zmagal Kaluža Tadej iz Ljubljane med tekači in Vrajič Marija iz Zagreba med ženskami. Zmagovalec teka za Štajersko-koroški pokal je bil Duraković Arif med tekači in Supič Vanja med tekačicami. Med polmaratonom je pri Dvorani Zlatorog potekal otroški mini maraton. Otroškega teka se je udeležilo 116 otrok.

Po programu za leto 2011 smo organizirali tradicionalni tek in pohod Rogaška Slatina – Kumrovec, binkoštni pohod Celje – Pilštanj in pohod Celje – Donačka gora. V društvu pa smo tudi organizirali udeležbo pohoda po Jurčičevi poti, pohod po stopinjah Valentina Staniča od Solkana do Kanala, pohod Sveti Štefan in pohod po Levstikovi poti od Litije do Čateža.

Leto 2012

Štart Celje

Štart v Lučah

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je dočakal že svojo 28. izvedbo v dežju. Kljub temu je bila udeležba presenetljiva dobra, saj se je prireditve na različnih razdaljah udeležilo kar 659 pohodnikov in tekačev. Iz Celja je krenilo proti Logarski dolini 189 ultramaratoncev, tek pa je končalo 124 ultramaratoncev in 23 ultramaratonk. Zmagovalec ultramaratona je bil Stegner Carstner iz Nürnberga, drugi je bil Žabničan Lojze Primožič in tretji Ljubljčan Zvonko Blatnik. Med ultramaratonkami je zmagala Avstrijka Karin Russ, druga je bila Celjanka Nataša Robnik, tretja pa Katja Bric iz Šmartnega ob Paki. Med maratonce, ki so v Logarsko dolino pritekli iz Mozirja, je zmagal Ljubljčan Aleš Žontar, med maratonce pa Kotar Ilijaš Jana iz Šmartnega pri Litiji. Maratona se je udeležilo 52 maratoncev in 27 maratonek. Med tekači z Ljubnega je 27-kilometrsko progo najhitreje premagal Ljubljčan Tadej Kaluža, najhitrejša med tekačicami je bila Škofjeločanka Renata Novinec. Tek se je udeležilo 60 tekačev in 29 tekačic. V Lučah se je zbralo največ tekačev in pohodnikov. Najkrajšo progo so končali 203 tekmovalci in 115 tekmovalk. Zmagal je Ljubljčan Matevž Schaubach med tekači in Mlinar Mateja iz Rečice ob Savinji med tekačicami.

Mali maraton državnosti se je odvijal 22. junija. Štart in cilj teka je bil pri Dvorani Zlatorog. Tek se je udeležilo 57 tekačev in tekačic na polmaratonu in 89 tekačev in tekačic na Teku državnosti. Na polmaratonu je zmagal Kotnik Robert med tekači in Nataša Ančič Zavašnik med tekačicami. Najhitrejši med tekači za Štajersko-koroški pokal je bil Poteko Urh in Kovač Polona med tekačicami.

Društvo je v letu 2012 tudi organiziralo pohod Rogaška Slatina – Kumrovec in pohod Celje – Donačka gora ter organiziralo udeležbo za pohod Združimo soline, pohod Sveti Štefan in pohod po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Udeležili smo se tudi Tek trojk v Ljubljani, kjer je sodelovalo šest trojk.

Leto 2013

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je po ustaljeni trasi v čudovitem sončnem vremenu in naravi, ki jo ponuja razdalja med knežjim mestom Celje in krajinskim parkom Logarska dolina. Vzdušje je bilo enkratno. V soboto, 7. septembra, se je na pot z različnih startov podalo rekordnih 809 tekačev in tekačic.

Naslov prvaka Ultramaratona je ponovno uspelo osvojiti nasmejanemu 38-letnemu Nemcu Carstenu Stegnerju, policistu iz Nürnberga, ki je v Logarsko dolino prišel ubraniti naslov iz prejšnjega leta. Sledila sta mu Moravčan Vid Senica in Poljančan Alen Božič. Nepopisno veselje je vladalo tudi, ko je v cilj pritekla domačinka, Celjanka Nataša Robnik, članica Društva maratoncev in pohodnikov Celje, ki je ultramaraton pretekla sedmič. To pravično število ji je prineslo prvo mesto v ženski kategoriji. Nataša je bila do

takrat trikrat tretja, trikrat druga, tokrat ji je uspelo priteči do prve stopničke. Drugo mesto je zasedla Logatčanka Mojca Kermavnar, tretja je bila Neda Tokalič s Ptuja. Med maratoncev, ki so v Logarsko dolino pritekli iz Mozirja, je bil prvi Ljubljančan Aleš Žontar, med maratunkami Selinšek Božica iz Starš. Tekachi iz Ljubnega so tekli 27-kilometrsko progo. Med tekači je progo najhitreje premagal Ljubljančan Marko Rems. Najhitrejša ženska tekačica na tej razdalji je bila Trček Majda iz Gorenje vasi. Kot je bilo pričakovano, je tudi to leto največ tekačev in tekačic startalo v Lučah na 17-kilometrski progi. Istočasno sta progo pretekla Arif Duraković in Aljoša Smolnikar z enakim časom. Pri ženskah je bila zmagovalka ista kot eno leto prej, Mateja Mlinar.

Mali maraton državnosti je potekal v petek, 21. junija. Zaradi vročine je bil Otroški tek prestavljen za dve uri, Tek državnosti pa za eno uro. Polmaraton je uspešno preteklo 21 maratoncev. Anton Kosmač je bil zmagovalec Malega maratona med tekači, Jožica Šiftar je bila najhitrejša med tekačicami. Tek na 10,5 kilometra se je udeležilo 97 tekačev. Zmagovalec teka za Štajersko-koroški pokal je bil Jan Brešan med moškimi in Polona Kovač med ženskami. Otroški teki so bili zaradi vročine izvedeni tako, da ni bilo razglasitve zmagovalcev. Tek se je udeležilo nekaj več kot 100 otrok. Kljub neznosni vročini se je prireditev končala brez zdravstvenih zapletov, za kar je poskrbela odlična ekipa prve pomoči. Društvo je organiziralo še pohod po stopinjah Valentina Staniča, pohod Sveti Štefan in pohod po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Člani društva so se udeležili teka trojk v Ljubljani, Kraškega maratona, teka v Radencih in Ljubljanskega maratona.

Leto 2014

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je bil izveden v soboto, 6. septembra. To je bil 30. jubilejni ultramaraton, ki se ga je kljub slabemu vremenu na različnih razdaljah udeležilo več kot 620 tekačev in pohodnikov. Zaradi visokega vodostaja Savinje je bila trasa ultramaratona od Letuša do Mozirja speljana po regionalni cesti. Iz Celje je na ultramaratonu startalo rekordnih 222 tekačev; ultramaraton je uspešno preteklo 194 ultramaratoncev. V moški kategoriji je bil zanimiv razplet. Drugič v zgodovini ultramaratona se je zgodilo, da

so bili trije zmagovalci, ki so od starta do cilja pretekli skupaj in končali ultramaraton z istim časom. Zmagovalci so bili Žonta Aleš iz Ljubljane, Senica Vid iz Moravč in Hajdinjak Daniel iz Kranja. Med ultramaratonkami je zmagala Kern Karin iz Nemčije, pred Natašo Robnik iz Celja in Burja Brigito iz Radomelj. Med maratonce, ki so v Logarsko dolino pritekli iz Mozirja, je zmagal Bratuša Marko med maratonce in Justin Mojca med maratunkami. V Mozirju je startalo 67 tekačev. Na Ljubnem sta startala 102 tekača. Zmagovalca sta bila Čuček Niko med tekači in Aljančič Nataša med tekačicami. Na najkrajši razdalji iz Luč je startalo 245 tekačev in pohodnikov. Zmagala sta Schaubach Matej med tekači in Mlinar Mateja med tekačicami. 28 tekačev, ki so štartali v Celju, ni končalo ultramaratona.

Mali maraton državnosti se je odvijal v torek, 24. junija. V nasprotju s predhodnim letom, ko je bilo zelo vroče, je tokrat padal dež. Temni oblaki in dežne kaplje so ves čas ogrožali prireditve. Tekaske prireditve se je udeležilo 124 tekačev; 34 jih je odtekli polmaraton, 90 tekačev je preteklo 10,5 kilometrsko progo za Štajersko-koroški pokal. Trasa teka je bila enaka kot v predhodnem letu. V polmaratonu sta zmagala Grilc

Matej med tekači in Mlinar Mateja med tekačicami. Na pol krajši progi sta zmagala Mori Jože med tekači in Žerjav Anja med tekačicami. Kljub močnemu dežju je prireditev minila v prijetnem vzdušju.

Društvo je v letu 2014 tudi organiziralo pohod Rogaška Slatina – Kumrovec in pohod Celje – Donačka gora, udeležili smo se pohoda po stopinjah Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti od Litije do Čateža.

Leto 2015

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je bil izveden v soboto, 5. septembra. Ponovno nam je bilo vreme nenaklonjeno, ker je dež spremljal tekače že na štartu v Celju pa vse do cilja. Udeležba je bila vremenu primerna, saj se je prireditve udeležilo nekaj manj kot 600 tekačev, kar je bilo nekaj manj kot v predhodnem letu, ko je tudi deževalo. Tek na 73 kilometrov se je udeležilo 188 tekačev, ultramaraton je preteklo 153 tekačev. Med moškimi je zmagal Madžar Gabor Muhari iz Szolnoka, pred

Zmagovalci ultramaratona

zmagovalcema prejšnjega leta Hajdinjek Danielom iz Kranja in Senica Vidom iz Moravč. Med ultramaratonkami je zmagala zmagovalka izpred dveh let, Mravljie Neža iz Kranja, druga je progo pretekla Pitanic Jasmina, tretja je bila Burja Brigita iz Radomelj. Zaradi močnega dežja je Savinja narastla in so tekači med Letušem in Mozirjem ponovno tekli po regionalni cesti. Med maratonce, ki so v Logarsko dolino

pritekli iz Mozirja, je v moški kategoriji zmagal Matej Uhan, med ženskami je zmagala Maša Osredkar z Vrhnike. Na Ljubnem je štartalo 84 tekačev; med moškimi je zmagal Štiglice Boštjan, med ženskami je progo najhitreje pretekla Ferenc Suzana. Na najkrajši razdalji v Lučah se je ponovno zbralo največ tekačev in pohodnikov, kjer se je kljub močnemu dežju na štartu zbralo 282 tekmovalcev. V moški kategoriji je progo najhitreje pretekel Žontar Aleš, med ženskami je bila najhitrejša Sardoč Jerica.

Mali maraton državnosti se je odvijal v sredo 24. junija, dan pred dnevom državnosti. V prijetnem vremenu se je teka udeležilo 124 tekačev; 26 tekačev je odteklo polmaraton, medtem ko se je teka za Štajersko-koroški pokal udeležilo 98 tekačev. Na polmaratonu sta zmagala Kotnik Robert med tekači in Vrajič Marija iz Zagreba med tekačicami. Na krajši progi sta zmagala Pečnik Sašo med tekači in Ivič Karolina med tekačicami. Otroci, ki jih je bilo več kot 100, so se ob 16. uri

pomerili v teku pri Dvorani Zlatorog v šestih kategorijah. Najmlajši tekači so premagovali prve tekaške korake, tisti starejši pa so bili že državni prvaki. Po programu za leto 2015 smo organizirali pohod od Rogaške Slatine do Kumrovca in se udeležili pohoda po stopinja Valentina Staniča in pohoda po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Tekači so se udeležili Teko trojk v Ljubljani in tekov za Štajersko-koroški pokal.

Leto 2016

Ultramaraton Celje – Logarska dolina se je odvijal v soboto, 3. septembra, ki se ga je udeležilo v lepem vremenu 372 tekačev in pohodnikov na vseh razdaljah. Teka na najdaljši razdalji se je udeležilo 130 ultramaratoncev in ultramaratonk. V moški kategoriji je zmagal Senica Vid iz Moravč z novim rekordom ultramaratona, pred Muharijem Gaborjem iz Szolnoka, ki je bil zmagovalac ultramaratona eno leto prej in tretjim Koprivnik Žigo iz Griž. Prva med ženskami je v Logarsko dolino pritekla lansko in predlansko leto tretjeuvrščena Brigita Burja iz Radeč, pred Zvir Bernardo iz Rečice ob Savinji in tretjo Kavčič Saro iz Logatca. Maratona iz Mozirja se je udeležilo 64 maratoncev in maratonk. Med maratoncev je zmagal Aleš Žonta iz Podnanosa, med maratonkami je bila zmagovalka Kozjek Majda iz Polhovega Gradca. Na Ljubnem je štartalo 48 tekačev, ki so pretekli 27 kilometrov. Zmagovalac med tekači je bil Magdič Danilo, med tekačicami je zmagala Trček Majda. Največ tekačev in pohodnikov je štartalo v Lučah, kjer jih je štartalo 132. Zmagovalac med moškimi je bil Schaubach Matevž, med ženskami je zmagala Mlinar Maja.

Mali maraton državnosti se je odvijal v petek, 24. junija. Petindvajseti Mali maraton se je odvijal v res vročem vremenu. Udeležilo se ga je 99 tekačev in tekačic. Na polmaratonu, ki se ga je udeležilo 23 tekačev je zmagal Očepek Martin iz Domžal med moškimi in Celjanka Nataša Robnik med ženskami. V teku na 10 kilometrov, ki je štel za Štajersko-koroški pokal, je zmagal Podrenk Franc med tekači in Žnidaršič Nina med tekačicami. Na 17. otroškem mini maratonu se je zbralo število mladih tekačev. Zaradi visoke dnevne temperature, ki so

bile obremenilne za tekače, tek ni bil tekmovalen, zato so bili vsi mladi tekači hkrati tudi zmagovalci. V društvu smo organizirali udeležbo po stopinjah Valentina Staniča in pohod po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Udeležili pa smo se tudi Teka trojk v Ljubljani in tekov za Štajersko-koroški pokal.

Leto 2017

Pred štartom Luče

Ultramaraton Celje – Logarska dolina se je prvič začel na Celjskem sejmu. V soboto, 2. septembra 2017, se je na pot z različnih startnih pozicij in na različne dolžine prog podalo 524 tekačev in tekačic. Iz Celja je na ultramaratonu štartalo 134 ultramaratoncev in ultramaratonk, vendar je tek končalo 122 tekačev, čeprav so bili pogoji za tek ugodni. Z rekordom proge je med moškimi zmagal Radojkovič Robert iz Poreča, pred Božič Alenom iz Gorenje vasi in tretjim Kozjek Domnom iz Griž. Med ženskami je zmagala Vrajič Marija iz Zagreba, pred Robnik Natašo iz Celja in tretjo Trontelj Marijo iz Logatca. Med maratonci, ki so iz Mozirja v Logarsko dolino pretekli 42 kilometrov, je zmagal Bratuša Marko iz Podorcev, medtem ko je med maratonkami zmagala Čeplak Bernarda iz Mozirja. Progo iz Mozirja do Logarske doline je preteklo 46 tekačev. Na Ljubnem je štartalo 82 tekačev, ki so pretekli 27 kilometrov do Logarske doline. Med tekači je bil najhitrejši Barborič Blaž iz Velenja, med tekačicami je bila najhitrejša Ferenc Suzana iz Šoštanja. Ponovno se je največ tekačev in pohodnikov zbralo v Lučah. 17-kilometrsko progo je preteklo ali prehodilo 262 tekmovalcev. Ponovno je zmagal Schaubach Matej, ki je bil zmagovalac prejšnje leto med moškimi, in Mlinar Mateja, ki je tudi zmagala prehodno leto.

Mali maraton državnosti se je odvijal v soboto, 24. junija. Tokrat se je prireditve odvijala v dopoldanskem času, v čudovitem vremenu, ker ni bilo pretirane vročine. Vročina je bila moteča v zadnjih letih, ko se je tekmovanje odvijalo v popoldanskem času. Prireditve se je udeležilo 111 tekačev, od tega je 14 tekačev preteklo

polmaraton, 97 tekačev je odteklo tek za Štajersko-koroški pokal. V polmaratonu je bila imenitna udeležba, saj so se teka udeležili v tistem

trenutku najboljši atleti v Sloveniji. V zelo hudi konkurenci je tekači zmagal Samide Jan pred Koltnik Robertom in Bedrač Leonom. Med tekačicami je zmagala Zorman Eva. V teku na 10,5 kilometra, ki je štel za Štajersko-koroški pokal, je med tekači zmagal Šturm Matej in Sukič Sonja med tekačicami.

V društvu smo tako kot predhodno leto organizirali udeležbo na pohodu po stopinjah Valentina Staniča in po Levstikovi poti od Litije do Čateža. Udeležili pa smo se tudi Teka trojk v Ljubljani in tekov za Štajersko-koroški pokal.

Leto 2018

Ultramaraton Celje – Logarska dolina je dočakal že svojo 34. izvedbo, ki smo ga izvedli skupaj s Športno rekreativnim društvom Celjski sejmi. Prireditve se je udeležilo 451 tekačev, vendar jo je zaradi odstopov končalo 438 udeležencev. V Celju s štartom na Celjskem sejmu je startalo 109 ultramaratoncev in ultramaratonk, v Logarsko dolino je priteklo 89 tekačev in tekačic, ker so nekateri odstopili v Mozirju ali v Lučah. Cilj maratona je bil tokrat prvič na travniku pri restavraciji Ojstrica.

V moški kategoriji je zmagal Koprivnik Žiga iz Križ, pred Srnec Urošem in tretjim Sobočan Anžetom iz Dvora. Prva med ženskami je v Logarsko dolino pritekla Robnik Nataša iz Celje, ki je že bila zmagovalka ultramaratona, pred drugo Baš Matejo iz Podkuma in tretjo Rihtaršič Almo iz Rogašovcev.

Štart Luče

Med tekači, ki so v Logarsko dolino pritekli iz Mozirja, je v moški kategoriji zmagal Žontar Aleš, medtem ko je v ženski kategoriji zmagala Mrak Valerija. Progo iz Ljubnega do Logarske doline je preteklo 65 tekačev in tekačic. Med moškimi je zmagal Letonje Matej; med ženskami je progo najhitreje pretekla Gajšek Suzana. Na najkrajši razdalji v Lučah se je po tradiciji zbralo največ tekačev in pohodnikov, kjer se je kljub dežju na štartu zbralo 241 tekmovalcev. V moški kategoriji je progo najhitreje pretekel Magdič Danilo, med ženskami je bila najhitrejša Pitomic Jasmina.

Mali maraton državnosti se je tokrat odvijal v soboto, 23. junija. Maraton državnosti je bil 11. organiziran po varianti, da je trasa maratona potekala od Dvorane Zlatorog do Šmartinskega jezera in nazaj. Vreme je bilo ugodno za tek, saj ni bilo prevroče, ker je bila prireditve izvedene v dopoldanskem času. Udeležba na prireditvi je bila pod pričakovanji. Tek na 10,5 kilometra se je udeležilo 81 tekačev, Malega maratona pa se je udeležilo 12 tekmovalcev. Nekaj tekačev je odstopilo. V polmaratonu sta zmagala Dobravec Miha

med maratonci in Oslak Darinka med maratonkami. V teku za Štajersko-koroški pokal sta zmagala Ocepek Martin med tekači in Vetrih Renata med tekačicami. Otroški tek je dočakal 18. izvedbo. Bil je ponovno dobro organiziran in množičen, za kar ima veliko zaslug Živko Anica. Temperaturne obremenitve so bile za tekače ugodne, ker se je prireditve odvijala dopoldan in še temperature niso bile visoke. Tek se je udeležilo več kot 130 otrok. Društvo je organiziralo udeležbo na pohodu po stopinjah Valentina Staniča in pohodu po Levstikovi poti od Litije do Čateža.

Leto 2019

Tako kot v letu 2018 smo Mali maraton in Otroški tek v letu 2019 izvedli 22. junija. Vreme je bilo ugodno za tek, saj ni bilo prevroče, ker je bila prireditve izvedene v dopoldanskem času. Mali maraton državnosti je bil enajstič organiziran po varianti, da se je teklo od Dvorane Zlatorog do Šmartinskega jezera in nazaj. Trasa malega maratona je bila nekoliko spremenjena kot v preteklih letih. Organizacija prireditve je po tradiciji minila brez zapletov in brez poškodb. Proga je bila zelo dobro varovana, ob progi je bilo dovolj redarjev; trasa teka je bila zavarovana s popolno zaporo prometa in jo je varovala policija. Udeležba je bila kljub covid epidemiji

dobra, saj se je teka na 10,5 km, ki je štel za Štajersko-koroški pokal, udeležilo 83 tekačev, Malega maratona pa 16 maratoncev. V polmaratonu je zmagal Samide Jan med maratoncev in Robnik Nataša med maratonicami. V teku za štajersko koroški pokal je zmagal Kresnik Christian med tekači in Golob Manuela med tekačicami. Dobra je bila tudi udeležba na promociji otroškega teka, ki se ga je udeležilo več kot 90 otrok, vseh starostnih kategorij, za kar ima veliko zaslug Anica Živko.

Prihodki od startnine in od sponzorjev niso pokrili vseh stroškov prireditve. Glavna sponzorja prireditve sta bila TV Celje in Athlet, ki sta nam sponzorirala majice in zagotovila nagrade za nastopajoče. Prireditev je snemala TV Celje in jo kasneje večkrat predvajala.

Leto 2020

Tako kot predhodno leto smo tudi v letu 2020 izvedli Mali maraton in Otroški tek, ki se je odvijal 25. junija. Tek državnosti je bil 12. organiziran po varianti, da se je teklo od Dvorane Zlatorog do Šmartinskega jezera in nazaj. Vreme je bilo ugodno za tek, čeprav je tekače nekoliko motil dež. Trasa malega maratona je bila nekoliko spremenjena kot v preteklih letih. Sama organizacija prireditve je že po tradiciji minila brez zapletov in brez poškodb; trasa teka je bila zavarovana s popolno zaporo prometa in jo je varovala policija, vendar smo morali zaradi covida izvajati zaščitne ukrepe po navodilu NIJZ. Udeležba je bila glede na epidemiološke razmere dobra, saj se je teka na 10,5 km, ki je štel za Štajersko-koroški pokal udeležilo 79 tekmovalcev, polmaratona pa 28 tekmovalcev.

V polmaratonu je zmagal Mikelj Andrej med maratoncev in Zorman Eva med maratonicami. V teku za Štajersko-koroški pokal je zmagal Brečko Blaž med tekači in Vetrih Renata med tekačicami.

Otroški tek je bil izveden med tekom za štajersko koroški pokal. Dobra je bila udeležba na Otroškem teku, promociji za tek, saj se je teka udeležilo več kot sto otrok, za kar je imela zasluge Anica Živko, ki je organizirala tek.

Prihodki od startnine in od sponzorjev niso pokrili vseh stroškov prireditve. Med večjimi sponzorji so bili Sipro Žalec, Pilih beton, Cinkarna Celje, Inel Celje in Optika Teržan. Majice je zagotovilo društvo iz svojih zalog. Zaradi pandemije smo bili prepozni, da bi se prijavili za prireditve, ki jih je sofinancirala Mestna občina Celje. Prireditev je snemala TV Celje in jo kasneje večkrat predvajala.

Leto 2021

Mali maraton državnosti je bil tako kot predhodno izveden na praznični dan, 25. junija 2021. Vreme je bilo tudi to leto ugodno za tek, čeprav so ga na koncu prireditve nekoliko motile visoke temperature. Mali maraton državnosti je bil trinajstič organiziran po varianti, da se je teklo od Dvorane Zlatorog do Šmartinskega jezera in nazaj. Trasa Malega maratona je bila enaka kot v preteklih letih, saj sta se tekla dva kroga na razdalji 21 km in en krog za tek za Štajersko-koroški pokal.

Udeležba je bila dokaj slaba, saj se je teka na 10,5 km, ki je štel za Štajersko-koroški pokal, udeležilo samo 55 tekmovalcev, kar je bilo precej manj kot v letu 2020. Malega maratona pa se je udeležilo 14 tekmovalcev oziroma polovico manj kot v predhodnem letu. Vzrok za slabšo udeležbo je bil v tem, da se veliko tekmovalcev ni udeležilo zaradi bojazni pred okužbo s corona virusom. Sama organizacija prireditve

je že po tradiciji minila brez zapletov in poškodb, čeprav smo morali zaradi covid 19 izvajati zaščitne ukrepe po navodilu NIJZ. Pri organizaciji teka ni bilo problemov, saj je bilo ob progi dovolj redarjev, ki so bili dobro seznanjeni s potekom maratona; trasa teka je bila zavarovana s popolno zaporo prometa in jo je varovala policija.

V polmaratonu je bil med maratoncei zmagovalec Mikeln Andrej in Mašera Natalija med maratonkami. V teku na 10,5 kilometra, ki je štel za Štajersko-koroški pokal, je zmagal Jošt Vinko med tekači in Vetrih Renata med tekačicami.

Tudi na promociji otroškega teka je bila udeležba precej okrnjena; teka se je udeležilo nekaj več kot 60 otrok, kar je bilo bistveno manj v predhodnem letu. Otroški tek smo izvedli med tekom na 21 km, kar pa je bila velika promocija teka za vse starostne kategorije.

Prihodki od startnine in od sponzorjev niso pokrili vseh stroškov prireditve. Med večjimi sponzorji so bili Sipro Žalec, Pilih beton, Cinkarna Celje, Inel Celje in Optika Teržan. Majice je sponzoriralo podjetje Sipro. Zaradi pandemije smo bili prepozni, da bi se prijavili za prireditve, ki jih je sofinancirala Mestna občina Celje. Prireditve je snemala TV Celje in jo kasneje večkrat predvajala.

Leto 2022

V soboto, 3. septembra, smo skupaj z maratonskim društvom Ultra po štirih letih ponovno organizirali ultramaraton, vendar tokrat v obratni smeri, *Logarske dolina – Celje*. Štart ultramaratona je bil na obračališču pri slapu Rinka, cilj pa na Mestni plaži v Celju. Najdaljše razdalje na 76 kilometrov se je udeležilo 44 ultramaratoncev. Pogoji za tek so bili zelo dobri, saj so bile temperature primerne za tek. Toda tekači so si bili enotni, da je bilo težje teči navzdol kot prej, ko se je teklo navzgor. Da je bilo na tem nekaj resnice, je bilo dejstvo, saj je skoraj tretjina tekačev odstopila. V absolutni kategoriji je zmagal Alpner Marko, pred Česen Anžetom in Kopic Jožetom. V ženski kategoriji je zmagala Nikolešič Ingrid, pred Pišek Ireno in Čepiak Poznič Benrny. Ultramaraton je bil organiziran tako, da se je lahko teklo tudi na krajših razdaljah. Štarti so bili v vsaki občini, skozi katero je potekal ultramaraton, tako da je bilo devet štartov na različnih razdaljah. V Občini Braslovče je bil štart v Letušu, kjer je bilo potrebno preteči 25 km do Celja. Tek se je udeležilo 14 tekačev. Najbolj množičen štart je bil na Polzeli. Štart teka je bil pri gradu Komenda. Tek na 18 km se je udeležilo 47 tekačev. Zelo obiskan je bil tudi štart pri Vrbenskem jezeru, kjer se je teklo na 10 kilometrov. Tek se je udeležilo 21 tekačev. Skupaj se je ultramaratona in teka na različnih razdaljah udeležilo 127 tekačev.

Celjski polmaraton državnosti se po trinajstih letih ni odvijal pri Dvorani Zlatorog, temveč v Mestnem parku Celje, v čudovitem objemu narave. Po tradiciji zadnjih let se odvijala v dopoldanskem času, s pričetkom ob 9. uri. Zaradi zgodnjega pričetka teka ni bilo pretirano vroče, saj so bile temperature prijetne za tekače. Tokrat se je teklo prvič po razgibani progi skozi Lisce po senčni cesti do visečega mostu, kjer je trasa prečkala Savinjo. Naprej se je teklo proti Levcu, kjer se je trasa obrnila nazaj proti Celju, mimo vodnega črpaljšča v Medlogu ter vodila naprej proti Savinji.

Od tam naprej je bila proga speljana po nasipu ob Savinji, mimo Špice, po Savinjskem nabrežju do mostu

za v Laško, kjer je prečkala Savinjo in se obrnila nazaj v Mestni park, kjer je bil cilj teka. Tekalci za celjski polmaraton so pretekli dva kroga.

Tekov na vseh razdaljah se je udeležilo 110 tekmovalcev, kar je bilo 40 tekmovalcev več kot prejšnja leta. V polmaratonu se je teka udeležilo 24 tekmovalcev; med tekači je zmagal Dornik Domen, med tekačicami je bila zmagovalka Pavlič Nina. Največ tekačev se je udeležilo teka na 10,5 kilometra, ki ga je preteklo 74 tekmovalcev; v moški kategoriji je zmagal Lapajne Jure, v ženski kategoriji je bila zmagovalka Sitar Anica. Teka na 6 kilometrov se je udeležilo 12 tekačev.

Ob 10.30 se je pričel 22. otroški mini maraton. Tako kot že vrsto let je Spidi tudi tokrat razveseljeval otroke. Pogumni otroci so si pritekli prve medalje, nekateri hitreje, vendar vsi s ponosom, da so odlično opravili tek. Otroških tekov se je udeležilo več kot 100 otrok.

Leto 2023

Celjski polmaraton - V letu 2023 smo drugič organizirali polmaraton v Mestnem parku Celje, v čudovitem objemu narave. Prireditve se je odvijala v soboto, 24. junija. Zaradi zgodnjega pričetka prireditve ni bilo pretirano vroče, saj so bile do 11.30, ko se je prireditev zaključila, temperature za tekače prijetne. Vsi teki so se pričeli ob 9. uri. Vseh tekov se je udeležilo točno 120 tekmovalcev, kar je bilo 10 tekmovalcev več kot leta 2022. Tudi tokrat se je teklo po razgibani progi skozi Lisce po senčni cesti do visečega mostu, kjer je trasa prečkala Savinjo. Naprej se je teklo proti Levcu, kjer se je trasa obrnila nazaj proti Celju, mimo vodnega črpališča v Medlogu ter vodila naprej proti Savinji. Od tam naprej je bila proga speljana po nasipu ob Savinji, mimo Špice, po Savinjskem nabrežju do mostu za v Laško, kjer je prečkala Savinjo in se obrnila nazaj v Mestni park, kjer je bil cilj teka. Tekalci za celjski polmaraton so pretekli dva kroga.

Pol maratonskega teka se je udeležilo 27 tekmovalcev; med tekači je zmagal Puhar Rok, med tekačicami je bila zmagovalka Štumberger Sara. Največ tekačev se je udeležilo teka na 10,5 kilometra; preteklo ga je 78 tekmovalcev. V moški kategoriji je zmagal Jošt Vinko, v ženski kategoriji je zmagala Andolšek Barbara. Teka na 6 kilometrov se je udeležilo 15 tekačev.

Ob 10.30 se je pričel 23. otroški mini maraton. Čudovito zeleno okolje je nudilo

lepo tekmovalno kuliso, ki ga je nudil Mestni park. Tako kot že vrsto let je Spidi tudi tokrat razveseljeval otroke. Najprej je pomagal malčkom in malčicam pri premagovanju prvih tekaških korakov. Pogumni otroci so si pritekli prve medalje, nekateri hitreje, vendar vsi s ponosom, da so odlično opravili tek. Na otroških startih se je zvrstilo veliko skupin otrok različnih starosti. Presenetila nas je rekordna udeležba, saj se je Otroškega mini maratona udeležilo več kot 120 otrok. Zelenega pohoda državnosti se je udeležilo več kot 50 pohodnikov. Hodilo se je na 7 km, 10 km in 12 km. Trasa pohoda je bila speljana po čudovitem mestnem gozdu. Vse trase so bile speljane večji del po gozdu. Višinska razlika je bila nekaj več kot 200 metrov. Najkrajša trasa je bila primerna za družine, ker je dolga le 7 kilometrov in se lahko tudi skrajša za dva kilometra. Vsi pohodniki so zelo pohvalili trase pohodov.

Leto 2024

Po šestih letih smo organizirali Ultramaraton Celje – Logarska dolina. 35. ultramaraton se je odvijal v soboto, 7. septembra. Tokrat je bil štart na Špici v Celju, cilj pa je bil pri Domu planincev v Logarski dolini. Ker smo imeli šestletno pavzo, so se tekači preusmerili na druge prireditve, zato udeležba ni bila takšna, kot smo pričakovali, so pa bili vsi tekači, ki so se prireditve udeležili zelo zadovoljni z organizacijo prireditve. Prireditve, ki se je odvijala v zelo lepem vremenu, se je na vseh razdaljah udeležilo 87 tekačev. Teka na najdaljši razdalji se je udeležilo 31 ultramaratoncev in ultramaratonk.

Štart Celje

V moški kategoriji je zmagal Čačulovič Matic iz Žalca, pred Letonje Matejem iz Mozirja in tretjim Bayer Sandijem. Med ultramaratonkami je zmagala Juranič Marina iz Reke, Čeplak Poznič Berny iz Mozirja in Rosič Smiljo iz Beltincev. Na maratonu iz Mozirja je zmagal Roškar Stanko med maratoncev in Trbovc Olga med maratonskimi. Na razdalji z Ljubnega do Logarske doline je med tekači zmagal Barborič Blaž in Komplet Sabina med tekačicami. Iz Luč do Logarske doline je najhitreje pritekel Svetko Rok v moški konkurenci in Svetko Katja v ženski konkurenci. Prireditve so nam omogočili številni sponzorji, ki so nam donirali napitke za okrepčevalnice, pivo za tekače, majice za tekače, reklamno oglaševanje po radiu, sponzorirali poštino za prijavnice po pošti, donirali sire za tekače, sponzorirali šotore in varovanje tekačev. Celjski polmaraton – 33. celjski polmaraton se je odvijal v soboto, 22. junija, v Mestnem parku Celje. Tretje leto zapored se je prireditve odvijala v Mestnem parku Celje, v čudovitem objemu narave. Kot je bilo običajno v zadnjih letih se je odvijala v dopoldanskem času, da smo se izognili vročini, ki je bila v tem času običajna. Štart tekov je bil ob 9. uri. Tekalci so tekli iz mestnega parka po razgibani progi skozi Lisce po senčni cesti do visečega mostu, kjer so prečkali Savinjo. Od visečega mostu je trasa teka vodila tekače nazaj proti Celju, do mostu v Laško, kjer so prečkali Savinjo, in so zavili nazaj v mestni park, kjer je bil cilj teka. Tekalci za celjski polmaraton so pretekli dva kroga, tekači na 10,5 km pa en krog.

Vseh tekov se je udeležilo 112 tekmovalcev, kar je bilo 8 tekačev manj kot v prejšnjem letu. Polmaratona se je udeležilo 12 tekačev. Med tekači je zmagal Pavlič Izток, medtem ko je med tekačicami zmagala Štumberger Sara. Največ tekačev se je udeležilo teka na 10,5 kilometra, ki ga je preteklo 83 tekačev. Zmagovalec v moški kategoriji je bil Jošt Vinko, medtem ko je v ženski kategoriji zmagala Košenina Hana. Teka na šest kilometrov se je udeležilo 15 tekačev.

Pohodniki na 3. pohodu

Ob 10. uri se je pričel 24. otroški mini maraton. Tako kot že vrsto let je tudi tokrat otroke razveseljeval Spidi. Otroci od dveh do petnajst let so tekli na različnih razdaljah. Otroških tekov se je udeležilo okrog 60 otrok. V okviru praznika teka in hoje je bil organiziran pohod po mestnem gozdu. Pohodniki so lahko izbirali med pohodom na 7, 10 ali 12 kilometrov. Pohoda se je udeležilo več kot 60 pohodnikov.

Odon Simonič

Rast in razvoj maratona Celje – Logarska dolina 1985–2024

Maraton	Datum	PRIŠLO DO CILJA								Zmagovalci na 75 km				
		75 km	42 km	27 km	17 km	9 km	58 km	33 km	Skupaj	SV 75 km	Čas		Ime in Priimek	
											M	Ž	M	Ž
1	7/9/85	3					1		4		12.30			
2	6/9/86	6					1		7		12.00			
3	5/9/87	14					2		16		12.00			
4	3/9/88	41					15		56		7.13		Milan Vidmar	
5	2/9/89	145					53		198		6.10		M.Kim, M.Erjup, M.Vidmar	
6	1/9/90	478					62		439		5.08		Vaclav Miler	
7	7/9/91	177					59	96	332	21	5.44	8.50	Stanko Barber	Alenka Kavtičnik
8	5/9/92	208					20	72	300	45	5.26	9.00	Stane Rozman	Alenka Kavtičnik
9	4/9/93	270					68	109	447	56	4.52	7.16	Stanko Barber	Anka Pugelj
10	3/9/94	276	20	20	16		31	115	478	72	5.08	7.40	Stanko Barber	Anka Pugelj
11	2/9/95	254	88	47	78		39	56	562	74	5.27	7.28	Milan Zupanc	Anka Pugelj
12	7/9/96	420	100	57	82		44	75	601	80	5.46	7.12	Borut Bedrač	Helena Čuvan
13	6/9/97	238	91	56	130		39	51	605	89	5.24	8.00	Stanko Barber	Anka Pugelj
14	5/9/98	121	58	52	115		39	35	410	41	5.32	7.24	Milan Zupanc	Mateja Udovč
15	4/9/99	164	75	54	138		14	3	448	40	5.22	7.24	Stanko Barber	Vasilija Kos
16	2/9/00	148	113	43	174		14	3	495	43	5.07	7.21	Stanko Barber	Justina Vidmar
17	1/9/01	159	64	53	130		7	5	418	39	4.58	6.56	Stanko Barber	Heine Cossman
18	7/9/02	144	57	57	212		14	5	470	41	5.39	6.36	Milan Piliš	Branka Gsettner
19	6/9/03	153	71	65	300		12	8	609	48	5.20	8.26	Stanko Barber	Renata Bezatekova
20	4/9/04	177	78	58	478		15	8	814	59	5.37	6.24	Stane Ferfila	Heike Grob
21	3/9/05	138	83	54	305		9	18	607	33	5.49	7.05	Stanislav Illar	Julia Haeussler
22	2/9/06	135	84	59	336		22	24	660	24	5:40:17	7:07:44	Stanislav Illar	Petra Schultz
23	1/9/07	129	116	59	552		22	24	595	66	5:34:54	7:24:45	Stanislav Illar	Anja Samse
24	6/9/08	140	62	70	283		17	33	605	24	5:41:58	6:51:39	Stanislav Illar	Antje Krause
25	5/9/09	162	75	85	371		7	30	730	27	5:37:33	6:61:30	Danny Thewes	Bärbel Lemme
26	4/9/10	160	74	102	334		7	28	705	30	5:30:36	5:47:28	Uroš Kralj	Neža Mravlje
27	3/9/11	141	67	106	388		9	18	730	17	5:47:44	7:05:35	Rems Marko	Simona Cokan
28	1/9/12	147	79	89	318		11	16	660	20	5:15:56	6:16:51	Stegner Carsten	Carin Russ
29	7/9/13	195	84	109	384		8	20	800	19	5:13:55	6:09:51	Stegner Carsten	Nataša Robnik
30	6/9/14	194	67	102	245		7	19	634	30	5:23:19	6:07:39	Ž.Aleš, S.Vid, H. Danijel	Kerin Karin
31	5/9/15	153	58	84	282		11	4	592	25	5:14:07	5:33:19	Gabor Muhari	Neža Mravlje
32	3/9/16	130	48	66	211		9	9	473	20	5:03:33	6:31:48	Vid Senica	Brigita Burja
33	2/9/17	122	47	82	262		3	6	522	16	5:08:04	6:14:19	Robert Radojkovič	Marija Vrajič
34	1/9/18	89	43	64	241				437		5:32:34	6:18:03	Žiga Koprivnik	Nataša Robnik
35	5/9/24	31	11	13	22	11			88		5:39:34	6:22:52	Matic Čačulovič	Marija Juranovič

Tabelo pripravil: Odon Simonič

Slovenski zmagovalci ultramaratona Celje – Logarska dolina

Milan Vidmar – Prvi zmagovalec leta 1988 in 1889

Milan Vidmar je bil prvi, ki je zabeležen med zmagovalci, ki se mu je izmeril čas. Leta 1988 je prvi pritekel v cilj. Leta 1989 je ponovno zmagal, skupaj še z Ejupom Mirsadom in M. Kirmom. Vidmar je v naslednji leti še več kot desetkrat pretekel ultramaraton iz Celja.

Stane Barber – osemkratni zmagovalec ultramaratona v letih: 7/1991, 9/1993, 10/1994, 13/1997, 15/1999, 16/2000, 17/2001, 19/2003

Serijski zmagovalci Stane Barber je zmagal osemkrat na ultramaratonu Celje – Logarska dolina. Prvič je zmagal leta 1991, zadnjič pa leta 2003. V tem času je izpustil nekaj tekem zaradi poškodb ali ker se je udeležil kakšnega svetovnega prvenstva. Prvega maratona se je udeležil leta 1990, potem, ko je imel nekaj uspešnih tekov na 100 km, vendar se zaradi spleta okoliščin ni mogel dovolj pripraviti za tek. Naslednje leto je bil na štartu z drugačnimi ambicijami, da zmaga in mu je tudi uspelo. Leta 1992 je imel močno konkurenco v Dušanu

Mravljetu in Stanetu Rozmanu. Zaradi napačne taktike mu ni uspelo zmagati. Je pa isto konkurenco ugnal v letu 1993 in v letu 1994. V letih 1997 in 1999 ni imel konkurence in je prepričljivo zmagal. Najtežje mu je bilo leta 2000, ko je tekmoval s 20 let mlajšim Markom Vojsko, ki je vodil vse do vhoda v Logarsko dolino, ko je Marko dobil hude krče in ga je Stane prehitel. Tudi v letu 2001 je ime za največjega konkurenta Vojsko, ki ponovno ni bil konkurenčen zaradi krčev. Zadnji zmago leta 2003 je dosegel v dramatičnem zaključku, ko je takoj po vходу v Logarsko dolino pred sabo zagledal, da je do takrat vodilnega Ulricha Grallatha, ki so mu pohajale moči, ga prehitel in zmagal. Zadnjega ultramaratona se je udeležil leta 2004. Spomladi tistega leta si je poškodoval ahilovo tetivo, in ni mogel opravičiti potrebnega treninga. Poškodba se mu je obnovila med tekom, vendar je iz spoštovanja do teka ultramaraton končal bos.

Stane Rozman – zmagovalec 7. ultramaratona leta 1992

Stane Rozman se je udeležil ultramaratona v letih 1992 in 1993. V letu 1992 je imel močno konkurenco Dušanu Mravljetu in Stanetu Barberju. Takrat je za največjega favorita veljal Mravlje, ki je tekel rezervirano do Ljubnega, skupaj s Barberjem. Nekoliko počasnejši tempo je izkoristil Rozman in si s skupaj s prijateljem Kavčičem nabral precejšnjo prednost, ki je zadostovala za zmago. Stane Rozman se je tudi v letu 1993 udeležil ultramaratona. Do Luč je bil taktičen tek s Barberjem, ki pa ni bil uspešen in je odstopil.

Milan Županc - zmagovalec ultramaratona 11/1995 in 14/1998

Maraton Celje - Logarska dolina je bil za Milana vedno poseben izziv, preizkus samega sebe, kaj zmore in kako je fizično in psihično pripravljen. Na teh maratonih je doživel marsikaj, od hudih kriz do prebavnih motenj, krčev, mraza in malo slabših organizacij. A ko je enkrat prišel do cilja, je pozabil na vse tegobe. Posebno doživetje je bilo zanj, če se mu je uspelo prebiti med najboljše. Vrhunca pa sta bili dve njegovi zmagi. Takrat je bil nekako poplačan ves njegov trud in čas, ki ga vložil. Na teh prireditvah je spoznal ogromno prijateljev, družil sem se tako s tekači kot pohodniki in organizatorji. Izmenjal je mnogo življenjskih izkušenj.

Borut Bedrač – zmagovalec 12. ultramaratona leta 1996

Ultramaraton v letu 1996 je potekal v zelo hladnem vremenu. Toda hladno vreme je Bedrača najbolj držalo pri moči. Več je imel psihičnih težav kot fizičnih, vendar se zmage ni nadejal. Vodstvo je prevzel šele po vstopu v Logarsko dolino, saj je do takrat vodil Milan Županc. Z Župancem nista tekmovala, je pač nanoslo, da je bil Borut na koncu bolj pri močeh kot Županc.

Milan Piliš – zmagovalec 18. ultramaratona leta 2002

Kot že 17-krat v preteklih letih, je tudi leta 2002 težko pričakoval prvo soboto v septembru. Vsa leta je izboljševal rezultate. Tudi leta 2002 je dobro pripravljen dočakal ultramaraton. Upal je na dober rezultat, vendar na zmago ni računal. Vendar se mu je na tem ultramaratonu vse poklopilo, dobra pripravljenost, ugodne razmere za tek in odsotnost serijskega zmagovalca Barberja. Uspelo mu je zmagati v tesnem obračunu s Centrihom, vendar več kot zaslužno.

Stane Ferfila – zmagovalec 20. ultramaratona 2004

Stane Ferfila se je leta 1999 prvič v življenju preizkusil na klasičnem maratonu in to ravno na maratonu Mozirje – Logarska dolina in zmagal. Leta 2004 pa je prišel na idejo, da nastopi na ultramaratonu iz Celja. Ultramaraton je želel preteči v času boljšem od šest ur, vendar je bil rezultat precej boljši in je z rezultatom 5:37:47, zmagal.

Stane Ilar – štirikratni zmagovalec v letih od 2005 do 2008

Stane Ilar je prvič zmagal leta 2005, po tesnem obračunu z njegovim prijateljem Ferfilo, ki ga je leto pred tem premagal. V letih 2006, 2007 in 2008 se je za tekmo odločil v zadnjem trenutku. Vse tekme, ki jih je zmagal, se taktično niso razlikovale. Za uspehe in zmage se je bil hvaležen spremljevalcem, družini, sodelavcem, prijateljem in organizatorju za pomoč pred in med tekmo, vsem, ki so mu stali ob strani. Mnenja je bil, da za tak uspeh ni bil dovolj samo en človek, za njim mora stati cela ekipa, za kar se bil hvaležen vsem, ki so mu pomagali.

Uroš Kralj – zmagovalec 26. ultramaratona leta 2010

Uroš Kralj se je leta 2010 tretjič zapored udeležil ultramaratona Celje – Logarska dolina, čeprav si je na prejšnjih tekih zaobljubil, da se takih naporov ne bo šel več. Vendar se je leta 2010 odločil, da še enkrat poizkusi. To sezono je pričel silovito z dobrimi treningi, kar mu je dajalo upanje, da lahko zmaga. Na ultramaraton je tako prišel dobro pripravljen in ga je taktično odtekel. Določil si je tempo, ki naj bi mu zadostoval za zmago. Že po dvajsetih kilometrih je prevzel vodstvo in ga samo še povečeval. Na koncu se mu je najbolj približala Neža Mravlje.

Marko Rems – zmagovalec 27. ultramaratona leta 2011

Marko Rems se je leta 2011 drugič udeležil ultramaratona Celje – Logarska dolina. V predhodnem letu je kljub hudi krizi uspel preteči ultramaraton v šesti urah in pol, zato se je odločil, da enkrat poizkusi. Na ultramaraton leta 2011 se je zelo dobro pripravil, vendar na zmago ni računal. Tudi potek teka ni na to nakazoval. Večji del teka je pretekel za vodilno trojico v kateri je bil tudi lanskoletni zmagovalec Kralj, ki ga je na Ljubnem prehitel. V Lučah je bil pred njim še samo še Boštjan Potočnik, ki je veljal za prvega favorita. Njega je prehitel 13 kilometrov pred ciljem in zmagal.

Vid Senica, Aleš Žontar, Danijel Hajdinjak – zmagovalci 30. ultramaratona leta 2014

Vid Senica, Aleš Žontar, Danijel Hajdinjak so bili zmagovalci 30. ultramaratona leta 2014. V dežju je potekal 30. ultramaraton, ki pa ni motil tekačev, da se nebi podali na dolgo pot do Logarske doline. Kmalu po štartu v Celju se je oblikovala skupina 10 tekačev, ki se je do Mozirja zmanjšala na tri tekače. Vodilni tekači so narekovali oster tempo in si pritekli precejšnjo prednost. V dežju ni hotel nobeden popustiti, vendar so se med tekom proti Lučam dogovorili, da se ne bodo izčrpavali in da bodo skupaj pritekli v cilj. V zadnjem delu so malo popusti v tempu, vendar je bil njihov rezultat še vedno odličen. **Vid Senica** je zmagal tudi leta 2016 le nekaj minut pred Gabor Muharijem in Žigo Koprivnikom.

Žiga Koprivnik – zmagovalec 34. ultramaratona leta 2018

Matic Čačulovič – zmagovalec 35. ultramaratona leta 2024

Slovenske zmagovalke ultramaratona

Alenka Kavtičnik – zmagovalka ultramaratona 7/1991 in 8/1992

Prva zmagovalka ultramaratona Celje – Logarska dolina z izmerjenim časom je bila Alenka Kavtičnik.

Anka Pugelj – štirikratna zmagovalka v letih: 9/93, 10/94, 11/95, 13/97

Anka Pugelj je štirikrat zmagala na ultramaratonu v Logarsko dolino. Prvič je zmagala leta 1993, potem ko se je pred tem dvakrat udeležila ultramaratona v Bielu. Proga se ji ni zdela pretežka. Uživala je v teku. Zmagala je tudi v letu 1994 in 1995. Vsako leto je bila njena zmaga prepričljiva. Zadnjič je zmagala leta 1997. Ta zmaga je bila bolj tesna, saj je bila le nekaj minut boljša od tekmovalke, ki je bila druga.

Helena Čuvan – zmagovalka 12. ultramaratona leta 1996

Mateja Udovč – zmagovalka 14. ultramaratona leta 1998

Vasilija Kos – zmagovalka 15. ultramaratona leta 1999

Justina Vidmar – zmagovalka 16. ultramaratona leta 2000

Neža Mravlje – zmagovalka ultramaratona - 26/2010 in 31/2015

Neža Mravlje se je leta 2010 odločila, da se bo udeležila ultramaratona Celje – Logarska dolina, potem ko je v tistem letu že pretekla 50 kilometrski maraton. Proga ji je odgovarjala, saj je na podobnih terenih imela treninge. Prvi del proge je pretekla v prijetni družbi. Kasneje je nadaljevala s samostojnim tekom in brez težav končala tek z odličnim rezultatom. Med tekom ji je nasvete delil njen oče Dušan, ki ji je imel kaj svetovati. Neža je bila zmagovalka ultramaratona tudi leta 2015, ko je suvereno zmagala.

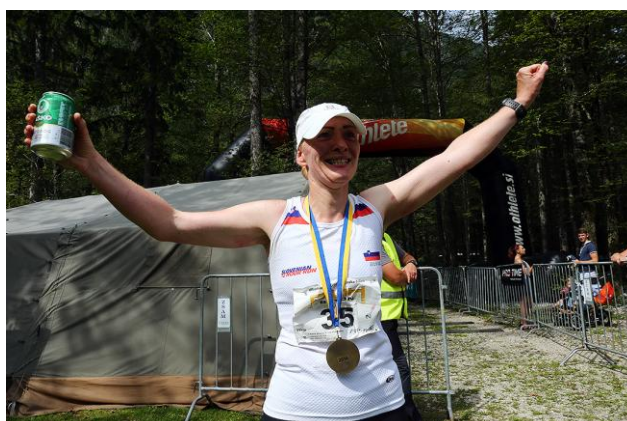
Simona Cokan – zmagovalka 27. ultramaratona leta 2011

Nataša Robnik – zmagovalka ultramaratona 29/2013 in 34/2018

Nataši Robnik je leta 2013 končno uspelo zmagati na ultramaratonu v Logarsko dolino, čeprav je bil pri nje to leto ta tek v drugem planu. Po planu je naprej uspešno odtekla ultramaraton okrog Blatnega jezera, potem pa se posvetila teku v Logarsko dolino. Že na štartu ultramaratona v Celju se je počutila zelo dobro in po nekaj kilometrih prevzela vodstvo, ki ga je obdržala do cilja. Ves čas je tekla svoj tempo. V Lučah si je pritekla 15 minutno prednost in jo do cilja samo še povečevala. Nataša je ponovno zmagala na ultramaratonu leta 2018; tudi takrat z veliko prednostjo.

**Brigita Burja – zmagovalka
32. ultramaratona leta 2016**

Prvi pohodnik Franc Smodiš

Franc Smodiš je bil eden od štirih pohodnikov, ki so leta 1985 prehodili razdaljo med od Celja do logarske doline. Naslednje leto je pritegnil še nove pohodnike. Prireditev je bila vsako leto bolj množična zato je bila organizacija pohoda vsako leto bolj zahtevna. Na njegovo pobudo je nastal organizacijski odbor v katerega je pritegnil številne tekače, ki so bili tudi dobri organizatorji. Zelo aktivno je sodeloval njihovem organizacijskem odboru in skrbel, da se je število pohodnikov vsako leto povečevalo. Leta 1990 me je povabil, da smo šli skupaj z njim v Biel na legendarni 100-km maraton, da smo se še kaj naučili o organizaciji

maratona in da smo izkušnje prenesli na naš maraton. Tisto leto sem tudi postal član Organizacijskega odbora za ultramaraton v Logarsko dolino. Spretno je krmaril med čermi, ki so nastale v organizacijskem odboru in v odbor pripeljal še nove člane, ki so skupaj z njim spreminjali miselnost o maratonu in pohodništvu.

V letu 1994 je z njim dozorela ideja, da smo ustanovili Društvo maratoncev in pohodnikov Celje. To idejo smo uresničili po desetem ultramaratonu v Logarski dolini. Od takrat je Franci aktivno sodeloval v Društvu kot tajnik in član Izvršnega odbora. Vsa ta leta je pomagal pri organizaciji prireditev.

Ob jubilejnem petindvajsetem ultramaratonu je izpolnil v soboto, 6. septembra leta 2009, sem izpolnil obljubo, ki jo je dal novinarjem in maratonskim prijateljem, pred petimi leti in je petindvajsetič prehodil pot iz Celja v Logarsko dolino. Kasneje je udeleževal pohodov na krajše razdalje vse do leta 2018, ko smo organizirali zadnji maraton. Tudi po zadnjem ultramaratonu je ostal Franci zelo aktiven in družaben. Od njega smo se poslovil v decembru leta 2023, ko nas zapustil v devetdesetem letu po kratki bolezni.

Dolgoletni predsednik Društva maratoncev in pohodnikov

Odon Simonič

Slovenska vojska na Ultramaratonu Celje – Logarska dolina od 1995 do 2018

V svetu je maratonski tek kot zvrst športa zelo razvit, zanimivo pa je, da so v večini primerov pobudniki in začetniki maratonskih pohodov in tekov vojaške organizacije. Tako je leta 1991 prišlo do sodelovanja med organizatorji pohoda in takratnim 8. pokrajinskim štabom Teritorialne obrambe Republike Slovenije iz Celja, ki je zajemalo predvsem pomoč Teritorialne obrambe pri organizaciji in izvedbi pohoda. Pobudnik tovrstnega sodelovanja je bil polkovnik Štefan Šemrov. V okviru tega pohoda je potekalo tudi tekmovanje uniformiranih trojk, v

svetu zelo razvito in znano pod imenom military. Izkazalo se je, da naša vojska potrebuje tovrstno tekmovanje in je dobrodošla dopolnitev usposabljanja določenih vojaških enot, hkrati pa je za sodelujoče ekipe iz vrst Slovenske vojske služilo kot dobra priprava za tek trojk v švicarskem Bielu.

V letu 1995 je prišlo do tesnejšega sodelovanja med Društvom maratoncev in pohodnikov in Slovensko vojsko.

Glavni koordinator med je bil polkovnik Štefan Šemrov, ki mu je stala ob strani peščica najožjih sodelavcev, ki je takrat zasedal vidno mesto v vojaškem poveljstvu za celjsko območje. Njegove so bile zasluge, da se nam je pri organizaciji ultramaratona pridružila Slovenska vojska. Poleg discipline militari, ki je bila uvedena na 7. pohodu, je še bil uveden vojaški maraton (40 km) iz Mozirja, ki je bil izbirni maraton za ostale maratone, ki se jih je udeleževala Slovenska vojska. Dobili smo pomoč pri logistiki, predvsem v

postavljanju šotorov na cilju v Logarski dolini, pripravi in delitvi toplega obroka, kakor tudi nudenju pomoči pri organizaciji na progi, prevozu prtljage v Logarsko dolino, razvozu različnega materiala po progi, skratka, dobili smo pomoč v kompletni logistični podpori prireditve pohoda Celje – Logarska dolina.

Ker je število tekmovalcev vsako leto naraščalo, sta organizacija in logistična podpora dogodka postajali vse zahtevnejši. Zato smo v Slovenski vojski leta 1998 za izvajanje te zahtevne naloge imenovali organizacijski odbor, katerega člani so bili pripadniki tistih enot SV, ki so neposredno zagotavljale pomoč na področju logistike, zdravstvene oskrbe, varovanju trase pohoda in organizaciji tekmovanja Slovenske vojske v vojaškem maratonu.

Prvi vodja organizacijskega odbora je bil tako stotnik Bojan Šoper, ostali člani pa so bili stotniki Klemen Udovič, Albin Antlej in Ivan Turnšek, poročnik Marjan Sirk in praporščak Ludvik Golob. V letih 1999 do 2004 je bil predsednik organizacijskega odbora polkovnik Štefan Šemrov, ob njem pa so se v teh letih kot člani menjavali major Mirko Rauter, stotnik Peter Einfalt, major Zdenko Terpin, stotnik Bojan Šoper, stotnik Albin Antlej, poročnik Jože Piliš, praporščak Ludvik Golob, major dr. Andrej Likar, stotnik Boris Lojen, vodnica Ksenja Konjedič, stotnik Franc Šrok, major Bogdan Hvalc, stotnik Marjan Hočevar, Elizabeta Oset, poročnica Zlatka Knez in major Branko Petan.

Zaradi bolezni polkovnika Šemrova je v letih 2005, 2006 in 2009 vodenje organizacijskega odbora prevzel

stotnik Dušan Škorjanc. Leta 2007 in 2008 je bil vodja organizacijskega odbora podpolkovnik Emiljan Pižorn. Ostali člani organizacijskega odbora v tem obdobju so bili major Branko Petan, major Zdenko Terpin, major Bogdan Hvalc, stotnik Boris Lojen, stotnik Marjan Hočevar, stotnik Tomislav Pančur, stotnik Jože Polutnik, stotnik Anton Šturbej in stotnik Nadan Gusič.

Ob vseh naštetih članih organizacijskega odbora pa ne smemo pozabiti tudi na ostale pripadnike 38. vojaško teritorialnega poveljstva, ki so sodelovali pri organizaciji in izvedbi vojaškega maratona SV. To so major Ludvik Onuk, stotnik Marko Zidarn, nadporočnica Brigita Rebič, stotnik Franc Šuštar, štabni vodnik Simon Polc, višja vodnica Ksenja Konjedič, vojaška uslužbenka Urša Prislan Urek, višji vodnik Salih Sinanović, vojaški uslužbenec Boris Urek in štabni vodnik Zoltan Peter.

Po letu 2010 so največje breme pri organizaciji in izvedbi vojaškega maratona nosili stotnik Tomislav Pančur, stotnica Aleksandra Ferlež in operativec višji vodnik Salih Sinanović.

V štirintridesetih letih je ta športni dogodek doživljal številne spremembe, vse z namenom izboljšanja organizacije in pogojev tekmovanja. Pripadniki SV in

zaposleni v upravnem delu Ministrstva za obrambo ter njihovi družinski člani lahko tekmujejo na 17, 42 in 75 km dolgi progi od Celja do Logarske doline.

Že od leta 1995 je potekal tudi tekmovanje SV v vojaškem maratonu, kot posebni disciplini prireditve. V spomin na glavnega pobudnika in organizatorja vojaškega maratona, pokojnega poveljnika 38. vojaškega teritorialnega poveljstva, polkovnika Štefana Šemrova, se 42 km dolga etapa od Mozirja do Logarske doline imenuje Vojaški maraton memorial Štefana Šemrova - 42 km.

Zaradi reorganizacije enot Slovenske vojske so se spreminjale tudi zmožnosti zagotavljanja logistične podpore in organizacije tekmovanja. Vlogo 8. pokrajinskega štaba Teritorialne obrambe, ki je v začetku sodelovalo z Društvom maratoncev in pohodnikov Celje, nadaljuje 38. vojaško teritorialno poveljstvo iz Celja ob pomoči drugih enot Slovenske vojske, med katerimi velja omeniti: 18. bataljon za jedrsko, radiološko, kemično in biološko obrambo, ki vsako leto v ciljnem prostoru poskrbi za tuširanje tekmovalcev, Vojaško zdravstveno enoto, ki zagotavlja mobilne zdravstvene ekipe na celotni trasi tekmovanja, 670. poveljniško-logistični bataljon in 20. motorizirani bataljon, ki zagotavljata prevoz opreme, postavljanje šotorov, agregate in ostalo opremo, 17. bataljon vojaške policije, ki skrbi za red in varnost ter Enoto vojašnice Celje, ki je odgovorna za prehrano.

Pri izvajanju podpore prireditvi sodeluje približno 70 pripadnikov Slovenske vojske. Pri tem je angažiranih

približno 25 motornih vozil, uporabljenih 30 šotorskih členov, 40 postelj, dva električna agregata in druga oprema, Društvo maratoncev in pohodnikov Celje pa zagotovi prehranske izdelke za pripravo 1.000 toplih obrokov.

Po letu 2010 do 2018 se je vsako leto se tega športnega dogodka udeležilo med 300 do 400 pripadnikov Slovenske vojske in zaposlenih v Ministrstvu za obrambo ter njihovih družinskih članov. Ultramaratona se je vsako leto udeležilo med 30 in 40 tekačev iz obrambnega ministrstva; maratona Štefana Šemrova pa se je redno udeležilo vsaj 60 maratoncev. Največ tekačev in tekačic iz obrambnega ministrstva se je udeležilo teka na 17 kilometrov iz Luč do Logarske doline; vsaj 150 tekačev vsako leto.

Organizacija in izvedba te prireditve predstavlja zgledno civilno-vojaško sodelovanje med Slovensko vojsko ter Društvom maratoncev in pohodnikov Celje.

Po letu 2018 Društvo maratoncev in pohodnikov ni več organiziralo ultramaratona Celje – Logarska dolina, zato se je tudi končalo sodelovanje med Društvom maratoncev in Slovensko vojsko.

Slovenska vojska

Zdravstvena služba na Ultramaratonu Celje – Logarska dolina in Maratonu državnosti

Prim. dr. Ivan Žuran, dr. med., specialist interne medicine

Pred več kot dvajsetimi leti me je takratni podpredsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje Odon Simonič zaprosil, da bi prevzel vodenje zdravstvene ekipe, ki skrbi za tekače na ultramaratonu Celje –Logarska dolina in na maratonu državnosti. Bil sem sicer počaščen ob takšnem povabilu, a so se mi hkrati pričela zastavljati različna vprašanja, zlasti glede vloge zdravstvene službe med takšno prireditvijo in kako

Zdravstvena in masažna ekipa z dr. Žuranom

najprimerneje načrtovati organizacijo, da bomo lahko vsakemu udeležencu, ki bi našo pomoč potreboval, v ustreznem času priskočili na pomoč. Skratka, ostal sem pred dilemo, ali naj sodelujem pri tem le kot stranski opazovalec, ki pač opravi svoje delo, ker je tako zakonsko določeno in prireditve drugače ne bi mogli izvesti, ali pa narediti še kaj več, kar bi prireditev obogatilo. Vprašal sem se tudi, kako mi bodo lahko koristile moje dotedanje delovne izkušnje, saj sem delal na področjih (intenzivna interna medicina in srčnožilne bolezni), ki sta na videz daleč od zdravstvenih izzivov med maratonskim tekom. No, o teku sem tudi nekaj vedel, saj ga kot najbolj pogosto obliko rekreativne vadbe tudi sam gojim več desetletij. Ko sem pobrskal po strokovnem čtivu, sem ugotovil, da pravzaprav moje dotedanje delovne izkušnje in strokovni izzivi pri maratonskem teku v veliki meri sovpadajo in se dopolnjujejo. Svoje poslanstvo sem opredelil po naslednjem razmisleku: če bi se sam udeležil takšnega teka, bi od zdravstvene službe pričakoval, da mi svetuje, kako doseči svoj cilj z najmanj težavami med in po teku, da mi pomaga v primeru kakršnekoli poškodbe in da pravočasno in pravilno ukrepa v primeru tistega najhujšega možnega dogodka. Torej svetovati, odpravljati težave, preprečevati in pravočasno ukrepati.

Pripravljenost na nujna stanja

Dr. Žuran z ekipo vsako leto zelo dobro poskrbi za varnost tekačev

odstotka. Ne glede na to na videz majhno tveganje, smo organizacijo naše zdravstvene službe prilagodili cilju nuditi najboljšo možno strokovno pomoč v primeru takšnega dogodka v času, v katerem je mogoče z veliko zanesljivostjo omogočiti preživetje tekmovalca. Uresničitev tega cilja na 75 km dolgi progi ni enostavna in zahteva zadostno kadrovsko zasedbo, dovolj vrhunsko opremljenih mobilnih enot in možnosti za stacionarno obravnavo. Nekaj let smo razpolagali s tremi gibljivimi enotami na progi. Imeli smo dvojne reševalne vozile z zdravniško zasedbo in reševalca – motorista. Pred tem časom smo progo nadzorovali le z dvema reševalnima voziloma, a so spoznanja, ki smo jih pridobili v preteklih letih med analizami poteka teka, prispevala k temu, da smo ekipe dopolnili še z eno enoto. Takšna organizacija še zdaleč ni najboljša, je bila pa pri kadrovsko-tehničnih pogojih, s katerimi razpolagamo, edina možna. Poudariti želim, da je odpadel ogromen delež pri organizaciji na kadrovsko, tehnično in logistično pomoč Slovenske vojske. Sreča je bila v vseh teh letih zaveznik maratoncev, saj v celem desetletju nismo zabeležili niti enega primera nenadne srčne smrti. V prenovljeni organizacijski shemi leta 2024 smo se bili prisiljeni opreti na lastne sile. Morali smo shajati z enim urgentnim vozilom, dvema diplomiranimi zdravstvenikom in zdravnikom. Moram zapisati, da je letošnji maraton potekal brez zdravstvenih zapletov. Zagotovo je k temu pripomogla udeležba razmeroma majhnega števila vrhunsko pripravljenih tekačev.

Svetovanje

Pomembnejše kot neposredna medicinska pomoč se mi zdi svetovalna vloga zdravstvene službe. Ta ima svojo vlogo z nasveti tako v času priprav na maratonski podvig, pred samim štartom tekme, med njo in ob prihodu na cilj. Svetovanje v času priprav je nekoliko pomanjkljivo, saj ni mogoče zagotoviti rednega stika z vsemi bodočimi sodelujočimi. Takrat so tekmovalci pogosto prepuščeni samemu sebi in marsikdo svoje priprave neustrezno načrtuje. Posledica tega so poškodbe, ki onemogočajo dosego zaželenega cilja. Eden najpomembnejših problemov, s katerim se srečujejo tako tekmovalci kot zdravstvena služba, je, kako

zagotoviti najustreznejši vnos tekočin med tekom. Če smo še pred petnajstimi leti priporočili pitje velikih količin tekočin, smo po novejših znanstvenih spoznanjih ta priporočila spremenili. Pretiran vnos tekočin lahko namreč privede do motnje v sestavi telesnih tekočin, in sicer do znižane vsebnosti natrija v krvi in posledic v delovanju možganov ter živčnega sistema. Veliko pri tem lahko naredijo tudi tekmovalci sami, če v času priprav preizkusijo, koliko tekočine naj zaužijejo, da se jim telesna teža po maratonskem teku zniža za 1–2 kg. Tem zadostuje samo podatek na štartu teka, kakšno je morebitno dodatno tveganje zaradi vremenskih pogojev. Med neustrezno pripravljenimi tekmovalci smo doživeli, da je eden v želji, da bi bil med tekom čim lažji in s tem hitrejši, zadnje tri dni zaužil le neznatne količine tekočine. Seveda se je ta tek kmalu klavrno končal z znaki hude izsušitve, ki je zahtevala infuzijo večjih količin tekočine. Prav zaradi pojavov hiponatremij smo v našo opremo vključili tudi aparat za meritve vsebnosti natrija v krvi. V zadnjih letih nismo zaznali primera znižane vsebnosti natrija v krvi pri tistih tekačih, pri katerih smo na to stanje posumili. Med samim tekom vsem svetujemo, kako naj prilagodijo hitrost teka svojim sposobnostim, kako naj se obvarujejo pred mišičnimi krči, ki se lahko pojavijo. Najpomembnejši nasvet pa je prenehanje s tekom, če zdravstvena ekipa opazi, da tekač zaradi izčrpanosti ni več sposoben nadaljevati. Takšni primeri so bili kar pogosti v toplem vremenu, tekači pa so večinoma brez večje nejevolje upoštevali naša navodila. Da je lahko tudi prva septembrska sobota še zelo topla in da lahko ob pretiravanju nastopijo hude motnje v delovanju organov, smo to tudi sami doživeli v najhujši mogoči obliki. Vrhunsko trenirana udeleženka, ki je tekla iz Luč v Logarsko dolino, je želela izboljšati svoj osebni rezultat na 15 km. Tik pred prihodom na cilj se je pričela opotekati in kmalu zatem izgubila zavest. Ugotovili smo vročinsko kap s temperaturo sredice 41° C. Po začetni zdravstveni oskrbi je bila prepeljana v Splošno bolnišnico Celje, kjer je po nekajdnevni hospitalizaciji na Oddelku za intenzivno interno medicino uspešno okrevala.

Prihod na cilj

Ob prihodu na cilj je pomembno upoštevati nekaj nasvetov, povezanih z naslednjimi vprašanji, kako nadomestiti izgubljeno tekočino in energijo, kako doseči čimprejšnjo regeneracijo, kdaj iti na masažo razbolelih mišic. Izkušeni tekači vedo, da se ob prihodu na cilj ne smejo hipno ustaviti, pač pa morajo ostati v gibanju. Nenadna sprostitve velikih mišičnih skupin, kot so to mišice nog, zaustavi dotok zadostne količine krvi v srce in kot posledico izgubo zavesti – kolaps. Tudi za te dogodke velja, da niso v neposredni povezavi s količino opravljenega teka. Tako smo doživeli takšen kolaps na cilju pri tekmovalki na Polmaratonu državnosti, ko je izguba zavesti trajala več minut in ko je okrevanje trajalo nepričakovano dolgo. Lahko bi zaključili, da je za tek ugodnejše hladno, tudi deževno vreme. V teh primerih smo na cilju zabeležili bolj lokalne težave, kot so žulji na nogah in razne odrgnine kože na nadlahteh in stegnih. O pomenu masaže razbolelih mišic so tekači že seznanjeni in se je s pridom poslužujejo na cilju. Zdaj so večinoma že seznanjeni, da takojšnja masaža neposredno po prihodu na cilj ni koristna in da jo je potrebno

odložiti za uro ali dve. Koliko časa traja regeneracija po tako dolgem teku, je odvisno od pripravljenosti vsakega posameznika in od njegovih prirojenih posebnosti. Morda v razmislek, da naj vrhunski tekači tekmovalno pretečejo dva ali največ tri maratone letno.

Zaključek

V zaključku bi želel poudariti, da je tek ena od temeljnih prvin aerobne vadbe in da z redno vadbo lahko preprečimo ali vsaj znatno odložimo srčnožilne dogodke. Če je za pripravo na 75- kilometrski tek potreben vsaj osemmesečni vadbeni cikel, smo tako dosegli cilj, torej upoštevati pripravo na ta tek. Vloga zdravstvene službe je, omogočiti, da ta končni težko pričakovani cilj dosežemo varno in v osebno zadovoljstvo.

ZŠAM Celje – 30 let sodelovanja z Društvom maratoncev in pohodnikov

Združenje šoferjev in avtomehanikov Celje (ZŠAM Celje) je že tretje desetletje tesno povezano z Društvom maratoncev in pohodnikov Celje. Zasluga za dobro sodelovanje gre predvsem članom obeh društev, ki s svojo prostovoljno dejavnostjo usmerjajo delovanje za uspešno izpolnjevanje vizije obeh društev. Med člani so se v vseh teh letih stkala nepozabna prijateljstva.

Začetek dobrega sodelovanja so vzpostavili takratni predsednik ZŠAM Celja, Igor Poljanšek, in takratni vodja delovne skupnosti, Slavko Veternik, ter človek, ki z dušo in telesom povezuje obe društvi, takratni aktivni član ZŠAM Celja, sedaj pa predsednik ZŠAM Celja, Ivan Žaberl. V naslednjih letih so se te niti med ostalimi člani obeh društev samo še globlje povezale.

Fotograf ja pove vse

Posvet med maratonom

Združenje šoferjev in avtomehanikov Celje (ZŠAM) je v osnovi začelo predvsem z zagotavljanjem varnosti udeležencev na prireditvah, ki jih je organiziralo Društvo maratoncev in pohodnikov Celje. Poleg te redarske službe pa od 4. pohoda dalje pomagamo pri raznih administrativnih in tehničnih zadevah, prijavah na maraton ali Tek državnosti, pobiranju članarine in pri organiziranju prevozov na prireditvah. Pri sodelovanju z Društvom maratoncev in pohodnikov in vsemi izpeljanimi prireditvami smo se tudi sami marsikaj naučili in si pridobili veščine, znanja, ki jih prej nismo imeli. Skupaj smo rasti. Naše društvo je

ponosno na skupno sodelovanje in da znamo na Teku državnosti in Maratonu Celje – Logarska dolina, ki se je širil iz leta v leto in dosegel razsežnosti mednarodne prireditve, zadane naloge kvalitetno izvesti. Ob vedno večji gostoti prometa in vse večjimi zakonskimi zahtevami je projekt mogoče izpeljati z odličnim načrtovanjem in seveda izvedbo ter postavitvijo redarske službe, ki zagotavlja varnost udeležencev prireditve. Vse pa se ne dogaja samo na progi maratona, postaviti je treba tudi start in cilj, ju zavarovati z ograjami kakor tudi vmesne starte.

Naloga ZŠAM-a je, da z ustreznim številom usposobljenih redarjev zavaruje točke, na katerih prihajajo tekači v neposredni stik s cestnim prometom, kakor tudi da vzdržuje prevoznost ceste ob danes vse gostejšem prometu. Na zadnjem Teku državnosti je sodelovalo preko 15 naših članov, na maratonu pa preko 35 naših članov. Ne smemo pa pozabiti tudi gasilcev, ki nam pomagajo na manj nevarnih mestih na trasi. Menim, da smo z leti in z izkušnjami, ki smo jih skupaj pridobili v preteklosti, dokaj uspešno opravili svoje naloge tudi na letošnjih prireditvah. Predvsem pa smo ponosni, da smo uspeli prireditve vedno zaključiti brez nesreč. To je naš izziv tudi za prihodnje.

Zaradi vseh prireditev, ki smo jih pripravili skupaj v zadnjih letih, sta društvi postali še bolj trdno povezani. S skupnimi močmi smo močnejši, z medsebojnim razumevanjem pa uspešnejši.

Ob koncu se zahvaljujem Društvu maratoncev in pohodnikov Celje in želim, da tudi v bodoče uspešno sodelujemo.

ZŠAM Celje
Tomaž Lotrič

Evropski ultramaratonski pokal od 2001 do 2017

Po več letih dogovarjanj smo bili leta 2001 sprejeti v Evropski ultramaratonski pokal (Eurocup), v katerem so bili do takrat trije ultramaratoni: Biel v Švici (100 km), Alb Marathon Schwabische Gmund v Nemčiji (50 km) in Rennsteiglauf Eisenach v Nemčiji (73 km). Od leta 2001 sta bila v evropski ultramaratonski pokal uvrščena tudi maraton Celje – Logarska dolina (75 km) in maraton v Mnišku pri Pragi (Češka, 50 km). Med leti 2005 in 2007 je bil v pokal uvrščen tudi maraton v Wachavu v Avstriji (54 km). Tekmovalec, ki želi opraviti evropski ultramaratonski pokal, mora vsako leto preteči vsaj tri maratone po lastni izbiri. Najboljši prejmejo denarne nagrade, vsak, ki je opravil pokal, pa prejme tudi majico in priznanje. Prve kontakte za sodelovanje v evropskem ultramaratonskem pokalu smo vzpostavili ob koncu 90-ih let. Erich Wenzel se je udeleževal naših maratonov in nas je povabil na njihov Alb Marathon, kjer smo se potem leta 2000 dogovorili za sodelovanje v maratonih za Evropski ultramaratonski pokal. Sodelovanje na maratonih za evropski pokal se je na nek način začelo že leta 1990, ko smo se prvič udeležili ultramaratona v Bielu. Od takrat smo se vsako leto udeleževali maratona. Prva leta smo kar množično obiskovali ta maraton, saj smo tja potovali z dvema avtobusoma. Kasneje se je število udeležencev zmanjšalo, tako da zadnja leta običajno potujemo s kombijem. Higin Kukovič se je od takrat udeležil vseh maratonov v Bielu in se je v letu 2009 dvajsetič udeležil tega maratona. Maraton v Bielu je zelo dobro organiziran, saj pri organizaciji pomaga švicarska vojska, ob progi pa se zbere zelo veliko gledalcev. Udeležba na maratonu niha. Običajno pa se maratona udeleži vsaj 2500 maratoncev.

S Čehi smo navezali stike po letu 1990, saj so se udeleževali našega maratona v Logarsko dolino. Pri navezovanju stikov nam je pomagal Hubert Ankerst, ki je bil po mami Čeh in je odlično komuniciral z njimi. Kljub starosti je vsako leto potoval z nami v Mnišek pri Pragi na maraton Brdska stezka. Maratona se je vsako leto udeležilo kar veliko članov našega društva, zato smo vsako leto tja potovali z avtobusom. Maraton je po številu udeležencev najmanjši med maratoni za evropski pokal. Večji del maratona je speljanega po gozdu in velja tudi za najlažji maraton v pokalu. Tudi Rennsteiglaufa smo se kot posamezniki udeleževali že v devetdesetih letih, vendar bolj iz radovednosti. Bolje smo ga spoznali leta 2001, ko smo bili sprejeti v evropski ultramaratonski pokal. Od takrat smo vsako leto na ta maraton potovali s kombijem. Gre pa za najbolje organiziran maraton za evropski pokal. Štart maratona je v Eisenachu, cilj pa je v več kot 70 km oddaljenem Schiedfeldu. Celoten maraton je speljan po gozdu, je zelo zahteven z več kot 40 vzponi. Vsako leto se ga je udeležilo več kot 4000 maratoncev, na krajših razdaljah pa še 10000 tekačev in pohodnikov. Zaključek na cilju pod šotorom pa je bil vsako leto nepozaben. Tam je tudi sedež tekmovanja za evropski ultramaratonski pokal. Ker se tukaj zbere zelo veliko maratoncev, je bil ta maraton tudi odlična možnost za propagiranje našega maratona Celje – Logarska dolina. Zelo dolgo se tudi udeležujemo Alb marathona v Schwabische Gmundu. Čeprav je dolg le 50 km, je zaradi treh težavnih vzponov zelo zahteven. Maratona se običajno udeleži vsaj 1000 tekačev, vendar jih je polovica tekla na pol krajši razdalji. Tudi ta maraton je bil vsako leto zelo dobro organiziran. Udeležba iz našega društva je bila vsako leto kar številčna, nastanili pa smo se pri našem rojaku, Tonetu Imenšku, ki ima tam že vrsto let gostilno, in smo se zato vsako leto tam počutili zelo domače.

Vsa leta smo se udeleževali vseh maratonov za evropski ultramaratonski pokal in na vseh prireditvah propagirali naš maraton Celje – Logarska dolina. Med maratoni za evropski pokal so bili najbolj številčni maratoni v Bielu in Eisenachu (Rennsteiglauf). Naši člani društva so se že pred letom 2001 udeleževali maratonov za evropski pokal, tako so leta 2000 Evropski ultramaratonski pokal opravili trije člani našega društva. Najboljši med njimi je bil Marko Vojska, ki je bil šesti v skupni razvrstitvi in drugi v kategoriji. Pokal sta to leto opravila tudi Leopold Drame in Ivan Kregar. Skupno je pokal to leto opravilo 115 maratoncev in 28 maratonek.

Leto 2001

Ko je maraton Celje – Logarska dolina prvič štel za evropski ultramaratonski pokal, je potekalo 9. leto izvedb maratonov za evropski pokal. Predpisane maratone za evropski pokal je opravilo 134 maratoncev in 13 maratonek. Iz našega društva sta teke za pokal opravila Edo Gregorič, ki je bil 31. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, in Leopold Drame.

Leto 2002

V tem letu so predpisane maratone za evropski pokal pretekli 103 maratoncev in 12 maratonek. Kot društvo smo se v tem letu udeležili vseh maratonov za evropski pokal. Predpisane maratone za evropski pokal je opravilo sedem članov našega društva. Najboljši so bili Odon Simonič, ki je bil 29. v skupni uvrstitvi, Stane Novak, ki je bil 30. in Marjan Bernjak, ki je bil 37. Maratone za pokal so še opravili Edo Gregorič, Ivan Žaberl, Dušan Pešec in Leopold Drame.

Leto 2003

Leta 2003 je teke za evropski pokal opravilo 116 maratoncev in 19 maratonek. Z društvom smo se udeležili vseh tekov za pokal. Predpisane maratone za evropski pokal je opravilo pet članov našega društva, med

katerimi so bili najboljši Edo Gregorič, ki je bil 14. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, Stane Novak, ki je bil 23., in Odon Simonič, ki je bil 29. v skupni uvrstitvi. Evropski pokal sta še opravila Marjan Bernjak in Ivan Žaberl.

Leto 2004

Leto 2004 je bilo rekordno po številu udeležencev za evropski ultramaratonski pokal, saj je maraton opravilo 162 maratoncev in 31 maratonk. Ponovno smo se kot društvo udeležili vseh maratonov za evropski pokal. Predpisane maratone za evropski pokal je opravilo pet članov in ena članica našega društva. Ponovno je bil najboljši Edo Gregorič, ki je bil 16. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, Stane Novak, ki je bil 16. v skupni uvrstitvi, in Leon Rojc, ki je bil 39. Maratone so še opravili Frida Benetek, Odon Simonič in Ivan Žaberl.

Leto 2005

To leto je bilo ponovno rekordno po številu udeležencev za Evropski ultramaratonski pokal, saj je maratone za pokal opravilo 208 maratoncev in 33 maratonk. Rekordna pa je bila tudi udeležba iz našega društva, saj je maraton opravilo 11 maratoncev. Najboljši so bili Zdravko Barič, ki je bil 8. v skupni uvrstitvi in 2. v kategoriji, Edo Gregorič, ki je bil 11. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, Franc Oberski, ki je bil 17. v skupni uvrstitvi in 4. v kategoriji, Stane Novak, ki je bil 30. v skupni uvrstitvi in 3. v kategoriji in Odon Simonič, ki je bil 36. v skupni uvrstitvi in 3. v kategoriji. Ultramaratonski pokal so še opravili Ervin Šramel, Bojan Jugovar, Marjan Cmerenšek, Milan Birsa, Higin Kukovič in Ivan Žaberl.

Leto 2006

Prvič po nekaj letih se je število tekmovalcev za evropski pokal zmanjšalo, tako da je predpisane maratone opravilo 166 tekačev. Manj pa je bilo tudi tekmovalcev iz našega društva. Maratone za evropski pokal je opravilo osem tekmovalcev, med katerimi sta bila najboljša Franc Oberski, ki je bil 17. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, in Ervin Šramel, ki je bil 32. V tem letu so maratone za evropski pokal opravili Stane Novak, Odon Simonič, Bojan Jugovar, Drago Podvženič, Matjaž Fuchs in Higin Kukovič.

Leto 2007

Število tekmovalcev za evropski pokal se je v tem letu ponovno zmanjšalo, tako da je maratone opravilo 154 maratoncev in 12 maratonk. Rekordna pa je bila udeležba iz našega društva, saj je predpisane maratone za evropski pokal opravilo rekordnih 17 članov našega društva. Najboljši so bili Zdravko Barič, ki je bil 8. v skupni uvrstitvi in 2. v svoji kategoriji, Janez Kuhar, ki je bil 10. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, Franc Oberski, ki je bil 21. v skupni uvrstitvi in 3. v kategoriji, Edo Gregorič, ki je bil 22. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji, Ivan Drvarič, ki je bil 23., Zdravko Čufar, ki je bil 26., Miro Režonja, ki je bil 29., Odon Simonič, ki je bil 3. v kategoriji, Stane Novak, ki je bil 4. v kategoriji in Higin Kukovič, ki je bil 4. v kategoriji. Maratone za pokal so še opravili Jože Divjak, Bojan Jugovar, Darko Pavc, Dušan Fister, Bojan Bevc, Ivan Žaberl in Taja Žaberl med maratonkami, ki je bila 1. v kategoriji.

Leto 2008

V letu 2008 je zopet zelo poraslo število maratoncev, ki so zaključili evropski pokal, tako je to leto maratone opravilo 191 maratoncev in 33 maratonk. Predpisane maratone za evropski pokal je opravilo rekordnih osem članov našega društva. Najboljši so bili Ivan Draksler, ki je bil 18. v skupni uvrstitvi in 5. v kategoriji,

Stane Novak, ki je bil 22. v skupni uvrstitvi in 1. v svoji kategoriji, Franc Oberski, ki je bil 23. v skupni uvrstitvi in 2. v kategoriji in Higin Kukovič, ki je bil 2. v kategoriji. Maratone za evropski pokal so opravili še Srečko Deželak, Bojan Jugovar, Jože Divjak in Darko Pavc.

Leto 2009

Zgodil se je drastičen padec v številu udeležencev, ki so opravili predpisane maratone za evropski pokal. Maratone je opravilo le 120 maratoncev in 23 maratonek. Tudi v društvu se je zelo zmanjšalo število maratoncev, ki so opravili maratone za evropski pokal, saj so pokal opravili le Bogdan Robnik, ki je bil 15. v skupni uvrstitvi in peti v kategoriji, Edo Gregorič, ki je bil 26. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji in Higin Kukovič. Odlično uvrstitev pa je dosegla Nataša Robnik, ki je bila 2. v skupni uvrstitvi in 1. v kategoriji.

Leto 2010

V letu 2010 je bila 18. izvedba ultramaratona za evropski pokal. Evropski pokal je v letu 2010 opravilo 124 maratoncev, kar so bili 4 tekmovalci več kot v predhodnem letu. Namesto ultramaratona v Wachavu je bil prvič v pokal uvrščen ultramaraton Wortersee Trail, ki je potekal okrog Vrbskega jezera. Iz našega društva je predpisane ultramaratone za evropski pokal odteklo 5 članov oziroma eden več kot v predhodnem letu. Najboljši med člani DMP Celje so bili Gregor Škorc in Gregorič Edo, ki sta zmagala v svoji kategoriji, ter Oberski Franc, ki je

bil 3. v svoji kategoriji. Evropski ultramaratonski pokal sta še opravila Divjak Jože in Novak Stane. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 27 tekmovalk, kar je bilo za 3 tekmovalke več kot v letu 2009. Na žalost v letu 2010 naše društvo ni imelo svoje predstavnice v tekmovanju za evropski pokal.

Leto 2011

Wörthersee-Trail – 57 km

predpisane ultramaratone za evropski pokal odteklo 8 članov društva oziroma trije več kot v predhodnem letu. Gregorič Edo je ponovno zmagal v njegovi kategoriji, Kukovič Higin pa je bil 2. v njegovi kategoriji. Evropski ultramaratonski pokal so tudi opravili Lužar Jože, Jugovar Bojan, Simonič Odon, Novak Stane in Andrej Jože. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 19 tekmovalk, kar je bilo 8

maratonk manj kot v letu 2010. Naše društvo v letu 2011 ni imelo svoje predstavnice v tekmovanju za Evropski ultramaratonski pokal.

Leto 2012

Mnišek-ekipa maratoncev iz Slovenije

Biel-skupinsko fotografiranje, kjer nas je 9 maratoncev čakalo na štart

To izredno težko tekmovanje vsako leto opravi veliko maratoncev in maratonk. Vse preizkušnje so zelo zahtevne in je potrebno veliko treninga za pripravo na maratone. V letu 2012 je bila 20. izvedba tekmovanja za Evropski ultramaratonski pokal. Evropski pokal je v letu 2012 opravilo 112 maratoncev, kar je bilo 8 tekmovalcev manj kot v predhodnem letu. Maratonci iz Slovenije niso ponovili uspeha iz predhodnega leta, ko je velik uspeh dosegel Potočnik Boštjan, ki je zasedel 2. mesto, kar je bila do sedaj najboljša uvrstitev našega tekača v tekmovanju za Evropski ultramaratonski pokal. Iz našega društva je v letu 2012 predpisane ultramaratone za evropski pokal opravilo 5 članov oziroma trije manj kot v predhodnem letu. Najboljši je bil Vrečar Miha, ki je zasedel 28. mesto v skupni uvrstitvi; Gregorič Edo je ponovno zmagal v njegovi kategoriji; Kukovič Higin in Novak Stane sta bila 2. v njunih kategorijah. Evropski ultramaratonski pokal je opravil tudi Andrej Jože. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 24 maratonk, kar je bilo 5 več kot v letu 2011. Naše društvo sta uspešno zastopali Šavs Špela, ki je bila 16. absolutno in 1. v kategoriji in Pevec Susanne, ki je bila 2. v kategoriji in 18. v skupni uvrstitvi.

Leto 2013

V letu 2013 je bila 21. izvedba tekmovanja za Evropski ultramaratonski pokal. Evropski pokal je v letu 2013 opravilo 87 maratoncev, kar je bilo 25 tekmovalcev manj kot v prejšnjem letu. Maratonci iz Slovenije smo bili zelo uspešni po udeležbi in po kategorijah, vendar uspeha, ki ga je pred dvema letoma dosegel Potočnik Boštjan, nismo dosegli. Iz našega društva je predpisane ultramaratone za evropski pokal opravilo 8 članov našega društva, oziroma trije več kot v predhodnem letu. Najboljši je bil Vrečar Miha, ki je zasedel 26. mesto v skupni uvrstitvi, Edo Gregorič in

Udeleženci maratona okoli Vrbskega jezera

Kukovič Higin sta zmagala v njunih kategorijah. Ultramaratonski pokal so še opravili Simonič Odon, 4. v kategoriji, Pertinač Bogdan, Andrej Jože in Vrankler Primož. V ženski kategoriji je ultramaratone za

evropski pokal opravilo 18 maratonk, kar je bilo 6 manj kot v letu 2012. Naše društvo je uspešno zastopala le Šavs Špela, ki je zasedla 11. mesto v skupni uvrstitvi in 2. mesto v kategoriji.

Leto 2014

V letu 2014 je bila 22. izvedba tekmovanja za Evropski ultramaratonski pokal. Evropski pokal je v letu 2014 opravilo 81 maratoncev, kar je bilo 6 tekmovalcev manj kot v prejšnjem letu. Četrtrič je za Evropski ultramaratonski pokal štelo sedem maratonov, vendar je bilo zopet potrebno opraviti vsaj tri ultramaratone. Maratonci iz Slovenije smo bili zelo uspešni po udeležbi, saj je evropski pokal opravilo 11 maratoncev in 6 maratonk, kar je bila rekordna udeležba, odkar se udeležujemo

EISENACH Tik pred štartom

tekmovanj za evropski ultramaratonski pokal. Iz našega društva je v letu 2014 predpisane ultra maratone za Evropski pokal opravilo 11 članov oziroma trije več kot v prejšnjem letu. Najboljši je bil Pertinač Bogdan, ki je zasedel 19. mesto v skupni uvrstitvi, Edo Gregorič, Higin Kukovič in Drame Leopold so bili 2. v njihovih kategorijah.

Ultramaratonski pokal so uspešno opravili tudi Skender Aleksander, Horvat Zmago, Vrankler Primož, Simonič Odon, Andrej Jože, Bricman Uroš in Žaberl Ivan. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 16 maratonk, kar je bilo 2 manj kot v letu 2013. Naše društvo je uspešno zastopalo pet maratonk, med katerimi je bila odlična Nataša Robnik, ki je zasedla 3. mesto v skupni uvrstitvi in 1. mesto v kategoriji, Šavs Špela pa je bila 2. v kategoriji. Pokal so uspešno opravile tudi Fanzol Dunko Silvija, Žaberl Taja in Pevec Susanne.

Leto 2015

V tem letu je bila 23. izvedba tekmovanja za Evropski ultramaratonski pokal, ki ga je opravilo 74 maratoncev, kar je bilo 7 tekmovalcev manj kot v prejšnjem letu. Maratonci iz Slovenije smo bili zopet uspešni po udeležbi, saj je evropski pokal opravilo 6 maratoncev in 3 maratonke, kar je bila ena izmed boljših udeležb v tekmovanjih za Evropski ultramaratonski pokal. Najboljši med člani našega društva je bil Kosirnik Vasko, ki je zasedel 27. mesto absolutno in je bil 1. v kategoriji. Gregorič Edo je ponovno zmagal v kategoriji. Ultramaratonski pokal so še v moški kategoriji uspešno opravili Novak Stane, Simonič Odon, Andrej Jože in Bricman Uroš. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 16 maratonk, kar je bilo enako kot v letu 2014. Naše društvo so uspešno zastopale tri maratonke, med katerimi je bila odlična Silvija Fanzol Dunko, ki je zasedla 3. mesto v absolutni kategoriji in 1. mesto v njeni starostni kategoriji, ter Drobež Katja, ki je zasedla 5. mesto v absolutni kategoriji in 1. mesto v kategoriji. Ultramaratonski pokal je tudi naredila Rihtarič Alma. Stane Novak je opravil 11. evropski ultramaraton, Odon Simonič pa desetega.

Leto 2016

V letu 2016 prvič ni bilo v evropskem ultramaratonskem pokalu Rennstaiglaufa, saj so organizatorji teka izstopili iz ultramaratonskega pokala, kar se je močno poznalo tudi na udeležbi tekmovalcev, ki so tekmovali za evropski ultramaratonski pokal. Evropski pokal je v letu 2016 opravilo le 38 maratoncev, kar je

Ultramaraton Mnišek

so bile odlične ultramaratonke iz Slovenije. V ženski kategoriji je ultramaratone za evropski pokal opravilo 8 ultramaratonk. Zmagala je Zvir Bernarda iz DMP Celje, pred Gross Iris iz Nemčije in Rihtaršič Almo, prav tako iz DMP Celje, 4. pa je bila Markonja Popelar Saša tudi iz DMP Celje. Najstarejša je bila Bratuša Lojzka, ki je opravila ultramaratonski pokal pri 77. letih.

bilo skoraj polovico manj kot v prejšnjem letu, od tega nas je bilo 15 iz Slovenije. Maratonci iz Slovenije smo bili zopet uspešni po udeležbi, saj je evropski pokal opravilo 11 ultramaratoncev in 4 ultramaratonke, kar je bila ena izmed boljših udeležb v tekmovanjih za Evropski ultramaratonski pokal. Stane Novak je opravil 12. evropski ultramaratonski pokal, Odon Simonič pa 11. Najboljši med člani DMP Celje je bil Siherle Borut, ki je zasedel 4. mesto absolutno in je bil 1. v kategoriji. Horvat Zmago je bil 1. v njegovi kategoriji, Simonič Odon pa 2. Ultramaratonski pokal so še uspešno opravili Andrej Luka, Čakš Bojan in Kos Marko. To leto

Leto 2017

V letu 2017 je bila 25. izvedba tekmovanja za Evropski ultramaratonski pokal. Evropski pokal je v tem letu opravilo 41 maratoncev, kar je bilo za tri več kot v letu 2016 in 9 ultramaratonk. Za Evropski ultramaratonski pokal je v letu 2017 štelo le pet ultramaratonov, vendar je bilo potrebno, tako kot vsa leta v preteklosti,

Ultramaraton Mnišek

opraviti vsaj tri ultramaratone, da bi bil tekač uvrščen v Evropski ultramaratonski pokal. Vsi ultramaratoni so bili zelo zahtevni in potrebno je bilo veliko treninga za pripravo na teke. V letu 2017 je bila udeležba iz Slovenije v tekmovanju za Evropski ultramaratonski pokal zelo skromna v primerjavi z letom 2016, ko je 9 ultramaratoncev in 5 ultramaratonk iz Slovenije naredilo Evropski ultramaratonski pokal. Iz Slovenije sta v letu 2017 uspešno teke za evropski pokal opravila le dva tekača Andrej Luka, ki je bi 3. v kategoriji in Andrej Boštjan, ki je bi 5. v kategoriji.

DMP Celje

Otroški mini maraton

V olimpijskem letu 2000 se je na pobudo tedanjega predsednika Društva maratoncev in pohodnikov Ivana Žaberla porodila ideja, da v času Maratona državnosti dodamo še maraton najmlajših. Organizacije Otroškega mini maratona sem se lotila zavzeto in z velikim veseljem. Otroški mini maraton Celje, je postal tradicionalen in se v sklopu Maratona državnosti odvijal in dopolnjeval vrsto let, od samega začetka. Letos je bil jubilejen, petindvajseti zapored!

Pričel se je v samem mestnem jedru, v treh različnih dolžinah, namenjen otrokom do 15 let. Sprememba mesta prireditve se je selila skupaj velikimi maratonce iz mestnega jedra na obrobje mesta, okrog športne dvorane Zlatorog in zdaj vse do mestnega parka v Celju.

Otroci so tako skupaj z menoj dobili svojo tekaško prireditev, svoj mini maraton, ki se odvija že 25 let zapored, tradicionalno v počastitev Dneva državnosti. Naprej so otroci tekmovali v štirih kategorijah, kasneje pa v šestih kategorijah ločeno po spolu. Velikokrat so število udeležencev na mini maratonu krojili vremenski pogoji. V letih, ko se je prireditev odvijala v popoldanskem času smo imeli velike probleme z vročino. Veliko boljši so bili pogoji za tek od leta 2017, ker se je od takrat mini maraton odvijal v popoldanskem času.

Vsa ta leta je bil skupaj z nami glasbenik Spidi. Tudi pokrovitelji podpirajo in spremljajo Otroški mini maraton tradicionalno že vrsto let. Skozi prireditve je nastopilo ogromno število mladih športnikov, in med njimi tudi zelo znana imena, svetovne veljave. Otroke so vedno privabljal lepe nagrade in seveda prava medalja. Tisti najhitrejši v svojih kategorijah pa se veselijo pokal, pokal pokrovitelja. Tek je za otroke vedno brezplačen, kot nagrada za celoletni trud v šoli in v športu.

Dolžine tras so ostale vsa ta leta enake. Pomembno je, da se otroci na teku zabavajo, in da so za svoj trud nagrajeni. Lep je praznik Državnosti, kjer na prireditvi v zdravem duhu hkrati teče vsa družina!

Anica Živko

Olimpijski tek od 1998 do 2009

Tek je najbolj primarna oblika človekovega gibanja. Od hitrosti gibanja in vzdržljivosti je bilo odvisno človekovo življenje ne glede na to, ali je bil plen ali plenilec. V tisočletnem razvoju človeka in človeške civilizacije je do današnje moderne civilizacije vedno bolj izgubljal prvotno, primarno funkcijo. Genetska zapisa za hitrost in vzdržljivost sta oslabela. Naš davni prednik bi brez veliko težav premagal danes najhitrejšega ali naj vzdržljivejšega atleta.

Seveda nam je takoj jasno, da se je s pojavom in začetkom olimpijskega gibanja, olimpizma in olimpijskih iger, tek v različnih izvedbah pojavil na prvih olimpijskih igrah in da je krona vsakih olimpijskih iger prav maraton. Če poznamo zgodovino maratonskega teka in njegove mitske razsežnosti, nam je v trenutku jasno, zakaj je dobil posebno mesto v zgodovini športa in atletike kot kraljice športa. Maratonske zmagovalce se je vedno posebno častilo in danes vemo, da so za svoje zmage in napore tudi zelo bogato nagrajeni. Posebnost maratona je tudi v tem, da se lahko z olimpijskim zmagovalcem, svetovnim prvakom ali svetovnim rekorderjem pomeri na maratonskem teku vsak dobro pripravljen rekreativni tekač oziroma ljubitelj teka, ki je sposoben premagati razdaljo 42,125 km.

In to je pravi duh olimpizma, kjer ni važno biti prvi, ampak sodelovati in priteči do cilja. Zato smo se tudi v Društvo maratoncev in pohodnikov Celje ne takoavnega leta 1998 odločili, da v Celju kot športnem in atletskem mestu spet organiziramo olimpijski tek in skupaj z Olimpijskim komitejem Slovenije umestimo Celje spet na zemljevid svetovnih mest, v katerih se odvijajo olimpijski teki, ki so hkrati tudi manifestacija druženja, zdravega načina življenja in miru. Ne smemo pozabiti, da se je v tem času začel projekt Slovenija teče. Prvi tek je bil organiziran pred športno trgovino Giga sport. Teklo se je na dveh razdaljah (5 in 10 km). Udeležba je bila nepričakovano visoka, saj je teklo kar 248 tekačev in tekačic. Udeležba je v naslednjih letih nihala in začela upadati. Glavni razlog je predvsem veliko povečanje tekaških prireditev po vsej Sloveniji. Zaradi velikih stroškov organizacije prireditve smo prestavili tek na znano rekreacijsko točko Špica ob Savinji. Tako smo tek prestavili nazaj iz urbanega področja in asfalta v lep, naravni ambient, ki je v zadnjih letih postal prava meka ljubiteljev teka v naravi. Teče se prav tako na dveh razdaljah, na 8,45 in 3 km. Z upadom udeležbe pa je upadlo tudi navdušenje za nadaljnjo organizacijo prireditve, a našla se je rešitev. Organizacijo in izvedbo prireditve je prevzelo Športno društvo Spiridon, kjer smo prav tako zbrani ljubitelji teka in vztrajnostnih športov. Skupaj z Društvom maratoncev in pohodnikov Celje je aktivno sodelovalo vrsto let tako pri organizaciji prireditev, kot zastopanju društva na tekmovanjih po Sloveniji in tujini. Od leta 2005, ko je ŠD Spiridon prevzelo organizacijo olimpijskega teka, se je po začetnih letih stagnacije in nihanja udeležba v letu 2009 spet povzpela na 212 tekačev in tekačic. Treba je poudariti, da

sta v zadnjih letih tek in tekaška kultura dobila izredni zagon. Predvsem nas veseli dejstvo, da tek ni več "moška zadeva in privilegij", ampak postaja vedno bolj ženska oblika rekreacije. Je prav tako izraz poguma in drugačnega odnosa do rekreacije.

Tek ni več samo izguba časa, početje čudakov in mazohistov. S takšnim mišljenjem in predsodki smo se srečevali vsi, ki tečemo že več let. Posebno nas veseli, da smo uspeli predsodke premagati in tudi s trmastim vztrajanjem, ki ga maratoncev pač imamo v krvi, uspeli dočakati množično navdušenje za tek in rekreacijo. S športnim navdušenjem se že veselimo novih tekaških in organizacijskih izzivov v letu 2010 in v prihodnjih letih, ko bi olimpijsko načelo malo predrugačili z geslom: "Zmagovalci smo vsi, ki sodelujemo, in pomembno je biti zraven!"

Olimpijskega teka v letu 2010 nismo organizirali, ker Olimpijski komite Slovenije ni več podpiral organizacijo olimpijskih tekov po Sloveniji. Tako je bil olimpijski tek, ki smo organizirali leta 2009 tudi zadnji.

Božidar Mulej

Binkoštni pohodi skozi čas od 1994 do 2012

Nočni Binkoštni pohod je bil tradicionalen, saj je bil organiziran že od same ustanovitve Društva maratoncev in pohodnikov, to je od leta 1994. Pobudniki so bili Franc Smodiš, Ivan Kregar, Ivan Žaberl, Žani Valenčak in gospod Jazbec z Lesičnega.

Štart je bil pri gasilskem domu Zagrad – Pečovnik (Celje) v večernih urah, odvisno od časa prireditev na cilju v Pilštanju. Pot je potekala čez hribe skozi manjša naselja, mimo polj in travnikov ter je bila

označena z oštevilčenimi smerokazi, ki so jih ponekod osvetljevale vrtné sveče.

Vsak pohodnik je za štartnino prejel spominsko majico, brezplačen čaj na petih postojankah (okrepčevalnica Čater na Celjski koči, gostilna Jelenc v Šentrupertu, gostilna Salobir v Dobju, začasna okrepčevalnica Zalokar v Planinski vasi in Potočnik), bon za cvrke in čaj v Pilštanju ter avtobusni prevoz nazaj v Celje.

Prvi bolj strm klanec je bil proti Celjski koči, kjer so pri okrepčevalnici Čater ponujali brezplačen čaj, ki je bil na voljo tudi na vseh naslednjih petih okrepčevalnicah. Od tam smo zavili proti Svetini in Šentrupertu, kjer nam je gostoljubje ponujalo gostišče Vinka Jelenca (pred leti gostišče Kocman). Društvo maratoncev in pohodnikov ter Vlado Kocman so v znak dolgoletnega sodelovanja ob Binkoštnem pohodu posadili drnulo, ki je sicer značilna za Pilštanj, saj je Pilštanj znan po pijači drnulovec, ki ga pridelujejo iz drnule. Po 20 km skozi

Jezerce smo prispeli v Dobje, kjer smo se v gostišču Salobir ogreli ali osvežili (odvisno od vremena) in nadaljevali pot proti Repužu in Planinski vasi. Tu nas je ponavadi sprejel Silvo Zalokar, ne samo s hrano in pijačo, ampak tudi z duhovno hrano – harmoniko. Še malo smo hodili in imeli postanek pri družini Potočnik

v Bistrici ter v Lesičnem pri bifeju Marka Dreva oziroma pri gasilskem domu, kjer smo se lahko preoblekli. Prijetno utrujeni smo med 4. in 6. uro zjutraj prišli v Pilštanj, kjer smo se vključili v Binkoštno praznovanje, ki sta ga prirejala Turistično društvo Pilštanj in Kulturno društvo Lesično – Pilštanj. Ogledali smo si pripravo pastirske hrane, poslušali trjančenje cerkvenih zvonov in petje jutrnice ter pilštanske himne. Zanimiva tradicija v tem delu naše lepe domovine je venčanje pastirjev – Kenika in Luknce. V dopoldanskih urah smo se z organiziranim prevozom vrnili v Celje.

Udeležba za nočni pohod je bila vseskozi več kot zadovoljiva, saj je tudi ob deževnem vremenu bilo okrog 80 pohodnikov. Sicer pa je bilo tudi do 130 pohodnikov, saj so se nekateri pridružili ob poti (Svetina, Šentrupert, Dobje pri Planini). Milan Birsa in Ivan Valenčak sta zaslužna, da je pohod postal tradicionalen in sta desetletje bila tudi glavna organizatorja. Zadnjih šest let pa je pohod organiziral Janez Kožuh s pomočjo Odon Simoniča, Leopolda Drameta, Ivana Kregarja, Franca Smodiša, Alojza Melavca in drugih članov društva.

Okrepčevalnice ob poti so bile in so še Celjska koča, Okrepčevalnica Čater, gostišče Kocman, gostišče Jelenc, gostišče Salobir, družina Juršinič, g. Silvo Zalokar, družina Potočnik, bar Lady Di (Mirko Zidar), bife Marko Drev, Turistično društvo Pilštanj in Kulturno društvo Lesično – Pilštanj.

Nočni binkoštni pohod je društvo maratoncev in pohodnikov zadnjič organiziralo v letu 2011. S spremembo pričetka prireditve v Pilštanju leta 2012 na popoldanske ure, pohoda nismo več izpeljali, saj bi s tem izgubil čar nočnega pohoda.

Pohodniška sekcija DMP Celje
Janez Kožuh

Pohod Rogaške Slatine - Kumrovec od 1999 do 2024

Že »davnega« leta 1999 je skupina šestih tekačev Društva maratoncev in pohodnikov Celje sprejela idejo Ivana Valenčaka iz Lastniča in Milana Birse iz Rogaške Slatine, da bi prehodili ali odtekli razdaljo od Rogaške Slatine do Kumrovca. Ko so izbirali primeren datum, se je sam od sebe ponujal včasih - na srečo pa še vedno – slavljeni praznik, 27. april, na dan OF, oziroma na Dan upora proti okupatorju. Tako se je začelo v letu 1999 in nadaljevalo vsa leta do sedaj. Vedno na isti datum, pri čemer se je število udeležencev večalo in v zadnjih letih doseglo številko 30 in več. V

začetku je prevladovala predvsem skupina tekačev, v zadnjih letih pa je vse več tudi pohodnikov. Tek je z leti postal tradicionalen in ga je Društvo maratoncev in pohodnikov uvrstilo v koledar prireditev.

Vse od začetka pohodov je bil štart teka in pohoda v Rogaški Slatini na parkirišču pred gostilno Beli Križ. Vsa leta, razen dveh, se je pohod odvijal ob dnevu upora proti okupatorju, 27. aprila. Vsa leta smo štartali ob 9. uri. Pred štartom je bilo obvezno fotografiranje za spomin in spodbudo za tek.

Društvo maratoncev in pohodnikov je vedno poskrbelo za spremstvo, običajno s kombijem, nekajkrat pa nas je spremljal mini avtobus. Spremljevalci so nas na poti »servisirali« z napitki in sendviči. Če je kdo omagal, je lahko sedel v spremljevalno vozilo in se odpeljal v Kumrovec.

Proga je v prvih letih potekala iz Rogaške Slatine ob Vonarskem jezeru in nato po dolini Sotle do Kumrovca. Dolga je bila približno 28 km. Vrsta spominov nas veže na te prve pohode in teke, predvsem lepota pokrajine ob vijugavi Sotli s tipičnimi zagorskimi naselbinami. Marsikje smo se spotoma ustavili.

Ne gre pozabiti našega vrsto let zvestega gostitelja, Draga Prtenjaka in njegove Zinke, ki sta nam v vasi Plavič v svoji hišici nudila gostoljubje.

Zaradi nevarne poti po lokalni cesti smo leta 2007 poiskali drugo, bolj varno pot do istega cilja. Tudi po letu 2007 smo na pot iz Rogaške Slatine po ustaljeni varianti do Vonarskega jezera. Običajno smo do jezera tekli po hrvaški strani, zadnja leta pa po slovenski strani. Ko smo tekli po slovenski strani, smo slovensko-hrvaško mejo prečkali tik za Vonarskim jezerom.

Po desetih pretečenih kilometrih smo vedno imeli okrepčevalnico iz kombija, da smo se okrepčali pred strmim, dva kilometra dolgim vzponom na zagorske bregove, mimo cerkev Sv. Magdalene

in Sv. Ivana, od koder smo imeli čudovit razgled po zagorskih gričih in na Obsotelje na slovenski strani vse do Svete gore. Z novo potjo smo morda imeli celo lepšo plat pokrajine v zahodnem delu hrvaškega Zagorja. Običajno se nam je na okrepčevalnici pridružila večina pohodnikov, ki so s tekači nadaljevali pot proti Kumrovcu. Od tu je bilo potrebno do cilja v Kumrovcu prehoditi še 14 kilometrov.

Zagorski bregovi so nas vsako leto očarali. Hodili in tekli smo skozi prijetne zagorske vasi in uživali v hoji ali rahlem teku v prelepi naravi. Ob poti smo se srečevali s prijaznimi domačini. Če smo se ustavili pri našem prijatelju Valeku, nas je vedno pogostil s potico, narezkom in vinom. Ob čudovitem razgledu smo šli mimo vasi Jazbina, potem pa smo že lahko opazovali zelo dobro ohranjen srednjeveški grad Tabor nad Desnicami. Po petih kilometrih hoje smo prispeli na drugi postanek, ki je bil vedno kakšen kilometer pod gradom Tabor. Na tem postanku, ki je bil vedno malo daljši, so se nam pridružili še preostali pohodniki.

Zadnjih dvanajst kilometrov poti je bilo speljanih po kolesarski poti, ki vodi vse do Kumrovca. Po drugem postanku nas je pot vodila po gričevju mimo številnih cerkva s prelepimi pogledi na lepo pokrajino. V zadnjem delu pa se je pot tik pred Kumrovcem spustila v dolino Sotle. Zadnji del poti je lepo urejen in označen, saj jo uporabljajo tudi kolesarji. Ko smo prispeli v Kumrovec, je bila večina tekačev rahlo utrujena, vendar smo bili veseli, da nam je uspelo. Tekачi in pohodniki smo bili najbolj veseli, če smo pot zaključili brez žuljev in poškodb, zdravi in dobre volje. Dobra volja ni pohodnikov nikoli zapustila, tudi po prihodu na cilj ne. Posebej smo bili veseli, da ta pohod ali tek nikoli ni bil tekmovalnega značaja. Vsak si je lahko zanj vzel časa, kot ga je želela duša in omogočalo telo.

Seveda je bila proga od leta 2007 nekoliko zahtevnejša, ponuja pa zato lepše razglede po pokrajini. Mimo številnih vinskih goric in ohranjenih starih domačij, izogibajoč se prometu, pohodnike in tekače pripelje pot v Kumrovec z njegove severne strani.

Vsa leta smo imeli srečo z vremenom, saj smo imeli vedno lepo in tolpo vreme; samo nekajkrat nas je spremljal rahel dež. Tek in pohod je bil za nas tekače in pohodnike vsa leta prijeten dogodek v druženju ob hoji in teku po zagorskih bregovih, z veliko dobre volje, da se giblremo po naravi.

Na cilju v Kumrovcu smo se vedno ustavili v gostilni nasproti Titove rojstne hiše. Tu smo se okrepčali s pivom in vinom, ki po dolgi naporni poti vedno paše, in se posladkali s slastnimi zagorskimi štruklji. Če nismo imeli zaključka v Kumrovcu, smo pred odhodom na zaključek vedno naredili skupinsko fotografijo pri kipu Tita. Praksa pohodov je bila, da se je večina po končanem pohodu zatekla na kakšen kmečki turizem, pa naj je to bilo v Trebčah, v Kozjem, v Zdolah pri Piršu nad Kozjem ali v zadnjem času v gostišču Šempeter v Bistrici ob Sotli. Vedno je bilo veselo. Kdo bi pozabil recimo Velbano gorco na Virštanju, pa recimo pokušine iz sodov in petje v kleti pri Piršu v Zdolah? Najbolj vesel zaključek smo imeli v Mikševi zidanici, ki je bila v neposredni bližini zidanice, ki jo je za časa svojega življenja uporabljal Tito. Zaključek v Mikševi zidanici se je zavlekel pozno v noč.

Zadnja leta smo imeli zaključek kar v gostilni nasproti Titove rojstne hiše. Po vsakem pohodu smo se proti večeru razkropili proti domovom in si vedno obljubili, da se naslednje leto zopet vidimo na pohodu.

To naše druženje traja že od leta 1999 do letos, z nekajletno prekinitvijo zaradi covid pandemije.

Hvala vsem prijateljem za nepozabne trenutke, za veselo druženje, ki je vsem obogatilo naša življenja s prepoznavanjem sreče, da živimo.

Milana Birs, Taje Žaberl, Odon Simonič

Kregarjev pohod iz Celja preko Boča na Donačko goro - 1993 do 2013

V začetku devetdesetih let se je okoli organizacijskega odbora Ultramaratona Logarska dolina oblikovala skupina tekačev in pohodnikov, ki so se navdušeno udeleževali ultramaratonskih tekov in pohodov, doma in v tujini. Med najbolj navdihujočimi pohodniki je bil Ivan Kregar, ki je pri 60-ih letih, ko večina več ne pomisli na dolge pohode, dejal: »Pa sem šel na večer v Maribor in drugič v Dravograd.« Hoja, tek in gibanje v naravi so pri Ivanu Kregarju v letu 1993 vzbudili idejo za potovanje po deželi Štajerski, iz Celja preko Boča do Donačke gore (50 km). K Ivanovi nameri je veliko pripomogla stava v Pragi, med Birsom Milanom in Ivanom, da bosta peš prehodila razdaljo iz Celja do Donačke gore.

Prvi pohod je potekal iz Celja preko Poljčan in Makol do cilja in ga je ta pohod tako prevzel, da je naslednje leto 1. maja povabil še skupino šestih ljudi. Leta 1996, ob prvi večji udeležbi, je bil na pobudo Žaberl Ivana pohod prestavljen iz 1. na 2. maj. Za ta dan si je Ivan zamislil, da bo pot potekala preko Lemberga, Podplata, Malih Roden – njegovega rojstnega kraja, Rogaške Slatine in Sečov na Donačko goro.

Z leti je prvotna skupina s prijatelji k sodelovanju še pritegnila slavlence, ki so imeli rojstni dan v maju. S tem se je popestrilo in obogatilo potovanje z novimi pohodniki, ki so se z veseljem pridružili. Ker je Ivan Kregar oziroma naš ata, kot smo ga klicali, zaradi svoje preprostosti in skromnosti bil zelo priljubljen, smo se odločili, da bomo potovanje iz Celja preko Boča na Donačko goro, ki se je vsako leto odvijal za njegov rojstni dan, imenovali Kregarjev pohod. Društvo maratoncev in pohodnikov je pohod iz Celja na Donački goro uvrstilo v koledar prireditev kot tradicionalni Kregarjev pohod.

Po letu 1996 je bil start teka in pohoda na Donačko goro pri nekdanji Samopostrežni restavraciji Gaberje v Celju, ob 6. uri. V Celju smo startali le najpogumnejši tekači in pohodniki. Pohodniki so štartali eno uro pred tekači. Pot je tekače in pohodnike iz Celja vodila preko Proseniškega, Ponikve, Sladke Gore do Pečice.

Ivan Kregar s prijatelji

Med potjo iz Celja do Pečice smo bili tekači in pohodniki zelo dobro oskrbovani, saj smo imeli spremstvo z avtomobilom. Spremljevalci so nas oskrbovali z napitki in hrano. Postanek na Pečici po tridesetih kilometrih poti nam je vsem prijal. Običajno je pot iz Celja do Pečice opravilo deset do petnajst tekačev in pohodnikov.

Na Pečici je bila okrepčevalnica za tiste, ki smo prišli iz Celja in za pohodnike, ki so se tu pridružili pohodu. Okrepčevalnica je bila bogato obložena z mesom, vinom in sladicami. Običajno se je pohodu na Pečico pridružilo še vsaj trideset pohodnikov. Na Pečici smo tudi tekači postali pohodniki in smo tekaško opremo zamenjali s pohodniško.

Pot od Pečice nas je vodila po strmem klancu naprej do Planinskega doma pod Bočem, kjer smo si po dobri uri hoje privoščili počitek. Po kratkem času nas je pot vodila po označenih gozdnih poteh in cestah do naslednje postojanke, Lovskega doma, kjer smo se pohodniki, po treh urah hoje lahko zopet

Vsi udeleženci pohoda na cilju na Donački gori

okrepčali z malico in vinom.

Po Lovskem domu je bila pot večji del speljana po svetlozelenem spomladanskem gozdu in barvitih spomladanskih travnikih, posejanih s tisočnimi rožami, vse do postojanke pri prijatelju Gavesu. Prijeten postanek ob ribniku je vsakemu pohodniku dobro del, še posebej zato, ker se je lahko vsak pohodnik okrepčal s pivom. Postanek je običajno kratek, vendar prijeten, ker nas je še čakalo dve uri zmerne hoje po razgibani gozdni poti do kmetije pod Donačko goro, kjer so nas domačini vsako leto pogostili z odličnimi suhimi klobasami in vinom. Običajno smo pohodniki kupili vso zalogo njihovih klobas. Od kmetije je bila še dobra ura hoje po klancu navzgor, do Rudijevega doma pod vrhom Donačke gore. Najbolj zagnani pohodniki so se povzpeli še na Donačko goro. Do vrha je bilo še slabe pol ure hoje po zelo strmi poti. Pohodniki in tekači smo za 50 kilometrov dolgo pot iz Celja do Donačke gore porabili od 10 do 12 ur, za 20 kilometrov zahtevne poti iz Pečice do Donačke gore pa so pohodniki porabili od 5 do 7 ur.

Veseli zaključek na jasi pri Rudijevem domu je naredil piko na prijetno večurno druženje. Za pogostitev so vedno poskrbeli slavlenci, ki smo imeli rojstni dan v maju. Domov smo se pohodniki vračali utrujeni, vendar vedno polni veselja, po prijetnem druženju, čeprav je bil pohod vedno izziv za preizkušanje fizičnih sposobnosti. Vsak pohod je bil za nas nova pot, nov korak, ki nam je dajal lepoto in smisel življenja.

Zadnji pohod je bil izpeljan leta 2013, ko je bil Kregar Ivan star 87 let. Po zadnjem pohodu je Ivan povedal, da je bilo pohodov dovolj, da je starost tista, ki mu je povedala, se naslednje leto ne bo več udeležil pohoda.

Hvala vsem za čudovito druženje v teh letih.

Odon Simonič

KRONOLOGIJA UDELEŽBE NA MARATONIH

Maraton v Rimu

16. marca 2016 so se člani Društva maratoncev in pohodnikov in prijatelji teka udeležili Roma City maratona, ki ga je uspešno končalo 12 maratoncev. Proga je bila speljana po mestnih ulicah in trgih in je vodila mimo vseh večjih znamenitih kulturnih spomenikov večnega mesta. Maraton je potekal v lepem vremenu in odlični organizaciji. Najboljše rezultate so dosegli Jožica Šiftar, ki je zasedla 17. mesto v skupni razvrstitvi, Anica Gašparuš, ki je bila 241., Matej Mlakar je bil 105., Edo Gregorič je bil 142. in Matej Krebs, ki je bil 301. Najstarejši udeleženec je bil 72-letni Ivan Kregar. Maratona se je udeležilo več kot 6 000 tekačev.

Maraton Atene 1998

V nedeljo, 1. novembra 1998, smo se udeležili potovanja v deželo, kjer se je rodil maraton, ki smo se ga zelo veselili. Napolnili smo avtobus s tekači, navijači in spremljevalci. Z avtobusom smo odpotovali do Ancone, potem pa s trajektom do Patrasa in z avtobusom naprej do Aten. Za večino tekačev je bil to prvi maraton, ki smo se ga udeležili. Pričakovanja, da bomo zmogli preteči maraton, so se uresničila. Vsi, ki smo tekli na maratonu, smo bili zmagovalci, saj nihče ni odstopil. Maratona se je udeležilo 21 maratoncev iz Društva maratoncev in pohodnikov.

Maraton Amsterdam 2001

V nedeljo, 21. oktobra 2001, je Društvo maratoncev in pohodnikov organiziralo udeležbo na enem najbolj znamenitih evropskih maratonov, ki se ga je udeležilo 18 tekačev. Največ jih je teklo na klasičnem maratonu. Najboljši rezultat med člani DMP je dosegel Simonič Odon v moški kategoriji in Šiftar Jožica med ženskami. Polmaratona se je udeležilo osem tekačev DMP; najboljši med njimi je bil Mulej Božo. Najstarejši udeleženec maratona je bil Kregar Ivan, ki je z lahkoto opravil s progo. Po maratonu smo si lahko ogledali

znameniti Muzej nizozemske umetnosti z znamenito Rembrantovo sliko Večerna straža.

Maraton Podgorica 2003

V nedeljo, 26. oktobra, smo se udeležili maratona v Podgorici skupaj s člani Tekoškega društva Trebnje. Potovanje z avtobusom je bilo zahtevno in dolgotrajno, ker je v Liki zapadlo 30 cm snega, zato pa so bile razmere za tek odlične. Čeprav je v Podgorico odpotovalo več kot 40 potnikov, se je maratona in polmaratona udeležilo 16 tekačev, ki pa so bili vsi zadovoljni s svojimi rezultati. Naslednji dan po teku smo bili na Lovčenu in raftali na Drini.

Maraton Istanbul 2008

V nedeljo, 26. oktobra 2008, smo se udeležili maratona v Istanbulu. Potovanje na maraton ni bilo naporno, ker smo potovali z letalom, smo pa imeli smolo z vremenom, ker je vse dneve deževalo. Tudi maraton je potekal v močnem dežju, vendar je vseh 12 tekačev iz Društva maratoncev in pohodnikov končalo maraton.

Maraton Berlin 2009

Na maraton v Berlin smo odpotovali v petek, maratona pa smo se udeležili na sončno nedeljo, 20. septembra 2009. Na avtobusu je bilo veliko navijačev in spremljevalcev. Spremljevalci smo na mega »Real marathonu Berlin 2009« užívali na čudoviti prireditvi, za katero mesto Berlin živi. Logistika prihoda vseh 40 000 tekmovalcev in celo 100 000 spremljevalcev na štart teka je bila odlična. Vsi v cilju smo čakali na

Haileja Gebrselassieja. Poročila s teka so bila na velikih platnih v ciljni areni. Ob evforičnem navijanju 50 000 gledalcev je prvi v ciljno areno pritekel Gebrselassie, po dveh urah in devetih minutah. Prvi tekač DMP Celje je pritekel v cilj po dveh urah in petdesetih minutah.

Maraton Atene 2010

Maratona v Atenah smo leta 2009 udeležili v nedeljo, 31.okobra. Za maraton v Atenah smo se odločili zato, ker smo želeli biti del spektakla ob 2 500-letnici bitke na maratonskem polju. Tako smo se po 12. letih vrnili na kraj, kjer naj bi se rodil maraton. Do Ancone smo potovali z avtobusom, naprej pa s trajektom Patrasa. V Atenah nas je pričakalo toplo sredozemsko sonce, skoraj prevroče za tek. Iz celjske skupine se je

maratona udeležilo 18 maratoncev in dve maratonki. Po 12. letih smo na maratonu v Atenah zopet bili Tonkli Jože, Pešec Dušan, Drame Leopold, Žaberl Ivan in Simonič Odon. Maratona se je udeležilo 15 000 tekačev. Ob progi in v cilju je navijala nepregledna množica navijačev. Najbolj veličasten je bil prihod v cilj na štadion Panathinaikosa, ki je bil zgrajen že v stari Grčiji. Vsi, ki smo pretekli maraton, smo bili zmagovalci. Biti na maratonu, ob tako pomembni obletnici, je bilo za vsakega od nas veliko doživetje, še posebej zato, ker je za nas tek tudi način življenja.

Radio Celje na maratonu

Z razvojem in napredkom maratona od Celja do Logarske doline se je povečevalo tudi zanimanje medijev, na štartu in cilju pa je bilo treba poskrbeti za ozvočenje. Največ "nastopov" na ultramaratonih imata tonska tehnika, izkušena mačka na tem področju, Bojan Pišek (levo) in Mitja Tatarevič (desno), ki sta vselej skrbela tudi za tonsko zvezo z Radiem Celjem, kjer so poslušalci nemudoma izvedeli za prihode najboljših tekačev v cilj, slišali pa kasneje tudi izjave in ostale odmeve. Redno je reportaže za svoje bralce iz Logarske doline

MESTNA OBČINA CELJE

Občina
Žalec

OBČINA
BRASLOVČE

OBČINA
MOZIRJE

OBČINA LUČE

